

29563 LLEI 37/1988, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1989. («BOE» 312, de 29-12-1988.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

El contingut de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1989 està determinat pel que estableix l'article 134 de la Constitució espanyola tal com ho interpreta el Tribunal Constitucional, entre d'altres, a la Sentència de 21 de maig de 1987. La consideració de la Llei de pressupostos no només com una norma que reflecteix la totalitat dels ingressos i despeses del sector públic estatal durant el període d'un any, sinó també com un instrument de política econòmica, ha facultat el legislador pressupostari per regular, amb vigència indefinida, totes les qüestions connexes en què se sustenta el plantejament econòmic del Govern.

Conseqüentment, no es reiteren a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1989 les disposicions de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1988 de vigència indefinida.

Així mateix, es mantenen els criteris sistemàtics ordenadors del contingut de l'anterior Llei de pressupostos amb la finalitat de permetre una utilització més fàcil d'aquest important instrument normatiu.

Des de la perspectiva del contingut de la Llei hem de destacar els aspectes següents:

S'ha de ressaltar la preponderància que dins del pressupost adquireixen els criteris d'estructuració funcional i per programes. L'aprovació dels crèdits està referida a la Llei a l'execució de programes, configurats com a element definitori dels estats de despeses, amb independència de la distribució dels crèdits entre els diferents centres getors.

Alhora, la Llei facilita un major control de la despesa pública perquè plasma en l'articulat la distribució orgànica i funcional dels crèdits per a transferències internes entre l'Estat, organismes autònoms, Seguretat Social i els ens del sector públic estatal, la normativa dels quals confereix caràcter limitador als crèdits del pressupost de despeses. Això facilita no només un coneixement particularitzat de la destinació última dels crèdits del sector públic estatal, sinó també el control de la seva gestió i de la seva evolució.

Es regula la gestió de les relacions financeres amb les Comunitats Europees en el mateix sentit d'anteriors lleis de pressupostos i com a conseqüència de la nostra integració en aquelles.

Destaca, per la seva importància, el nou règim de finançament de l'assistència sanitària de la Seguretat Social que es presta a través de l'Institut Nacional de la Salut. L'Estat assumeix, en gran mesura, la càrrega financera de l'esmentat Institut mitjançant una aportació finalista amb destinació a l'esmentada assistència sanitària. El règim financer de l'Institut Nacional de la Salut adquireix així una certa autonomia dins el règim general de finançament de la Seguretat Social. Això ha de desembocar en un millor coneixement de la despesa pública i de la seva última destinació, una ampliació de la cobertura sanitària i una millora en la gestió i en la qualitat de les altres prestacions pròpies de la Seguretat Social.

La preocupació per la qualitat i l'àmbit de l'assistència sanitària s'adverteix també en altres apartats de la Llei.

Així, al títol IV s'amplia la cobertura sanitària a una sèrie de col·lectius fins ara desprotegits i, d'altra banda, s'utilitza l'assistència sanitària com un criteri bàsic per al càlcul de la distribució de la participació de les diputacions provincials en els ingressos de l'Estat. En definitiva, es tracta de fer un pas més per fer efectiu el dret a la salut a què es refereix l'article 43 de la Constitució.

Respecte a les despeses del personal actiu, es respon als criteris que en matèria retributiva han quedat establerts en les modernes lleis de reforma de la funció pública. En línia amb anteriors lleis de pressupostos, els increments retributius previstos superen lleugerament les taxes d'inflació previstes, i faciliten el manteniment dels nivells adquisitius d'aquest sector, criteri coadjuvant a l'increment de la seva eficiència. En matèria de pensions públiques s'inicia una aproximació entre el règim de classes passives i els règims de la Seguretat Social. En l'àmbit de la Seguretat Social es preveu així mateix un increment de les pensions. Les dues mesures estan encaminades al compliment del principi de garantia i adequació del sistema de pensions públiques que consagra l'article 50 de la Constitució.

En matèria tributària s'incorporen una sèrie de mesures normatives que, afectant diferents figures del nostre sistema tributari, responen a l'adequació del mateix sistema a l'evolució de la inflació, al manteniment de la pressió fiscal individual en un marc d'elevació global dels ingressos tributaris, a una utilització selectiva dels estímuls i incentius fiscals i a l'avanç en el procés d'harmonització fiscal exigida pel nostre ingrés a la Comunitat Econòmica Europea, sense que això suposi, d'altra banda, la introducció de modificacions substantives en la seva regulació.

En el finançament dels ens territorials s'han introduït importants novetats en la regulació dels criteris de la seva participació en els ingressos de l'Estat. Mereix una menció especial la regulació de la subvenció de l'Estat al servei de transport col·lectiu urbà que presten les corporacions locals.

Es prossegueix el camí de racionalització del sector públic iniciat en anteriors lleis de pressupostos amb mesures tendents a flexibilitzar i optimitzar la gestió de determinades parcel·les de l'activitat del sector públic que permetin incrementar el nivell de l'esmentada gestió. En aquest sentit podem esmentar la transformació de l'Institut Nacional d'Indústria, que es configura com una entitat de dret públic.

TÍTOL PRIMER

Dels crèdits i les seves modificacions

CAPÍTOL PRIMER

Crèdits inicials i el seu finançament

Article 1. Àmbit dels pressupostos generals de l'Estat.

En els pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici de 1989, s'hi integren:

- a) El pressupost de l'Estat.
- b) Els pressupostos dels organismes autònoms de l'Estat de caràcter administratiu.
- c) Els pressupostos dels organismes autònoms de l'Estat de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg.
- d) El pressupost de la Seguretat Social.
- e) Els pressupostos dels següents ens del sector públic estatal, la normativa específica dels quals confe-

reix caràcter limitador als crèdits del seu pressupost de despesa.

Consell de Seguretat Nuclear.
Consell d'Administració de Patrimoni Nacional.
Institut Espanyol de Comerç Exterior.

f) El pressupost de l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola i de les societats estatals per a la gestió dels serveis públics de radiodifusió i televisió.

g) Els pressupostos de les societats estatals de caràcter mercantil que reben subvencions d'explotació o capital amb càrrec al pressupost de l'Estat.

h) Els pressupostos de les altres entitats de dret públic a què es refereix l'article 6 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Article 2. De l'aprovació dels estats de despeses i ingressos dels ens esmentats a les lletres a) a e) de l'article 1 d'aquesta Llei.

U. Per a l'execució dels programes integrats en els estats de despeses dels pressupostos dels ens esmentats als apartats a), b), c), d) i e) de l'article anterior, s'aproven crèdits en els capítols econòmics I a VIII per un import de 15.749.484.711 milers de pessetes, segons la distribució per programes detallada a l'annex I d'aquesta Llei. L'agrupació per funcions dels crèdits d'aquests programes és la següent, en milers de pessetes:

Alta direcció de l'Estat i del Govern	21.284.289
Administració general	31.891.142
Relacions exteriors	68.801.395
Justícia	143.878.937
Protecció i seguretat nuclear	3.833.830

Defensa	756.036.563
Seguretat i protecció civil	404.653.490
Seguretat i protecció social	5.628.146.376
Promoció social	347.315.133
Sanitat	1.578.751.911
Educació	716.958.633
Habitatge i urbanisme	76.017.945
Benestar comunitari	20.186.284
Cultura	79.067.352
Altres serveis comunitaris i socials	29.085.583
Infraestructures bàsiques i transports	901.735.917
Comunicacions	134.134.131
Infraestructures agràries	41.790.200
Recerca científica, tècnica i aplicada	183.430.879
Informació bàsica i estadística	22.126.563
Regulació econòmica	517.400.233
Regulació comercial	31.404.846
Regulació financera	232.366.352
Agricultura, ramaderia i pesca	352.019.184
Indústria	127.757.532
Energia	13.704.324
Mineria	52.053.367
Turisme	18.908.054
Transferències a administracions públiques territorials	1.771.325.331
Relacions financeres i transferències a les Comunitats Europees	323.708.000
Despeses financeres del deute públic	1.119.710.935

Dos. En els estats d'ingressos dels ens referits al número anterior es recullen les estimacions consolidades dels drets econòmics que es preveu liquidar durant l'exercici pressupostari. La seva distribució expressada en milers de pessetes es recull a continuació:

Ens i capítols econòmics	Capítols I a VII	Capítol VIII	Total ingressos
	Ingressos no financers	Actius financers	
Estat	8.452.839.766	11.800.000	8.464.639.766
Organismes autònoms administratius	883.704.010	94.697.322	987.401.332
Organismes autònoms comercials, industrials, financers o anàlegs	568.452.193	1.130.690	569.582.883
Seguretat Social	4.079.736.857	21.435.304	4.101.172.161
Consell de Seguretat Nuclear	3.354.580	654.250	4.008.830
Consell d'Administració del Patrimoni Nacional	1.015.253	2.000	1.017.253
Institut Espanyol de Comerç Exterior	925.000	406.000	1.331.000
Total	13.990.027.659	130.125.566	14.120.153.225

Tres. Per a les transferències internes entre els ens esmentats al número u d'aquest article es concedeixen crèdits per un import de 2.659.510.990 milers de pessetes, amb el següent desglossament per ens:

Transferències segons origen	Transferències segons destinació							Total
	Estat	OA	OA CC.	Seguretat Social	Consell Seguretat Nuclear	Consell Administració del Patrimoni Nacional	Institut Espanyol de Comerç Exterior	
Estat		732.933.783	139.022.287	1.367.014.401	55.000	6.389.000	15.749.000	2.261.213.471
OA administratius	17.248.077			300.000				17.548.077
OA comercials, industrials, financers o anàlegs	206.525.255		12.825.222					219.350.477
Seguretat Social	60.067.101			101.331.864				161.398.965
Consell de Seguretat Nuclear								
Consell d'Administració del Patrimoni Nacional								
Institut Espanyol de Comerç Exterior								
Total	283.840.433	732.933.783	151.847.509	1.468.646.265	55.000	6.389.000	15.749.000	2.659.510.990

Quatre. Els crèdits inclosos en els programes i transferències entre subsectors dels estats de despeses aprovats en aquest article es distribueixen orgànicament i econòmicament, expressats en milers de pessetes, segons s'indica a continuació:

Ens	Capítols econòmics	Capítols I a VII	Capítol VIII	Total despeses
		Despeses no financeres	Actius financers	
Estat		9.895.423.987	417.011.751	10.312.435.738
Organismes autònoms administratius		1.666.765.406	52.146.660	1.718.912.066
Organismes autònoms comercials, industrials, financers o anàlegs.		716.294.714	63.325.208	779.619.922
Seguretat Social		5.538.243.806	31.467.086	5.569.710.892
Consell de Seguretat Nuclear		3.813.830	20.000	3.833.830
Consell d'Administració del Patrimoni Nacional		7.401.253	2.000	7.403.253
Institut Espanyol de Comerç Exterior		17.080.000	—	17.080.000
Total		17.845.022.996	563.972.705	18.408.995.701

Cinc. Per a l'amortització de passius financers, la distribució per programes dels quals es detalla a l'annex I d'aquesta Llei, s'autoritzen crèdits al capítol IX dels estats de despeses dels ens a què es refereix l'apartat u, per import de 394.379.502 milers de pessetes.

Article 3. Dels beneficis fiscals.

Els beneficis fiscals que afecten els tributs de l'Estat s'estimen en 1.014.488.000 milers de pessetes.

Article 4. Del finançament dels crèdits aprovats a l'article 2 d'aquesta Llei.

Els crèdits aprovats al número u de l'article 2 d'aquesta Llei, que pugen a 15.749.484.711 milers de pessetes, es financen:

- Amb els drets econòmics a liquidar durant l'exercici, que es detallen en els estats d'ingressos corresponents i que s'estimen en 14.120.153.225 milers de pessetes; i
- Amb les operacions d'endeutament, que es regulen en el capítol primer del títol V d'aquesta Llei.

Article 5. Dels pressupostos dels ens referits a les lletres f), g) i h) de l'article 1 d'aquesta Llei.

U. Del pressupost de l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola.

S'aprova el pressupost de l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola, en el qual es concedeixen les dotacions necessàries per atendre el desenvolupament de les seves activitats, per un import de 60.012.000 milers de pessetes, i s'estimen els seus recursos d'igual quantia.

Dos. Dels pressupostos de les societats estatals de caràcter mercantil:

- S'aproven els pressupostos de les societats estatals per a la gestió dels serveis públics de radiodifusió i televisió a què es refereix la Llei 4/1980, de 10 de gener, amb el següent detall:

«Televisión Española, Sociedad Anónima», per un import total de despeses de 102.879.000 milers de pessetes; els seus recursos pugen a la mateixa quantia.

«Radio Nacional de España, Sociedad Anónima», per un import total de despeses de 22.836.000 milers de pessetes; els seus recursos pugen a la mateixa quantia.

- En els pressupostos de les altres societats estatals de caràcter mercantil, amb majoria de capital públic, que reben subvencions d'explotació i capital amb càrrec al pressupost de l'Estat, s'hi inclouen les estimacions de despeses i previsions d'ingressos referides a aquests i als seus estats financers.

Tres. Dels pressupostos dels ens de dret públic de l'article 6, del text refós de la Llei general pressupostària.

En els pressupostos de les entitats de dret públic creades a l'empara de l'article 6 del text refós de la Llei general pressupostària, que a continuació s'especifiquen, s'hi in-

clouen les estimacions de despeses i previsions d'ingressos referides a aquests i als seus estats financers, sense perjudici dels mecanismes de control que, si s'escau, puguin contenir les disposicions que els resultin aplicables:

Centre per al Desenvolupament Tecnològic i Industrial (CDTI).

Ferrocarrils de Vía Estrecha (FEVE).

Institut Nacional d'Hidrocarburs (INH).

Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE).

Port Autònom de Barcelona.

Port Autònom de Bilbao.

Port Autònom de Huelva.

Port Autònom de València.

Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles (RENFE).

Societat Estatal de Promoció i Equipament del Sòl (SEPES).

Institut de Crèdit Oficial (ICO).

Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre.

Institut Nacional d'Indústria (INI).

Ens Públic de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió (RETEVISIÓN).

Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV).

Empresa Nacional de Transports de Viatgers per Carretera (ENAT-CAR).

Article 6. Del pressupost resum de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

D'acord amb el que estableix la disposició addicional del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, que va aprovar el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, s'adjunta a aquesta Llei com a annex el pressupost resum de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

CAPÍTOL II

Normes de modificació i execució de crèdits pressupostaris

Article 7. Principis generals.

Amb validesa exclusiva per a 1989, les modificacions dels crèdits pressupostaris, autoritzats en aquesta Llei, se subjecten a les regles següents:

Primera. Les modificacions dels crèdits pressupostaris s'han d'ajustar al que disposa aquesta Llei i al que a aquest efecte disposa el text refós de la Llei general pressupostària en els punts que no siguin modificats per aquella.

Segona. Qualsevol acord de modificació pressupostària ha d'indicar expressament, a més de l'ens públic o secció a què es refereixi, el programa, servei o organisme autònom, article, concepte i subconcepte, si s'escau, afectats per aquesta, fins i tot en els casos en què el crèdit es consigní a nivell d'article. No obstant això, les limitacions assenyalades a l'article 70.1 del text refós de la Llei general pressupostària s'entenen referides a nivell de concepte

per als casos en què la vinculació establerta ho sigui a nivell d'article. La corresponent proposta de modificació ha d'expressar la incidència en la consecució dels respectius objectius de despesa i les raons que la justifiquen.

Tercera. Quan les modificacions autoritzades afectin crèdits del capítol I, «Despeses de personal», han de ser comunicades pel Ministeri d'Economia i Hisenda al Ministeri per a les Administracions Públiques perquè en tingui coneixement.

Quarta. Les limitacions que conté l'article 70 del text refós de la Llei general pressupostària no són aplicables quan les transferències de crèdit es produeixin com a conseqüència del traspàs de competències a les comunitats autònomes.

Article 8. Competències específiques en matèria de modificacions pressupostàries.

U. Amb validesa exclusiva per a 1989, corresponen al ministre d'Economia i Hisenda les següents competències específiques en matèria de modificacions pressupostàries:

1. Incorporar al pressupost de la secció 14, «Ministeri de Defensa», els romanents de crèdit de l'exercici precedent, sigui quin sigui el capítol en què es produeixin, sempre que procedeixin de dotacions fixades en compliment de la Llei 44/1982, de 7 de juliol, prorrogada i ampliada per la Llei 6/1987, de 14 de maig. D'aquestes incorporacions, se n'ha de donar compte a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat.

2. Autoritzar les transferències de crèdit que siguin procedents a favor de les comunitats autònomes, com a conseqüència dels respectius reials decrets de traspàs de serveis.

3. Incorporar el romanent de l'exercici de 1988, del crèdit de 50.000 milions de pessetes concedits pel Reial decret llei 1/1987, de 10 d'abril, destinat a fer efectiva la devolució de les quantitats ingressades en excés per les contribucions territorials rústica i pecuària i urbana.

4. Incorporar els romanents que es produeixin en els crèdits que tinguin com a origen el Reial decret llei 4/1987, de 13 de novembre, de mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions que van tenir lloc a les comunitats autònomes de València i de la Regió de Múrcia.

Dos. Amb validesa exclusiva per a 1989, correspon al ministre de Defensa autoritzar les generacions de crèdits, previstes a l'article 71, b) i c), del text refós de la Llei general pressupostària, motivades per ingressos procedents de vendes de productes farmacèutics o de prestació de serveis hospitalaris.

Tres. Als efectes previstos a l'apartat d) de l'article 69 del text refós de la Llei general pressupostària, els titulars dels departaments ministerials poden autoritzar les ampliacions de crèdit previstes a l'annex II d'aquesta Llei, als apartats segon cinc, a); onze, b), c) i d).

CAPÍTOL III

De la Seguretat Social

Article 9. De la Seguretat Social.

U. L'assistència sanitària de la Seguretat Social, que es presta a través de l'Institut Nacional de la Salut, es finança el 1989 amb una aportació finalista de l'Estat per un import de 1.102.893.000.000 pessetes, amb una aportació procedent de cotitzacions socials per un import de 35.000 pessetes per cotitzant i any, cosa que representa un total estimat de 428.477.510.000 pessetes, i amb els ingressos que s'obtinguin pels serveis prestats a tercers en gestió directa o per qualsevol altre servei que realitzi

aquella entitat per un import estimat de 32.129.089.000 pessetes.

Dos. L'Estat aporta al sistema de la Seguretat Social 200.000.000.000 de pessetes per atendre al finançament dels complements mínims de les pensions de l'esmentat sistema.

Tres. El Govern ha de regular durant el 1989, segons el que disposa el text refós de la Llei general de la Seguretat Social i en el marc del que preveu la Llei general de la sanitat, l'extensió de la cobertura de l'assistència sanitària de la Seguretat Social a les persones sense recursos econòmics suficients, d'acord amb les previsions financeres contingudes a l'apartat u d'aquest article.

Quatre. Les obligacions de l'Institut Nacional de la Salut, generades fins al 31 de desembre de 1988 i que no s'hagin fet efectives en la data esmentada, han de ser satisfetes amb càrrec als conceptes no finalistes del pressupost d'ingressos de la Seguretat Social per a 1989. A aquest efecte, l'esmentat Institut ha de presentar davant el Ministeri de Treball i Seguretat Social, i amb anterioritat a l'1 de juliol de 1989, els corresponents expedients de despesa.

Cinc. Tot increment de despesa de l'Institut Nacional de la Salut, amb excepció del que pugui resultar del que preveu l'apartat quatre d'aquest article, que no es pugui finançar per redistribució interna dels seus crèdits, s'ha de finançar durant l'exercici per aportació de l'Estat, sense que hi sigui aplicable el que preveu l'article 150.3 del text refós de la Llei general pressupostària.

Les modificacions pressupostàries que s'originin com a conseqüència d'incrementos en l'esmentada aportació es regeixen pel que disposa a aquest efecte la secció segona del capítol I del títol II de l'esmentat text refós.

Sis. Les incorporacions de crèdits de l'exercici de 1988 al pressupost de despeses de l'Institut Nacional de la Salut per a 1989 es financen amb càrrec a conceptes no finalistes del pressupost d'ingressos de la Seguretat Social per a 1989.

TÍTOL II

De la gestió pressupostària

CAPÍTOL PRIMER

De la gestió de despeses i de la contractació administrativa

Article 10. Compromisos de despeses en matèria d'habitatge.

Mitjançant acord del Consell de Ministres es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzi, quan es tracti d'adquisicions d'habitatge per a la seva qualificació de promoció pública, d'adquisició de terrenys per a la construcció d'habitatges de protecció oficial, així com de concessió de subvencions per a subsidiació d'interessos de préstecs per a la promoció i rehabilitació d'habitatges de protecció oficial, ajudes econòmiques personals per a adquisició d'habitatges i suports financers a habitatges socials.

Així mateix, es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzi, dins dels límits i percentatges establerts en el text refós de la Llei general pressupostària, quan es tracti de concessió de préstecs per a la promoció i rehabilitació d'habitatges mitjançant convenis.

Aquestes actuacions tenen vigència exclusiva per a 1989 i no afecten, en cap cas, competències assumides o assumibles per les comunitats autònomes al llarg d'aquest mateix exercici.

Semestralment, el Govern ha d'enviar a les comissions de pressupostos del Congrés i del Senat una relació dels expedients tramitats d'acord amb el que estableixen els paràgrafs anteriors.

Article 11. Contractació directa d'inversions.

El Consell de Ministres, a proposta dels departaments interessats, pot autoritzar la contractació directa de tots els projectes d'obres que es financin amb càrrec als pressupostos del ministeri respectiu i els seus organismes autònoms, sigui quin sigui l'origen dels fons, i el pressupost del qual sigui inferior a 60 milions de pessetes, publicant prèviament en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el butlletí oficial de la província les condicions tècniques i financeres de l'obra que s'ha d'executar.

Semestralment, el Govern ha d'enviar a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat una relació dels expedients tramitats en ús de l'autorització esmentada, amb indicació expressa de la destinació, l'import i l'adjudicatari.

Article 12. Contractació en l'àmbit de l'Administració de l'Estat.

L'article 2n, punt 7, del text articulat de la Llei de bases de contractes de l'Estat, de 8 d'abril de 1965, modificat per la Llei 5/1973, de 17 de març, i el Reial decret legislatiu 931/1986, de 2 de maig, queda redactat de la manera següent:

«Article 2.

7. Els convenis de col·laboració que, d'acord amb les normes específiques que els regulin, subscriu l'Administració amb persones físiques o jurídiques de dret privat, sempre que el seu objecte no estigui comprès en els contractes regulats en aquesta Llei o en normes administratives especials.»

Article 13. Contractació en l'àmbit de la Seguretat Social.

El règim de contractació de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social s'ha d'ajustar al que disposa el text articulat de la Llei de bases de contractes de l'Estat, de serveis, pels caps dels departaments ministerials a què estiguin adscrits o pel Consell de Ministres segons les competències definides a l'esmentada Llei de contractes de l'Estat.

Segona. Els directors de les entitats gestores i serveis comuns no poden delegar o desconcentrar la facultat de subscriure contractes sense l'autorització prèvia del cap del departament a què estiguin adscrits.

Tercera. Els projectes d'obres que elaborin les entitats i serveis de la Seguretat Social han de ser supervisats per l'oficina de supervisió de projectes del departament ministerial del qual depenguin, llevat que tinguin establertes oficines pròpies.

Quarta. Els informes jurídics o tècnics que preceptivament s'exigeixin a la legislació de l'Estat, els poden emetre els òrgans competents en l'àmbit de la Seguretat Social o dels ministeris respectius.

CAPÍTOL II

De la gestió dels pressupostos docents

Article 14. Mòdul econòmic de distribució de fons públics per al sosteniment de centres concertats.

U. D'acord amb el que estableixen els apartats segon i tercer de l'article 49 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, l'import del mòdul

econòmic per unitat escolar, als efectes de distribució de la quantia global dels fons públics destinats al sosteniment dels centres concertats per a l'any 1989 és el que fixa l'annex VI d'aquesta Llei.

L'increment previst sobre les retribucions del personal docent té efectivitat des del dia 1 de gener de 1989, sense perjudici de la data en què s'aprovi el respectiu conveni de l'ensenyament privat, si bé fins a la seva aprovació no ha de ser satisfet. El component del mòdul destinat a altres despeses té efecte a partir del començament del curs 1989-1990, i fins a aquell moment s'ha de satisfer en el mateix import que l'assenyalat per al curs anterior.

Les quanties assenyalades per a salaris del personal docent, incloses càrregues socials, són abonades directament per l'Administració, sense perjudici de la relació laboral entre el professorat i el titular del centre respectiu. La quantia corresponent a altres despeses s'abona als centres concertats, i aquests han de justificar-ne l'aplicació en finalitzar cada curs escolar. La distribució dels imports que integren les despeses variables s'ha de fer d'acord amb el que estableixin les disposicions reguladores del règim de concerts.

Es faculta el Ministeri d'Educació i Ciència per diversificar, escoltades les organitzacions més representatives d'entitats titulars de centres concertats i les organitzacions sindicals més representatives, el component per a «altres despeses» en un màxim de tres grups, amb un sostre de variabilitat del 10 per 100, en més o en menys, sobre el grup mitjà, de manera que, sense excedir el límit del crèdit disponible, permeti diferenciar la cobertura financera dels centres en funció de la seva mida, dotació d'instal·lacions, serveis i altres elements objectius que es considerin.

Dos. S'autoritza el Govern per dictar les normes per les quals s'han de fixar les quantitats que han de percebre els alumnes en concepte de finançament complementari al provinent dels fons públics que al règim de concerts singulars s'assignin. En aquest cas, el finançament públic ha de garantir, com a mínim, l'abonament de salaris, antiguitat i càrregues socials del personal docent.

Tres. Les assignacions màximes de professorat de suport, establertes a l'article 14.3 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, mantenen la vigència mentre els centres concertats conservin les condicions que van motivar-ne l'assignació.

Article 15. Normes de gestió de crèdits de despeses de funcionament dels centres públics d'ensenyaments no universitaris.

Els articles 10, 11 i 12 de la Llei 12/1987, de 2 de juliol, de gratuïtat dels estudis de batxillerat, formació professional i arts aplicades i oficis artístics en els centres públics i autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris, queden redactats de la manera que s'indica a continuació i s'hi afegeix un article 14, amb el text que s'inclou:

«Article 10.

U. Els lliuraments de fons per atendre les despeses de funcionament de centres públics s'han de fer amb periodicitat semestral i tenen la consideració de pagaments en ferm amb aplicació definitiva als corresponents crèdits pressupostaris.

Dos. Els ingressos que els centres docents puguin obtenir derivats de la prestació de serveis diferents dels gravats per les taxes que es regulen en aquesta Llei, així com els produïts per llegats, donacions i venda de béns, poden ser aplicats a les seves despeses de funcionament.»

«Article 11.

Correspon al consell escolar del centre aprovar l'aplicació a les despeses de funcionament dels ingressos a què es refereix el punt dos de l'article anterior.»

«Article 12.

U. Els centres docents públics no universitaris han de retre compte davant el Ministeri d'Educació i Ciència de la seva gestió, que ha d'incloure expressió dels fons rebuts dels pressupostos generals de l'Estat per a despeses de funcionament, dels ingressos obtinguts a l'empara de l'article 10.2 d'aquesta Llei, de les despeses realitzades amb càrrec a tots dos i del saldo que, si s'escau, en resulti.

Dos. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de determinar l'estructura i periodicitat del compte de gestió i el seu reflex en pressupost.

Als efectes del paràgraf anterior, l'import dels ingressos totals a què es refereix l'article 10.2 ha de ser objecte d'aplicació als pressupostos generals de l'Estat mitjançant compensació formal, amb l'acord previ, en tot cas, del ministre d'Educació i Ciència, d'habilitació per generació dels crèdits corresponents a despeses de funcionament de centres docents no universitaris.»

«Article 14.

Atès el caràcter "en ferm" dels fons rebuts del pressupost de l'Estat i del que disposa l'article 12.2 respecte dels d'una altra procedència, el saldo de tresoreria que llancin els comptes de gestió no ha de ser objecte de reintegrament i queda en poder dels centres docents per a la seva aplicació a despeses; aquest saldo té en tot cas la consideració de part integrant del Tresor Públic.

L'import del saldo de tresoreria és objecte d'aplicació als pressupostos generals de l'Estat mitjançant compensació formal, previ acord, en tot cas, del ministre d'Educació i Ciència, d'habilitació per generació dels crèdits corresponents a despeses de funcionament de centres docents no universitaris.»

Article 16. Autorització dels costos de personal de les universitats de competència de l'Administració de l'Estat.

U. De conformitat amb el que disposa l'article 54, punt 4, de la Llei orgànica de reforma universitària, 11/1983, de 25 d'agost, en relació amb la disposició final segona, s'autoritzen els costos de personal funcionari docent i no docent i contractat docent de les universitats per a 1989 i pels imports detallats a l'annex VII d'aquesta Llei.

Dos. Les universitats de competència de l'Administració de l'Estat amplien els crèdits del capítol I en funció de la distribució que dels crèdits 18.07.422-D.120.00 i 18.06.442-D.442 realitzi el Ministeri d'Educació i Ciència, cas en el qual no és aplicable el que conté l'article 55 punt u de l'esmentada Llei orgànica de reforma universitària.

CAPÍTOL III

Normes de gestió de les relacions financeres amb les Comunitats Europees

Article 17. Disposicions generals.

U. Els recursos procedents de les Comunitats Europees durant el 1989 no es consideren drets de la Hisenda Pública en els termes establerts per l'article 22 del text refós de la Llei general pressupostària, i la seva disposició s'entén sempre subjecta a les normes financeres de les Comunitats Europees.

En tot cas, aquests recursos s'entenen afectats a les actuacions que les normes i procediments d'assignació i gestió de despeses que les Comunitats Europees determinin.

Dos. Els crèdits consignats a l'estat de despeses de finançament exclusivament comunitari o de finançament conjunt Espanya-Comunitats Europees es regeixen, quant a la seva execució, per les normes establertes a l'esmentat text refós de la Llei general pressupostària i aquesta Llei, sense perjudici de l'excepció reconeguda a l'apartat anterior.

Tres. Els crèdits esmentats en els apartats anteriors el finançament dels quals sigui exclusivament comunitari o en què el finançament el realitzin conjuntament Espanya i les Comunitats Europees no estan afectats per les limitacions que conté l'apartat u de l'article 70 del text refós de la Llei general pressupostària.

Article 18. Operacions de tresoreria en relació amb la Comunitat Econòmica Europea.

S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda a portar a terme les operacions de tresoreria que exigeixin les relacions financeres amb les Comunitats Europees. En el marc d'aquestes relacions, hi estan incloses, en tot cas, les compres de productes, així com les subvencions i altres intervencions de mercat finançades pel Fons europeu d'orientació i garantia agrícola. Els avançaments de tresoreria a favor o per compte de la Comunitat Econòmica Europea es cancel·len amb els reintegraments realitzats per aquesta. De les operacions de tresoreria efectuades, se n'ha de donar compte trimestralment a les comissions de pressupostos del Congrés i del Senat.

Article 19. Normes de gestió de crèdits relatius a projectes cofinançats.

U. La gestió dels crèdits relatius als projectes cofinançats per la Comunitat Econòmica Europea se sotmeten a les regles següents:

a) Es poden adquirir compromisos de despeses fins al 50 per 100 dels crèdits no compromesos que figurin en el pressupost.

b) Una vegada que hi hagi constància de l'aprovació de projectes no iniciats o en fase d'execució per la Comissió, els comitès de fons comunitaris o l'òrgan competent quan es tracti de cofinançament comunitari no provinent dels fons estructurals, els titulars dels departaments ministerials poden elevar el sostre del compromís resultant de l'aplicació del que disposa el punt anterior per l'import equivalent al cofinançament comunitari aprovat.

D'aquesta operació, n'han de donar compte al Ministeri d'Economia i Hisenda.

c) També es pot elevar, per acord del ministre d'Economia i Hisenda, el sostre de compromís fins al límit del crèdit pressupostat quan la demora en l'aprovació de projectes amb finançament comunitari pugui causar perjudicis greus a la gestió de les inversions.

Dos. Per les seves especials condicions de cofinançament, no són aplicables a les inversions agràries i pesqueres (relatives al FEOGA-Orientació i compreses al títol IV del pressupost general de les Comunitats Europees) el que disposa l'apartat u d'aquest article.

Tres. Els ingressos procedents de les Comunitats Europees, destinats a finançar projectes presentats per ens diferents de l'Estat o dels seus organismes autònoms, s'han de fer en el compte existent a aquest efecte a la Direcció General del Tresor i Política Financera, i poden generar crèdit en els estats de despeses dels pressupostos generals de l'Estat, a fi de ser posats a disposició de l'ens gestor del projecte.

Article 20. Intervenció comunitària de mercat.

Les dotacions que figurin en el pressupost d'ingressos del Fons d'Ordenació i Regulació de Produccions i Preus Agraris (FORPPA) per a 1989 procedents del pressupost general de les Comunitats Europees destinades a finançar restitucions, ajudes i intervencions comunitàries corresponents a les despeses en els sectors agrícola i pesquer s'entenen sempre sotmeses a la normativa comunitària en vigor.

CAPÍTOL IV

Altres normes sobre gestió pressupostària*Article 21. Modificació de les normes sobre gestió pressupostària.*

U. Els números 7 i 8 de l'article 79 del text refós de la Llei general pressupostària es modifiquen i es refonen en un nou número 7 del tenor següent:

«7. No tenen la condició de pagaments a justificar les provisions de fons de caràcter permanent que es realitzin a pagadores, caixes i habilitacions per a l'atenció de despeses periòdiques o repetitives. Aquests avançaments de caixa fixa tenen la consideració d'operacions extrapressupostàries i la seva quantia global no pot excedir per a cada ministeri o organisme autònom el 7 per 100 del total dels crèdits del capítol destinat a despeses corrents en béns i serveis del pressupost vigent a cada moment. Les unitats administratives responsables d'aquests fons han de justificar-ne l'aplicació o situació de conformitat amb el que s'estableixi per reglament i aquests fons formen part integrant del Tresor Públic.»

Dos. Els articles 100, 132, 133, 135 i 136 del text refós de la Llei general pressupostària queden redactats de la manera següent:

«Article 100.

En substitució de la funció interventora regulada en el capítol I del present títol, els organismes autònoms de l'Estat, amb activitats industrials, comercials, financeres o anàlogues, queden sotmesos al control financer a què es refereix l'article 17 d'aquesta Llei. Aquest control financer s'exerceix amb caràcter permanent respecte a la totalitat d'operacions efectuades pels esmentats organismes autònoms.»

«Article 132.

1. El compte general de l'Estat es forma amb els documents següents:

- Compte de l'Administració General de l'Estat.
- Comptes dels organismes autònoms administratius.
- Comptes dels organismes autònoms industrials, comercials, financers i anàlegs.

2. Així mateix, s'han d'adjuntar al compte de gestió de tributs cedits a les comunitats autònomes, de conformitat amb el que preveu l'article 18 de la Llei 30/1983 i els altres comptes i estats integrats o consolidats que es determinin per reglament i, entre aquests, els que reflecteixin el moviment i la situació dels avals concedits pel Tresor Públic.

3. El Tribunal de Comptes ha d'adjuntar al compte general de l'Estat:

- Els comptes de la Seguretat Social, que s'han d'elevat, intervenir i regir de conformitat amb l'article 5è de la Llei general de la Seguretat Social de 30 de maig de 1974.
- Els comptes de les societats estatals i altres ens que conformen el sector públic estatal.»

«Article 133.

El compte de l'Administració General de l'Estat comprèn totes les operacions pressupostàries, patrimonials i de tresoreria portades a terme durant de l'exercici per l'Administració General de l'Estat.

A més de la liquidació dels pressupostos i els resultats de l'exercici, ha de reflectir la situació de la tresoreria i dels seus avançaments, de l'endeutament de l'Estat i de les operacions extrapressupostàries.

Mitjançant ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda s'han de determinar l'estructura i el desenvolupament de cadascun dels continguts del compte general assenyalats en els paràgrafs anteriors.»

«Article 135.

Amb els comptes retuts pels organismes autònoms i altres documents que s'hagin de retre al Tribunal de Comptes, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'elaborar estats anuals agregats que permetin oferir una visió general de la gestió realitzada en cada exercici pel conjunt d'aquells.»

«Article 136.

1. El compte general de l'Estat de cada any s'ha de formar abans del dia 31 d'agost del any següent a què es refereix i s'ha de remetre al Tribunal de Comptes dins els dos mesos següents a la seva conclusió.

2. La falta de rendició de comptes d'algun o alguns dels organismes autònoms a què es refereix l'article 132.1, b) i c), o la seva rendició amb greus defectes, no constitueix obstacle perquè la Intervenció General de l'Estat pugui formar el compte general i el Tribunal de Comptes retre la declaració definitiva pertinent, sempre que aquestes omissions o defectes no impedeixin l'elaboració dels estats anuals agregats que preveu l'article anterior; tot això sense perjudici, i si s'escau, de l'obertura dels procediments que siguin procedents.»

Article 22. Projectes d'inversió.

U. Els projectes d'inversió inclosos a l'«annex d'inversions reals» que s'adjuntin als pressupostos de l'Estat i els seus organismes autònoms, s'han d'identificar mitjançant el codi de projecte que en els esmentats annexos se'ls assigni, amb la finalitat d'establir el seguiment pressupostari de la seva realització.

El codi assignat a cadascun d'aquests projectes no pot ser alterat fins a la seva finalització. En conseqüència, les modificacions dels programes d'inversió que impliquin l'inici de nous projectes requereixen l'assignació pel Ministeri d'Economia i Hisenda del codi corresponent.

Dos. Les quantitats que s'assignin als projectes inclosos a l'«annex de projectes d'inversió vinculants» que també s'adjuntin als pressupostos de l'Estat i els seus organismes autònoms s'han de destinar exclusivament a la realització dels esmentats projectes de caràcter vinculant.

L'alteració d'aquestes quantitats per finançar projectes diferents ha de ser autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta del centre gestor responsable.

Tres. De les modificacions anteriors, se n'ha de donar compte a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat.

CAPÍTOL V

De la gestió pressupostària de la Seguretat Social*Article 23. Pla anual d'auditories en el sistema de la Seguretat Social.*

U. El pla anual d'auditories de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'incloure l'elaborat per la

Intervenció General de la Seguretat Social, en el qual progressivament s'han d'anar incloent les entitats gestores, serveis comuns i mútues patronals d'accidents de treball.

Per a l'execució del pla d'auditories de la Seguretat Social, es pot recollir la col·laboració d'empreses privades, en cas d'insuficiència dels serveis de la Intervenció General de la Seguretat Social, que s'han d'ajustar a les normes i instruccions que determini el centre directiu esmentat, el qual pot fer les revisions i els controls de qualitat que consideri oportuns.

Dos. Per recollir la col·laboració de les empreses privades, és necessària la inclusió de l'autorització corresponent en l'ordre ministerial a què es refereix la disposició addicional segona del text refós de la Llei general pressupostària.

Es necessària una ordre del Ministeri de Treball i Seguretat Social o del Ministeri de Sanitat i Consum quan el finançament de la col·laboració es realitzi amb càrrec a crèdits dels pressupostos de les entitats i serveis de la Seguretat Social adscrits a un o altre departament.

Article 24. Del pressupost de la Seguretat Social.

U. Els romanents derivats d'una menor realització en el pressupost de dotacions de l'Institut Nacional de la Salut i els produïts per un increment en els ingressos previstos a l'apartat u de l'article nou, una vegada liquidat l'exercici pressupostari, s'han d'ingressar al Tresor.

Quan, una vegada liquidat l'exercici pressupostari, resulti una insuficiència financera com a conseqüència d'una disminució dels ingressos a què es refereix el paràgraf anterior, aquella s'ha de compensar amb un increment en l'aportació de l'Estat.

Dos. El Govern, a proposta del ministre de Treball i Seguretat Social i amb l'informe previ del ministre d'Economia i Hisenda, ha de determinar, per atendre les necessitats futures de la Seguretat Social, la materialització financera del superàvit, si n'hi ha, que resultin de la liquidació del pressupost d'aquella.

Tres. S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda a reflectir, mitjançant ampliacions de crèdit en el pressupost de l'Institut Nacional de la Salut, les repercussions que en aquest tinguin les variacions que experimenti l'aportació de l'Estat.

Quatre. Es modifiquen els articles 148.1, 150.4 i la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei general pressupostària, que queden redactats de la manera següent:

«Article 148.1r

El Ministeri de Sanitat i Consum ha de remetre al Ministeri d'Economia i Hisenda l'avantprojecte de pressupost de l'Institut Nacional de la Salut. Sobre la base de l'esmentat avantprojecte, en les estimacions d'ingressos de l'Estat i en la previsible activitat econòmica durant l'exercici pressupostari següent, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de formar l'avantprojecte de pressupost de l'esmentada entitat, que s'ha d'integrar en el de la Seguretat Social.

El Ministeri de Treball i Seguretat Social, sobre la base dels avantprojectes elaborats per les entitats gestores i serveis comuns, sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, ha de formar l'avantprojecte de pressupost de la Seguretat Social.

Els ministres de Treball i Seguretat Social i d'Economia i Hisenda han d'elevat l'avantprojecte de pressupost de la Seguretat Social al Govern per a la seva aprovació i inclusió en el projecte de pressupostos generals de l'Estat per presentar al Congrés dels Diputats per al seu examen, esmena i aprovació per les Corts Generals.»

«Article 150.4t

El Ministeri de Treball i Seguretat Social ha de determinar els crèdits de l'exercici corrent, als quals es pot imputar el pagament d'obligacions reconegudes o generades en exercicis anteriors, en els casos que no hi hagi crèdit adequat en l'exercici corrent, a proposta de les corresponents entitats gestores o servei comú i amb l'informe previ de la Intervenció General de la Seguretat Social. Quan l'entitat gestora proponent sigui l'Institut Nacional de la Salut, la determinació preceptiva de la imputació del pagament correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda.»

«Disposició transitòria tercera.

El Ministeri de Treball i Seguretat Social pot acordar les transferències a comunitats autònomes dels crèdits corresponents a la gestió de les funcions i serveis que hagin estat transferits o es transfereixin a aquelles en matèria de Seguretat Social.

En cas que les transferències es refereixin a crèdits corresponents a la gestió de les funcions i serveis de l'Institut Nacional de la Salut, l'acord correspon conjuntament als ministeris de Sanitat i Consum i d'Economia i Hisenda.»

Cinc. Les competències que corresponen al Ministeri de Treball i Seguretat Social en matèria d'autoritzacions de despeses, les exerceix el Ministeri de Sanitat i Consum en relació amb la gestió de l'Institut Nacional de la Salut.

TÍTOL III

De les despeses de personal actiu

CAPÍTOL PRIMER

Dels règims retributius

SECCIÓ 1a DE LES RETRIBUCIONS

Article 25. Increment de retribucions del personal al servei del sector públic.

U. Amb efectes d'1 de gener de 1989, la quantia dels components de les retribucions del personal en actiu del sector públic, excepte el sotmès a la legislació laboral, experimenta el següent increment respecte a les establertes per a l'exercici de 1988:

a) Les retribucions bàsiques del personal, així com les complementàries de caràcter fix i periòdic assignades als llocs de treball que desenvolupa, experimenten un increment del 4 per 100, sense perjudici, si s'escau, de l'adequació d'aquestes últimes quan sigui necessària per assegurar que la retribució total de cada lloc de treball guardi la relació procedent amb el contingut d'especial dificultat tècnica, dedicació, responsabilitat, perillositat o penositat d'aquest.

b) El conjunt de les altres retribucions complementàries també té un creixement del 4 per 100, sense perjudici de les modificacions que derivin de la variació del nombre d'efectius assignats a cada programa, del grau de consecució dels objectius fixats per a aquest, i del resultat individual de la seva aplicació.

c) Els complements personals i transitoris i altres retribucions que tinguin un caràcter anàleg es regeixen per la seva normativa específica i pel que disposa aquesta Llei, i queden exclosos de l'augment del 4 per 100 previst en aquesta.

d) El complement familiar es regeix per la seva normativa específica, i s'exclou de l'augment a què es refereix aquesta Llei; s'autoritza el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, per ajustar els preceptes de la Llei de 15 de juliol de 1954 sobre ajuda a la família

als principis inspiradors de la reforma efectuada en la protecció a la família per la Llei 26/1985, de 31 de juliol.

e) Durant el 1989 es continua meritant la indemnització per residència en les àrees del territori nacional que la tinguin reconeguda, en les quanties corresponents a 31 de desembre de 1988, incrementades en un 4 per 100. La indemnització s'ha de mantenir transitòriament fins que s'adeqüin les retribucions complementàries incloses a les relacions de llocs de treball a les característiques específiques d'aquests en aquestes localitats.

Excepcionalment, l'increment de la indemnització per residència a Ceuta i Melilla és del 5 per 100.

Dos. L'increment de retribucions previst en el present article és aplicable al personal en actiu no laboral al servei de:

a) L'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms.

b) Les administracions de les comunitats autònomes i els organismes que en depenen.

c) Les corporacions locals i els organismes que en depenen, de conformitat amb els articles 126, punts 1 i 4, i 153, punt 3, del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

d) Les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.

e) Els òrgans constitucionals de l'Estat, sense perjudici del que estableix l'article 72, punt 1, de la Constitució.

f) Les entitats oficials de crèdit i el Banc d'Espanya.

g) L'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola i les societats estatals per a la gestió dels serveis públics de radiodifusió i televisió.

h) Les universitats i la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

i) Les altres entitats de dret públic a què es refereix l'article 6 del text refós de la Llei general pressupostària.

Tres. Així mateix, i amb efectes d'1 de gener de 1989, la massa salarial del personal laboral dels ens i organismes que s'indiquen al número anterior no pot experimentar un increment global superior al 4 per 100, comprenent en l'esmentat percentatge el de tots els conceptes, sense perjudici del que pugui derivar de la consecució dels objectius assignats a cada ens o organisme mitjançant l'increment de la productivitat o modificació dels sistemes d'organització del treball o classificació professional.

El que preveu el paràgraf anterior representa l'increment màxim de la massa salarial, la distribució i aplicació individual del qual es produeix a través de la negociació col·lectiva.

S'entén per massa salarial, als efectes d'aquesta Llei, el conjunt de les retribucions salarials i extrasalarials i les despeses d'acció social meritades durant el 1988 pel personal laboral afectat, amb el límit de les quanties que hagin rebut l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda per a l'esmentat exercici pressupostari; se n'exceptuen, en tot cas:

a) Les prestacions i indemnitzacions de la Seguretat Social.

b) Les cotitzacions al sistema de la Seguretat Social a càrrec de l'ocupador.

c) Les indemnitzacions corresponents a trasllats, suspensions o acomiadaments.

d) Les indemnitzacions o avançaments per despeses que hagi de realitzar el treballador.

Els increments de la massa salarial bruta es calculen en termes d'homogeneïtat per als dos períodes objecte de comparació, tant pel que fa a efectius de personal laboral i antiguitat d'aquest, com al règim privatiu de treball, jornada, hores extraordinàries efectuades i altres condicions

laborals. Es computen per separat les quantitats que corresponguin a les variacions en aquests conceptes. Amb càrrec a la massa salarial així obtinguda per a 1989, s'han de satisfer la totalitat de les retribucions del personal laboral derivades del corresponent acord i totes les que es meritin al llarg de l'any esmentat.

Les indemnitzacions o avançaments d'aquest personal no poden experimentar creixements superiors als que s'estableixin amb caràcter general per al personal no laboral de l'Administració de l'Estat.

Quatre. Amb independència del percentatge d'increment previst en els números anteriors d'aquest article, s'estableix un fons de 20.000 milions de pessetes per a millores retributives del personal de l'Administració de l'Estat i de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, inclòs en l'àmbit d'aplicació de la Llei 9/1987, de 12 de juny, així com del personal laboral al servei d'aquestes, que s'aplica a reduir desequilibris existents.

Aquestes millores s'apliquen en funció dels acords o pactes adoptats pels mecanismes de participació sindical previstos a la Llei 9/1987, i respecte al personal laboral, en el marc de la negociació col·lectiva.

L'aprovació definitiva de les millores retributives que derivin de l'esmentat fons l'ha de fer el Govern a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques.

SECCIÓ 2a DELS ALTS CÀRRECS

Article 26. *Retribucions dels alts càrrecs.*

U. Les retribucions dels alts càrrecs per a 1989, exclosos els de categoria de director general, es fixen en les quanties següents, referides a dotze mensualitats, sense dret a pagues extraordinàries:

	Pessetes
President del Govern	9.384.696
Vicepresident del Govern	8.820.660
Ministre del Govern	8.280.000
Secretari d'Estat	7.773.024
Subsecretari i assimilat	7.053.444

Dos. Les retribucions dels presidents i vicepresidents i, si s'escau, les dels directors generals quan els correspongui l'exercici de les funcions executives de màxim nivell, dels ens i entitats de dret públic a què es refereix l'article 6.1, b), i 5 del text refós de la Llei general pressupostària, han de ser autoritzades pel ministre d'Economia i Hisenda a proposta del titular del departament al qual estiguin adscrits.

Tres. El règim retributiu dels directors generals per a 1989 és l'establert amb caràcter general per als funcionaris públics a l'article 23 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i a aquest efecte es fixen les següents quanties de sou, complement de destinació i valor mínim de complement específic, referides a dotze mensualitats:

	Pessetes
Sou	1.391.304
Complement de destinació	1.562.892
Complement específic (valor mínim)	2.596.728

Quatre. Tots els directors generals tenen idèntica categoria i rang, sense perjudici que el complement específic corresponent al càrrec pugui ser diferent amb la finalitat d'assegurar que la seva retribució total guardi la relació adequada amb l'estructura orgànica i el contingut d'especial dificultat tècnica, dedicació, responsabilitat, perillositat o penositat d'aquest.

Aquests complements específics són fixats pel Govern a proposta del ministre d'Economia i Hisenda.

SECCIÓ 3a NORMES GENERALS DEL PERSONAL FUNCIONARI

Article 27. Retribucions dels funcionaris de l'Estat inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.

U. De conformitat amb el que estableix l'article 25, u, d'aquesta Llei, els funcionaris inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, que ocupin llocs de treball per als quals el Govern ha aprovat l'aplicació del règim retributiu previst a l'esmentada Llei, només poden ser retribuits durant el 1989, si s'escau, pels conceptes i les quanties següents:

A) El sou i els triennis que corresponguin al grup en què estigui classificat el cos o escala a què pertanyi el funcionari, d'acord amb les següents quanties referides a dotze mensualitats:

Grup	Sou	Triennis
A . . .	1.391.304	53.400
B . . .	1.180.848	42.700
C . . .	880.224	32.040
D . . .	719.748	21.384
E . . .	657.048	16.032

B) Les pagues extraordinàries, que són dos a l'any, per un import cadascuna d'aquestes d'una mensualitat del sou i triennis i es meriten d'acord amb el que preveu l'article 33 de la Llei 33/1987, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

C) El complement de destinació corresponent al nivell del lloc de treball que es desenvolupi, d'acord amb les quanties següents referides a dotze mensualitats:

Nivell	import - pessetes
30	1.221.708
29	1.095.852
28	1.049.760
27	1.003.656
26	880.512
25	781.212
24	735.120
23	689.028
22	642.924
21	596.928
20	554.472
19	526.140
18	497.832
17	469.500
16	441.204
15	412.872
14	384.564
13	356.232
12	327.900
11	299.616
10	271.296
9	257.148
8	242.964
7	228.816
6	214.644
5	200.484
4	179.268
3	158.052
2	136.824
1	115.620

En l'àmbit de la docència universitària, la quantia del complement de destinació fixada a l'escala anterior pot ser modificada, en els casos que sigui procedent, d'acord amb la normativa vigent, sense que això impliqui variació del nivell de complement de destinació assignat al lloc de treball.

D) El complement específic que, si s'escau, està fixat al lloc que s'exerceix, la quantia del qual experimenta un increment del 4 per 100 respecte a l'aprovada per a l'exercici de 1988, sense perjudici, si s'escau, del que preveu l'article 25, u, a), d'aquesta Llei.

E) El complement de productivitat, que retribueix l'especial rendiment, l'activitat i la dedicació extraordinària, l'interès o iniciativa amb què es desenvolupen els llocs de treball, sempre que redundin a millorar el resultat d'aquests.

Cada departament ministerial ha de fixar la quantia individual del complement de productivitat, d'acord amb les normes següents:

Primera. La valoració de la productivitat s'ha de realitzar en funció de circumstàncies relacionades directament amb el desenvolupament del lloc de treball i la consecució dels resultats o objectius assignats a aquest en el corresponent programa. Els complements de productivitat han de ser públics als centres de treball.

Segona. En cap cas les quanties assignades per complement de productivitat durant un període de temps originen cap tipus de dret individual respecte a les valoracions o apreciacions corresponents a períodes successius.

Els departaments ministerials han de donar compte de les esmentades quanties individuals de productivitat als ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques, especificant els criteris de distribució aplicats.

D'acord amb el que preveu l'article vint-i-cinc, u, b), d'aquesta Llei, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot modificar la quantia dels crèdits globals destinats a atendre el complement de productivitat per adequar-la al nombre d'efectius assignats a cada programa i al grau de consecució dels objectius que s'hi fixen.

F) Les gratificacions per serveis extraordinaris, que concedeixen els departaments ministerials o organismes autònoms, dins els crèdits assignats amb aquesta finalitat.

Aquestes gratificacions tenen caràcter excepcional i només poden ser reconegudes per serveis extraordinaris prestats fora de la jornada normal de treball, sense que, en cap cas, puguin ser fixades en la seva quantia ni periòdiques en la seva meritació.

G) Els complement personals i transitoris reconeguts en compliment del que disposa l'article 13 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985.

Aquests complements personals i transitoris han de ser absorbits per qualsevol millora retributiva que es produeixi l'any 1989, incloses les derivades del canvi de lloc de treball.

Fins i tot en cas que el canvi de lloc de treball determini una disminució de retribucions s'ha de mantenir el complement personal transitori fixat en produir-se l'aplicació del nou sistema, a l'absorció del qual s'ha d'imputar qualsevol millora retributiva ulterior, fins i tot les que puguin derivar del canvi de lloc de treball.

Als efectes de l'absorció prevista en els paràgrafs anteriors, l'increment de retribucions de caràcter general que estableix aquesta Llei només es computa en el 50 per 100 del seu import, entenent que tenen aquest caràcter el sou, referit a catorze mensualitats, el complement de destinació i l'específic.

En cap cas s'han de considerar els triennis, el complement de productivitat ni les gratificacions per serveis extraordinaris.

H) Els complements personals i transitoris derivats de l'aplicació del nou règim retributiu previst a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, al personal destinat a l'estranger, s'absorbeix aplicant les mateixes normes que siguin aplicables per als reconeguts al que presta servei en el territori nacional, sense perjudici de la seva supressió quan el funcionari afectat canviï de país de destinació.

Dos. Els funcionaris perceben, si s'escau, les indemnitzacions corresponents per raó del servei, l'ajuda familiar i la indemnització per residència, en les condicions i quanties fixades en les seves respectives normatives específiques i en aquesta Llei.

Article 28. Altres disposicions sobre el règim retributiu del personal funcionari.

U. Quan el sou s'hagi percebut el 1988 en una quantia inferior a l'establerta amb caràcter general, s'aplica un increment del 4 per 100 de l'efectivament aplicat en l'esmentat exercici.

Dos. A l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, en els casos d'adscripció durant el 1989 d'un funcionari subjecte a un règim retributiu diferent del corresponent al lloc de treball al qual se l'adscriu, l'esmentat funcionari ha de percebre les retribucions que corresponguin al lloc de treball que desenvolupi, prèvia l'oportuna assimilació que autoritzi el ministeri per a les Administracions Públiques, a proposta dels departaments ministerials interessats.

Als únics efectes de l'assimilació a què es refereix el paràgraf anterior, el ministeri per a les Administracions Públiques pot autoritzar que la quantia de la retribució per antiguitat sigui la que sigui procedent d'acord amb el règim retributiu d'origen del funcionari.

Aquestes autoritzacions han de ser comunicades pel Ministeri per a les Administracions Públiques al Ministeri d'Economia i Hisenda perquè en tingui coneixement.

Tres. Les referències relatives a retribucions contingudes en aquesta Llei s'entenen sempre fetes a retribucions íntegres.

Quatre. Els funcionaris interins inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, excepte en el de la docència universitària, perceben el 85 per 100 de les retribucions bàsiques, exclosos triennis, corresponents al grup en el qual estigui inclòs el cos en què ocupin vacant i el 100 per 100 de les retribucions complementàries que corresponguin al lloc de treball que desenvolupin.

Cinc. Aprovada pel Govern l'aplicació del règim retributiu previst a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, el complement de productivitat es pot assignar, si s'escau, als funcionaris interins a què es refereix l'apartat anterior, així com els funcionaris eventuais i als funcionaris en pràctiques quan aquestes es realitzin desenvolupant un lloc de treball i estigui autoritzada l'aplicació del complement als funcionaris de carrera que ocupin un lloc de treball anàleg.

Sis. En l'àmbit de la docència universitària, les retribucions dels funcionaris interins i contractats són les que siguin procedents d'acord amb la normativa aplicable a aquests.

SECCIÓ 4a DEL PERSONAL DE LA FORCES ARMADAES I FORCES I COSSOS DE SEGURETAT DE L'ESTAT.

Article 29. Retribucions del personal de les Forces Armades.

D'acord amb el que disposa l'article 25, u, d'aquesta Llei, les retribucions que perceben l'any 1989 els funcionaris inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 20/1984, de

15 de juny, així com les classes de tropa i marineria són les següents:

U. Les retribucions bàsiques es fixen en les següents quanties, referides a dotze mensualitats:

Proporcionalitat	Sou	Grau	Trienni
10-Coef. 5,5	1.288.776	45.420	53.400
10	1.174.800	45.420	53.400
8	960.924	36.336	42.720
6	761.904	27.252	32.040
4	610.068	18.180	21.384
3	532.944	13.632	16.032

Durant l'exercici econòmic de 1989 no es merita cap retribució pel concepte de grau en funció del temps de serveis prestats.

Les pagues extraordinàries són dos a l'any, per un import cadascuna d'aquestes d'una mensualitat del sou, grau i triennis, i es meriten d'acord amb el que preveu l'article 33 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

Dos. Les retribucions complementàries del personal anterior experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les establertes el 1988, sense perjudici, si s'escau, del que preveu l'article 25, u, a), d'aquesta Llei.

Tres. Els membres de les Forces Armades que desenvolupin llocs de treball inclosos en la relació de llocs de treball del Ministeri de Defensa perceben les retribucions bàsiques i complementàries establertes en aquesta Llei per als funcionaris de l'Estat inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, i a aquest efecte les retribucions bàsiques dels funcionaris de proporcionalitat 10, 8, 6, 4 i 3 són, respectivament, les establertes per als grups A, B, C, D i E, a l'article 27 d'aquesta Llei, sense perjudici de continuar percebent les pensions i gratificacions que siguin conseqüència de recompenses militars previstes a la Llei 15/1970, en la mateixa quantia que la resta del personal de les Forces Armades.

Article 30. Retribucions del personal del cos de la Guàrdia Civil.

D'acord amb el que disposa l'article 25, u, d'aquesta Llei, les retribucions a percebre l'any 1989 pel personal del cos de la Guàrdia Civil són les següents:

U. Les retribucions bàsiques, d'acord amb les previsions contingudes en el Reial decret 311/1988, de 30 de març, de retribucions del personal de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, es fixen en les següents quanties referides a dotze mensualitats:

	Grup	Sou	Triennis
Oficials generals, caps i oficials	A	1.391.304	53.400
Suboficials	C	880.224	32.040
Caporals i guàrdies	D	719.748	21.384
Escorcolladores	E	657.048	16.032

La valoració i meritació dels triennis s'efectua d'acord amb la normativa aplicable als funcionaris inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.

Les pagues extraordinàries són dos a l'any, per un import cadascuna d'aquestes d'una mensualitat del sou i triennis, i es meriten d'acord amb el que preveu l'article 33 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

Dos. Les retribucions complementàries del personal anterior experimenten un increment del 4 per 100 res-

pecte a les establertes el 1988 per aplicació de l'esmentat Reial decret 311/1988, de 30 de març, sense perjudici, si s'escau, del que preveu l'article 25, u, a), d'aquesta Llei.

La quantia del complement de productivitat es regeix per les normes establertes per als funcionaris de l'Estat inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, que també són aplicables als efectes de l'absorció dels complements personals i transitoris reconeguts al personal del cos de la Guàrdia Civil.

Article 31. Retribucions del voluntariat especial de la Guàrdia Civil.

El voluntariat especial de la Guàrdia Civil a què es refereix l'article 174 del Reial decret 611/1986, de 21 de març, pel qual s'aprova el reglament del servei militar, percep a més de les retribucions establertes a l'article trenta-vuit, u, de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, per al voluntariat especial de les Forces Armades, les retribucions complementàries establertes en desplegament del Reial decret 99/1988, de 12 de febrer, pel qual es regula la prestació del servei militar en el voluntariat especial al cos de la Guàrdia Civil.

El cost de les retribucions del voluntariat especial de la Guàrdia Civil no pot excedir els crèdits autoritzats per a aquesta finalitat.

Article 32. Retribucions del personal del cos nacional de policia.

D'acord amb el que disposa l'article 25, u, d'aquesta Llei, les retribucions que perceben l'any 1989 els funcionaris del cos nacional de policia, creat per la Llei orgànica 2/1986, de 3 de març, són les següents:

U. Les retribucions bàsiques es fixen en les següents quanties, referides a dotze mensualitats:

Escala	Grup	Sou	Triennis
Superior i personal facultatiu. .	A	1.391.304	53.400
Executiva i personal tècnic. . . .	B	1.180.848	42.720
De subinspecció.	C	880.224	32.040
Bàsica	D	719.748	21.384

La valoració i meritació dels triennis s'ha de fer d'acord amb la normativa aplicable als funcionaris inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.

Les pagues extraordinàries són dues a l'any, per un import cadascuna d'una mensualitat del sou i triennis, i es meriten d'acord amb el que preveu l'article 33 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

Dos. Les retribucions complementàries del personal anterior experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les establertes el 1988 per aplicació del Reial decret 311/1988, de 30 de març, de retribucions del personal de les forces i cossos de la seguretat de l'Estat, sense perjudici, si s'escau, del que preveu l'article 25, u, a) d'aquesta Llei.

La quantia del complement de productivitat es regeix per les normes establertes per als funcionaris de l'Estat inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, que també són aplicables als efectes de l'absorció dels complements personals i transitoris reconeguts al personal del cos nacional de policia.

Tres. De conformitat amb el que estableix el número 2 de la disposició transitòria segona de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, els oficials integrats a l'escala executiva que hagin assolit títols del grup A mantenen les retribucions bàsiques corresponents als esmentats títols, però l'excés que el sou, referit a catorze mensualitats, del

grup A tingui sobre el del grup B, s'ha de deduir de les seves retribucions complementàries, perquè tots els funcionaris integrats a la mateixa categoria percebin idèntiques remuneracions globals, per raó de la seva pertinença a aquesta.

Article 33. Recompenses, creus i medalles.

U. Les quanties de les recompenses i pensions de mutilació experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les establertes el 1988.

Dos. La Creu Llorejada de Sant Ferran i la Medalla Militar es regeixen per la seva legislació especial, incloent-hi el grau en la base reguladora.

SECCIÓ 5a DEL PERSONAL DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Article 34. Retribucions del personal al servei de l'Administració de Justícia.

D'acord amb el que disposa l'article 25, u, d'aquesta Llei, les retribucions que percep l'any 1989 el personal al servei de l'Administració de Justícia són les següents:

U. La base per determinar el sou regulat per les lleis 17/1980, de 24 d'abril; 31/1981, d'1 de juliol, i 45/1983, de 29 de desembre, es fixa en 47.330 pessetes.

Dos. Les retribucions complementàries del personal experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les vigents el 1988, sense perjudici, si s'escau, del que preveu l'article 25, u, a), d'aquesta Llei.

Tres. Les retribucions bàsiques i complementàries corresponents als funcionaris a què es refereix l'article 146, punt 1, de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les vigents el 1988, sense perjudici, si s'escau, i pel que fa a les esmentades retribucions complementàries, del que preveu l'article 25, u, a), d'aquesta Llei.

Quatre. Als efectes de l'absorció a què es refereix l'últim paràgraf de l'article 16 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, l'increment de retribucions de caràcter general que estableix aquesta Llei només es computa en el 50 per 100 del seu import.

Cinc. Les pagues extraordinàries són dues a l'any, per un import cadascuna d'una mensualitat del sou i triennis i es meriten d'acord amb el que preveu l'article 33 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

SECCIÓ 6a ALTRES RÈGIMS RETRIBUTIUS

Article 35. Retribucions del personal de la Seguretat Social.

D'acord amb el que disposa l'article 25, u, d'aquesta Llei, les retribucions que percep l'any 1989 el personal de la Seguretat Social són les següents:

U. Les retribucions del personal funcionari de l'Administració de la Seguretat Social, homologat amb la resta del personal de l'Administració de l'Estat, són les establertes a l'article 27 d'aquesta Llei per als funcionaris de l'Estat inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.

Dos. El personal inclòs a l'àmbit d'aplicació del Reial decret llei 3/1987, d'11 de setembre, sobre retribucions del personal estatutari de l'Institut Nacional de la Salut, percep les retribucions bàsiques i el complement de destinació en les quanties assenyalades als esmentats conceptes retributius a l'article 27, u, apartats A), B) i C), d'aquesta Llei, sense perjudici del que estableix la disposició transitòria segona, dos, de l'esmentat Reial decret llei, i que la quantia anual del complement de destinació fixat a l'apar-

tat C) de l'esmentat article 25, u, se satisfaci en catorze mensualitats.

L'import de les retribucions corresponents als complements específics i d'atenció continuada que, si s'escau, estiguin fixats al personal, experimenta un increment del 4 per 100 respecte a l'aprovat per a l'exercici de 1988, sense perjudici, si s'escau, del que preveu l'article 25, u, a), d'aquesta Llei.

La quantia individual del complement de productivitat es determina conforme als criteris assenyalats a l'article 23.3, apartat c) i disposició transitòria tercera del Reial decret llei 3/1987, i en els acords i mesures dictats per a la implantació del nou règim retributiu del personal estatutari.

Els complements personals i transitoris que pugui tenir reconeguts el personal, conforme al que preveu la disposició transitòria primera del Reial decret llei 3/1987, es regulen pel que estableix l'article 27, u, apartat G), d'aquesta Llei.

Tres. Les retribucions de la resta de personal funcionari de la Seguretat Social experimenten l'increment previst a l'article 25, u, d'aquesta Llei.

Article 36. Retribucions dels funcionaris de cossos de sanitaris locals.

D'acord amb el que disposa l'article 25, u, d'aquesta Llei, les retribucions que perceben l'any 1989 els funcionaris de cossos de sanitaris locals són les següents:

U. Els funcionaris dels cossos de sanitaris locals que presten servei en partits sanitaris, zones bàsiques de salut, hospitals municipals o cases d'auxili experimenten, durant el 1989, un increment del 4 per 100 sobre les corresponents retribucions bàsiques percebudes el 1988.

Dos. Les retribucions complementàries d'aquests funcionaris es fixen sobre la base del que disposa el Decret 3206/1967, de 28 de desembre, incrementant, si s'escau, els imports en el 4 per 100 respecte a 1988, sense perjudici, si s'escau, del que preveu l'article 25, u, a), d'aquesta Llei.

Tres. A mesura que es configuri la nova estructura organitzativa destinada al servei de protecció de la salut comunitària, el Govern ha d'adequar el sistema retributiu d'aquests funcionaris al que disposa la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

CAPÍTOL II

Altres disposicions en matèria de despeses del personal actiu

SECCIÓ 1a NORMES COMUNES

Article 37. Relacions de llocs de treball.

U. Correspon als ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques l'aprovació conjunta de:

a) L'assignació de nivell de complement de destinació i, si s'escau, del complement específic, corresponents a nous llocs no compresos en les relacions inicials de llocs de treball de personal funcionari, així com les remuneracions corresponents a llocs de nova creació adscrits a personal laboral.

b) Les modificacions en les relacions de llocs de treball produïdes per variació en el nombre de llocs recollits en les relacions inicials, així com les modificacions de complement de destinació i específic dels llocs inclosos en les relacions inicials de llocs de treball de personal funcionari, llevat dels casos previstos al número següent del present article.

Dos. Corresponen als departaments ministerials les modificacions de les relacions de llocs de treball de personal funcionari i laboral que expressament autoritzin,

conjuntament, els ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques.

Tres. Les retribucions complementàries que, durant un termini màxim de tres mesos, poden percebre els funcionaris a partir del seu cessament en el desenvolupament dels llocs de treball, per alteració del seu contingut o supressió dels esmentats llocs en les relacions de llocs de treball, tenen el caràcter de a compte del que els correspongui pel nou lloc de treball que ocupin, sense que sigui procedent cap reintegrament en cas que les quantitats percebudes a compte siguin superiors.

Quart. La provisió de llocs de treball a desenvolupar per personal funcionari o la formalització de nous contractes de treball de personal laboral fix, així com la modificació de la categoria professional d'aquests últims, requereix, a més que els corresponents llocs figurin detallats en les respectives relacions, que el seu cost, en còmput anual estigui dotat pressupostàriament o, si no, que ho autoritzi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Cinc. Les places dotades que no s'incloguin o es cobreixin amb les convocatòries de proves selectives, i les que es dotin amb posterioritat a l'esmentada oferta, poden ser objecte de successives convocatòries dins el mateix exercici, sense que puguin transcórrer més de sis mesos entre la convocatòria i l'inici de les corresponents proves, i sense perjudici dels cursos selectius de formació que s'estableixin.

Sis. Les convocatòries per a l'ingrés en cossos i escales de funcionaris de l'Administració de l'Estat i organismes autònoms, així com les de proves selectives de personal laboral, tant si es tracta en aquest cas de proves d'ascensos o lliures, requereixen l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda respecte a l'existència de dotació pressupostària.

Article 38. Prohibició d'ingressos atípics.

Durant l'any 1989 els empleats públics compresos dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, amb excepció d'aquells sotmesos al règim d'aranzel, no poden percebre cap participació dels tributs, comissions o altres ingressos de qualsevol naturalesa, que corresponguin a l'Administració o a qualsevol poder públic, com a contraprestació de qualsevol servei o jurisdicció, ni participació o premi en multes imposades encara que estiguin normativament atribuïdes a aquests, i han de percebre únicament les remuneracions del corresponent règim retributiu, i sense perjudici del que resulti de l'aplicació del sistema d'incompatibilitats.

SECCIÓ 2a DEL PERSONAL FUNCIONARI

Article 39. Creacions, reclassificació i integracions.

U. Es creen en els cossos i escales que se citen les especialitats següents:

a) A l'escala de tècnics de gestió d'organismes autònoms, del grup A, l'especialitat de gestió cadastral.

b) Al cos de gestió de la Hisenda Pública, del grup B, l'especialitat de gestió cadastral.

c) Al cos de gestió de l'Administració de la Seguretat Social, del grup B, l'especialitat de recaptació.

d) Al cos general administratiu de l'Administració de l'Estat, del grup C, l'especialitat d'agents de la Hisenda Pública.

e) Al cos administratiu de l'Administració de la Seguretat Social, del grup C, l'especialitat de recaptació.

Sense perjudici de l'adscripció que, de conformitat amb el que estableix la Llei 30/1984, de 2 d'agost, correspon a l'escala de tècnics de gestió d'organismes autò-

noms i al cos general administratiu de l'Administració de l'Estat, les especialitats numerades als apartats a) i d), del paràgraf anterior, queden adscrites a la Secretaria d'Estat d'Hisenda.

El personal laboral que estigui prestant serveis a l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, així com a les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social en llocs a desenvolupar per personal funcionari de les especialitats abans esmentades, s'hi pot integrar, sempre que tingui la titulació necessària i reuneixi els altres requisits exigits, mitjançant concurs oposició en què s'han de tenir en compte els mèrits i serveis prestats en la seva condició laboral i les proves selectives superades per accedir-hi.

No obstant això, el personal que no superi les proves pot romandre en el lloc de treball que desenvolupi, sense detriment de les seves expectatives de promoció professional i conservant els drets que de la seva condició deriven segons les disposicions en vigor.

Dos. A partir de l'1 de gener de 1989, les escales de «capitans de marina mercant de les juntes de ports dels organismes autònoms del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme» i de «maquinistes navals de juntes de ports del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme», queden classificats a tots els efectes en el grup A dels previstos a l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Tres. En compliment del que preveu la disposició final primera de la Llei 41/1979, de 10 de desembre, el personal civil no funcionari, a què es refereix l'esmentada disposició, de l'organisme autònom aeroports nacionals i dels altres òrgans que hagin estat adscrits a la Subsecretaria d'Aviació Civil en crear-se el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, es pot integrar a les escales tècnica de gestió d'organismes autònoms, de tècnics facultatius superiors dels organismes autònoms del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions o de titulats d'escoles tècniques de grau mitjà del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions.

La integració es produeix a través de la participació del personal, que reuneixi la titulació i altres condicions generals de capacitat necessàries per a l'ingrés a l'escala de què es tracti, en concursos oposició en què s'han de tenir en compte, específicament, els mèrits adquirits pel personal en el desenvolupament de llocs de treball adscrits als organismes anteriorment esmentats.

No obstant això, el personal que no participi o no superi les proves pot romandre en el lloc de treball que desenvolupi, sense detriment de les expectatives de promoció professional i conservant els drets que de la seva condició deriven segons les disposicions en vigor.

Quatre. El personal de les cambres agràries locals ingressat amb anterioritat al 31 de desembre de 1986 i que en l'actualitat continui prestant els seus serveis en les esmentades cambres en règim de relació laboral de caràcter indefinit, i percebi els seus havers amb càrrec a la secció 1a del capítol I dels pressupostos ordinaris d'aquestes corporacions i exerceixi funcions administratives que corresponen a l'Administració de l'Estat, i no a les mateixes cambres agràries o altres entitats, de conformitat amb la Llei 23/1986, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen les bases de règim jurídic de les cambres agràries, pot passar a dependre, sota idèntic règim laboral, de l'Institut de Relacions Agràries i exclusivament per al desenvolupament d'aquestes funcions.

La determinació de les places que reuneixen els requisits assenyalats al paràgraf anterior s'ha de fer a través de les relacions de llocs de treball, sense que es puguin formalitzar contractes per a llocs de treball que no figurin en aquestes relacions.

Cinc. El Govern, a proposta del Ministeri de Sanitat i Consum, ha de regular:

a) La cobertura dels llocs de treball dels equips d'atenció primària, que s'ha de fer mitjançant convocatòria pública de conformitat amb les regles següents:

1. Els llocs de treball dels equips d'atenció primària s'han d'oferir al personal sanitari de quota amb plaça en propietat a la zona de salut en la qual es constitueixi l'equip. El personal que no participi en el concurs continua prestant serveis a la zona de salut corresponent sota la direcció del coordinador de l'equip d'atenció primària i les seves retribucions s'han d'adaptar al sistema retributiu aprovat pel Reial decret llei 3/1987, d'11 de setembre. També pot participar en el concurs el personal sanitari dels serveis d'urgència respecte als equips d'atenció primària que es constitueixin en el seu àmbit d'actuació.

2. Les places que resultin vacants després de la convocatòria a què es refereix el número anterior s'han d'oferir per al trasllat voluntari, mitjançant concurs de mèrits, del personal estatutari fix d'equips d'atenció primària o d'altres institucions sanitàries. En el barem del concurs s'ha de puntuar especialment el temps de serveis prestats en centres o institucions d'atenció primària de salut.

Amb caràcter complementari es poden valorar els serveis prestats en institucions sanitàries d'assistència especialitzada.

3. Les places vacants, una vegada resolts els dos concursos anteriors, han de ser proveïdes mitjançant concurs oposició lliure.

b) L'oferta per a la integració com a personal estatutari, mitjançant accés directe a les categories previstes als corresponents estatuts, al personal laboral fix d'institucions i centres sanitaris gestionats pel Institut Nacional de la Salut, en un procediment d'opció dels interessats, prèvia convocatòria pública i d'acord amb la categoria laboral que tinguin. En qualsevol cas és requisit que els interessats tinguin la titulació acadèmica prevista, per a cada un dels grups de classificació, al Reial decret llei 3/1987, d'11 de setembre.

Sis. S'incorporen a l'apartat set de la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, modificada per la Llei 23/1988, de 28 de juliol, els paràgrafs següents:

«Els actuals cossos d'inspectors d'educació bàsica, inspectors de batxillerat i inspectors tècnics de formació professional queden integrats al cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa, la plantilla del qual està constituïda pels efectius actuals dels cossos suprimits, i queden amortitzades les vacants que es produeixen d'ara endavant.

Els funcionaris del cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa tenen dret a desenvolupar llocs de treball pertanyents a la funció inspectora. Així mateix poden accedir als altres llocs de la carrera administrativa, de conformitat amb els principis de promoció professional establerts en aquesta Llei. Als efectes de l'oferta pública d'inspecció, l'administració educativa competent ha de reservar un percentatge determinat de llocs per a la seva provisió pels esmentats funcionaris.»

Set. El cos de professors d'entrada a les escoles d'arts aplicades i oficis artístics queda classificat en el grup A dels previstos a l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i s'exigeix d'ara endavant per a l'accés a aquest cos la titulació de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent, als efectes de docència.

SECCIÓ 3a DEL PERSONAL NO FUNCIONARI

Article 40. *Requisits per a la modificació de retribucions del personal laboral i no funcionari.*

U. Durant l'any 1989 és necessari l'informe favorable conjunt del Ministeri per a les Administracions Públiques i del d'Economia i Hisenda per procedir a modificar les condicions retributives del personal no funcionari i laboral al servei de:

- a) L'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms.
- b) Les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.
- c) L'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola i les societats estatals que en depenen.
- d) Les universitats de competència de l'Administració de l'Estat.
- e) La Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.
- f) La resta de les entitats de dret públic a què es refereix l'article 6 del text refós de la Llei general pressupostària, en les condicions i pels procediments que a aquest efecte estableixi la Comissió Interministerial de Retribucions, atenent les característiques específiques d'aquelles.

Dos. Amb caràcter previ al començament de les negociacions de convenis o acords col·lectius que se subscriuguin l'any 1989, s'ha de sol·licitar al Ministeri d'Economia i Hisenda la corresponent autorització de massa salarial, que quantifiqui el límit màxim de les obligacions que es poden contraure com a conseqüència dels pactes esmentats, i s'ha d'aportar a aquest efecte la certificació de les retribucions salarials satisfetes i meritades el 1988.

Tres. Als efectes dels apartats anteriors, s'entenen per modificacions de les condicions retributives del personal no funcionari les actuacions següents:

- a) Signatura de convenis col·lectius subscrits pels organismes esmentats al número anterior, així com les seves revisions i les adhesions o extensions a aquests.
- b) Aplicació de convenis col·lectius d'àmbit sectorial, així com les seves revisions i les adhesions o extensions a aquests.
- c) Atorgament de qualsevol classe de millores salarials de tipus unilateral, amb caràcter individual o col·lectiu, encara que derivin de l'aplicació extensiva del règim retributiu dels funcionaris públics.

Les entitats de dret públic, a què es refereix la lletra f) de l'apartat u anterior, han d'informar el Ministeri d'Economia i Hisenda sobre les retribucions del seu personal no subjecte a conveni col·lectiu.

Quatre. Amb la finalitat d'emetre l'informe assenyalat a l'apartat u d'aquest article, els departaments, organismes i ens han de remetre als ministeris per a les Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda el projecte de modificació respectiva, amb caràcter previ a la seva signatura o acord, juntament amb la valoració de tots els seus aspectes econòmics.

Cinc. L'informe ha de ser evacuat en el termini màxim de quinze dies, a comptar de la data de recepció del projecte i de la seva valoració, i ha de versar sobre tots els aspectes dels quals derivin conseqüències directes o indirectes en matèria de despesa pública, tant per a l'any 1989 com per a exercicis futurs, i, especialment, pel que fa a la determinació de la massa salarial corresponent i al control del seu creixement, sense perjudici del que disposa l'apartat tres de l'article vint-i-cinc d'aquesta Llei.

Sis. Són nuls de ple dret els acords adoptats en aquesta matèria amb omissió del tràmit d'informe o en contra d'un informe desfavorable, així com els pactes que impliquin

creixements salarials per a exercicis successius contraris al que determinin les futures lleis de pressupostos.

Set. No es poden autoritzar despeses derivades de l'aplicació dels increments salarials per a 1989 sense el compliment dels requisits establerts en aquest article.

Article 41. *Contractació de personal laboral amb càrrec als crèdits d'inversions.*

U. El 1989, amb càrrec als respectius crèdits d'inversions, només es poden formalitzar contractacions de caràcter temporal si els departaments ministerials, organismes autònoms i entitats gestores de la Seguretat Social requereixen contractar personal per a la realització, per administració directa i per aplicació de la legislació de contractes de l'Estat, d'obres o serveis corresponents a algunes de les inversions incloses en els seus pressupostos, sempre que no puguin ser realitzades pel personal fix disponible i no hi hagi crèdit suficient en el concepte pressupostari destinat a la contractació de personal eventual.

Dos. Aquesta contractació requereix l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda, que ha de versar sobre la disponibilitat de crèdit en el concepte pressupostari destinat a la contractació de personal eventual en el capítol corresponent.

Tres. Els contractes s'han de formalitzar seguint les prescripcions dels articles 15 i 17 de l'Estatut dels treballadors, aprovat per la Llei 8/1980, de 10 de març, en la redacció que en fa la Llei 32/1984, de 2 d'agost, i respecte al que disposa la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració pública. En els contractes s'ha de fer constar, quan sigui procedent, l'obra o servei per a la realització del qual es formalitza el contracte i el temps de durada, així com la resta de les formalitats que imposa la legislació sobre contractes laborals, eventuais o temporals. Els incompliments d'aquestes obligacions formals, així com l'assignació de personal contractat per a funcions diferents de les que es determinin en els contractes, dels quals puguin derivar drets de permanència per al personal contractat, poden donar lloc a l'exigència de responsabilitats, de conformitat amb l'article 140 del text refós de la Llei general pressupostària.

Quatre. La contractació pot excedir l'exercici pressupostari, sempre que es tracti de l'execució d'obres o serveis que hagin d'excedir l'esmentat exercici pressupostari i estiguin vinculats a plans d'inversions de caràcter pluri-annual.

Cinc. Amb caràcter previ a la seva formalització, el servei jurídic del departament, organisme o entitat ha d'emetre un informe sobre la modalitat de contractació temporal utilitzada i l'observança en les clàusules del contracte dels requisits i formalitats exigides per la legislació laboral.

TÍTOL IV

De les pensions públiques

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals**Article 42.** *Concepte de pensions públiques.*

Tenen la consideració de pensions públiques les següents:

- a) Les abonades pel règim de classes passives de l'Estat i, en general, les abonades amb càrrec a crèdits de la secció 07 del pressupost de despeses de l'Estat.
- b) Les abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social.

c) Les abonades per la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

d) Les abonades pel Fons especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat; si s'escau, pels fons especials de l'Institut Social de les Forces Armades i de la Mutualitat General Judicial, així com, si s'escau, per aquestes mutualitats generals; finalment, les abonades pel Fons especial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

e) Les abonades pels sistemes o règims de previsió de les comunitats autònomes i les corporacions locals i pels mateixos ens.

f) Les abonades per les mutualitats, monts de pietat o entitats de previsió social que es financin en tot o en part amb recursos públics.

g) Les abonades per empreses o societats amb participació majoritària directa o indirecta en el seu capital de l'Estat, comunitats autònomes o corporacions locals o organismes autònoms d'un i altres o per les mutualitats o entitats de previsió d'aquelles, en les quals les aportacions directes dels causants de la pensió no siguin suficients per a la cobertura de les prestacions als seus beneficiaris i el seu finançament es complementi amb recursos públics, inclosos els de la mateixa empresa o societat.

h) Les abonades per l'Administració de l'Estat o les comunitats autònomes en virtut de la Llei de 21 de juliol de 1960 i del Reial decret 2620/1981, de 24 de juliol.

i) I qualssevol altres no esmentades a les lletres anteriors que s'abonin totalment o parcialment amb càrrec a recursos públics.

CAPÍTOL II

Determinació inicial de pensions del règim de classes passives, especials de guerra i assistencials

Article 43. Determinació inicial de pensions de classes passives de l'Estat.

U. D'acord amb el que disposa l'article 30, número 1, del text refós de Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, durant el 1989 s'han de tenir en compte, per a la determinació de les pensions de classes passives causades pel personal comprès en els capítols II, III i IV del subtítol II del títol I de l'esmentat text refós, els havers reguladors que s'estableixen en els següents apartats d'aquest mateix número.

a) Per al personal esmentat al número 2 de l'article 30 de l'expressat text refós s'han de tenir en compte els següents havers reguladors, que s'han d'assignar d'acord amb les regles contingudes a l'esmentat precepte:

Grup	Regulador (pessetes/any)
A	2.862.960
B	2.395.396
C	1.822.672
D	1.442.034
E	1.229.448

b) Per al personal esmentat al número 3 de l'indicat precepte legal s'han de tenir en compte els següents havers reguladors, que s'han d'assignar d'acord amb les regles contingudes a l'esmentat precepte.

ADMINISTRACIÓ CIVIL I MILITAR DE L'ESTAT

Índex	Grau	Grau especial	Regulador (pessetes/any)
10(5,5)	8		2.862.960
10(5,5)	7		2.862.960
10(5,5)	6		2.862.960
10(5,5)	3		2.862.960
10	5		2.862.960
10	4		2.862.960
10	3		2.862.960
10	2		2.862.960
10	1		2.862.960
8	6		2.395.396
8	5		2.395.396
8	4		2.395.396
8	3		2.395.396
8	2		2.395.396
8	1		2.395.396
6	5		1.822.672
6	4		1.822.672
6	3		1.822.672
6	2		1.822.672
6		1 (12 per 100)	1.822.672
6	1		1.822.672
4	3		1.442.034
4		2 (24 per 100)	1.442.034
4	2		1.442.034
4	1	1 (12 per 100)	1.442.034
4	1		1.442.034
3	3		1.229.448
3	2		1.229.448
3	1		1.229.448

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Multiplicador	Regulador (pessetes/any)
4,75	4.209.227
4,50	4.025.370
4,00	3.663.016
3,50	3.293.327
3,25	2.862.960
3,00	2.862.960
2,50	2.862.960
2,25	2.395.396
2,00	1.946.192
1,50	1.442.034
1,25	1.229.448

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Cos o plaça	Regulador (pessetes/any)
Secretari general.	4.025.370
De lletrats	3.663.016
Gerent	3.663.016

CORTS GENERALS

Cos	Regulador (pessetes/any)
De lletrats	3.663.016
D'arxivers bibliotecaris	3.293.327
D'assessors facultatius	3.293.327
De redactors, taquígrafs i estenotipistes	2.862.960
Tècnic administratiu	2.862.960
Auxiliar administratiu	1.946.192
D'uijers	1.442.034

Dos. Per a la determinació inicial de les pensions causades a partir de l'1 de gener de 1989, per personal esmentat a l'article 3, número 2, lletres a) i c), del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, esmentat al número u del present article, s'han de tenir en compte els sous reguladors que resultin de l'aplicació de les regles expressades a continuació:

a) S'ha de prendre, en cada cas, segons correspongui en funció del cos o de l'índex de proporcionalitat i grau de carrera administrativa o de l'índex multiplicador que tingui assignat el 31 de desembre de 1984 el cos, carrera, escala, plaça, ocupació o categoria corresponent al causant dels drets passius, la quantitat reflectida en el quadre que s'inclou a continuació com a retribució bàsica sense triennis en còmput anual.

ADMINISTRACIÓ CIVIL I MILITAR DE L'ESTAT

Índex	Grau	Grau especial	Retribució bàsica sense triennis en còmput anual
10 (5,5)	8		1.968.846
10 (5,5)	7		1.914.737
10 (5,5)	6		1.860.628
10 (5,5)	3		1.698.298
10	5		1.670.667
10	4		1.616.558
10	3		1.562.448
10	2		1.508.338
10	1		1.454.229
8	6		1.404.902
8	5		1.361.621
8	4		1.318.340
8	3		1.275.060
8	2		1.231.778
8	1		1.188.497
6	5		1.070.279
6	4		1.037.828
6	3		1.005.377
6	2		972.926
6	1	(12 per 100)	1.049.441
6	1		940.476
4	3		791.955
4	2	(24 per 100)	944.996
4	2		770.314
4	1	(12 per 100)	836.093
4	1		748.674
3	3		683.795
3	2		667.570
3	1		651.344

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Multiplicador	Retribució bàsica sense triennis en còmput anual
4,75	3.215.179
4,50	3.045.960
4,00	2.707.520
3,50	2.369.079
3,25	2.199.860
3,00	2.030.639
2,50	1.692.200
2,25	1.522.980
2,00	1.353.759
1,50	1.015.319
1,25	846.100

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Cos	Retribució bàsica sense triennis en còmput anual
Secretari general	3.045.960
De lletrats	2.707.520
Gerent	2.707.520

CORTS GENERALS

Cos	Retribució bàsica sense triennis en còmput anual
De lletrats	1.771.904
D'arxivers bibliotecaris	1.771.904
D'assessors facultatius	1.771.904
De redactors, taquígrafs i estenotipistes	1.623.165
Tècnic administratiu	1.623.165
Auxiliar administratiu	979.935
D'uijers	775.142

b) A l'esmentada quantitat, se li ha de sumar l'import en còmput anual dels triennis acreditats pel causant dels drets passius, que es determina multiplicant el nombre de triennis acreditats per la quantitat que s'expressa, com a valor unitari del trienni en còmput anual en el quadre que s'inclou a continuació, per a cada un dels índexs de proporcionalitat o multiplicadors que corresponguin al causant dels drets o per a cada un dels cossos en què aquest hagi prestat serveis.

ADMINISTRACIÓ CIVIL I MILITAR DE L'ESTAT

Índex	Valor unitari trienni en còmput anual
10	63.604
8	50.883
6	38.162
4	25.441
3	19.080

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Multiplicadors a efectes de triennis	Valor unitari trienni en còmput anual
3,50	118.454
3,25	109.993
3,00	101.534
2,50	84.609
2,25	76.252
2,00	67.688
1,50	50.765
1,25	42.305

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Cos o plaça	Valor unitari trienni en còmput anual
Secretari general.	118.454
De lletrats.	118.454
Gerent.	118.454

CORTS GENERALS

Cos	Valor unitari trienni en còmput anual
De lletrats.	72.448
D'arxivers bibliotecaris.	72.448
D'assessors facultatius.	72.448
De redactors, taquígrafs i estenotipistes.	72.448
Tècnic administratiu.	72.448
Auxiliar administratiu.	43.469
D'uiuers.	28.980

c) L'import de les pensions en còmput mensual s'obté dividint per 14 l'anual calculat segons el que disposen les regles precedents i la legislació corresponent, i s'apliquen, si s'escau, els coeficients reductors previstos en aquesta.

Tres. Per a la determinació de les pensions causades pel personal esmentat a les lletres c) del número u i b) del número dos de l'article 3r del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat ja esmentat, s'ha de prendre com a haver o sou regulador la quantitat de 2.034.344 pessetes íntegres anuals.

Article 44. Determinació inicial de pensions especials de guerra.

U. Les pensions concedides a l'empara de la Llei 5/1979, de 18 de setembre, amb data inicial d'abonament de 1989, es fixen en 24.852 pessetes mensuals íntegres, excepte les esmentades a l'últim paràgraf de l'article 4t, número 3, de l'esmentada Llei, redactat per la Llei 42/1981, de 28 d'octubre, la quantia de la qual és de 9.460 pessetes mensuals íntegres.

Dos. Les pensions concedides a l'empara de la Llei 35/1980, de 26 de juny, amb data inicial d'abonament de 1989, el causant de les quals no estigui comprès en l'àmbit d'aplicació del Reial decret llei 6/1978, de 6 de març, de la Llei 10/1980, de 14 de març, i l'article 1r de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, es fixen en les quanties següents:

a) La percepció corresponent a la pensió de mutilació en què resulti d'aplicar els percentatges establerts per

a cada grau d'incapacitat a la quantitat de 366.266 pessetes íntegres, referida a 12 mensualitats.

b) La suma de les percepcions corresponents a la remuneració bàsica, la remuneració substitutòria de triennis i les remuneracions suplementàries en compensació per retribucions no percebudes en la quantitat de 987.825 pessetes íntegres, referida a 12 mensualitats, en què l'import de cadascuna de les dues mensualitats extraordinàries és de la mateixa quantia que l'assolít per la mensualitat ordinària per a aquests conceptes.

c) Les pensions a favor de familiars, en 24.852 pessetes íntegres mensuals, llevat de les esmentades al paràgraf segon de l'article 17 de la Llei 35/1980 esmentada, redactat per l'article 3r de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre, que són de 7.200 pessetes íntegres mensuals.

Les pensions concedides a l'empara de la mateixa Llei 35/1980, amb data inicial d'abonament de 1989, el causant de les quals estigui comprès en l'àmbit d'aplicació de l'esmentat Reial decret llei 6/1978, de la Llei 10/1980 i l'article 1r de la Llei 37/1984, es determinen tenint en compte el sou de l'ocupació que se'ls reconegui d'acord amb les previsions de l'article 5è de la Llei 35/1980 o pels serveis del Ministeri d'Economia i Hisenda quan es tracti d'un cas comprès en l'àmbit d'aplicació de l'article 1r de l'esmentada Llei 37/1984.

Tres. Les pensions concedides a l'empara de la Llei 6/1982, de 29 de març, amb data d'abonament inicial de 1989, es fixen en les quanties següents:

a) La percepció corresponent a la retribució bàsica, en la quantitat de 686.220 pessetes íntegres, referida a 12 mensualitats.

b) Les pensions a favor de familiars, en 24.852 pessetes íntegres mensuals.

Quatre. Les pensions concedides a l'empara del Reial decret 670/1976, de 5 de març, amb data inicial d'abonament de 1989, es fixen en la quantia que resulti d'aplicar els percentatges establerts per a cada grau d'incapacitat a la base de 438.842 pessetes íntegres, referida a 12 mensualitats.

Cinc. Les pensions concedides a l'empara del títol II de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, amb data inicial d'abonament de 1989, es fixen en les quanties resultants d'aplicar el que disposen els números tres i quatre de l'article 53 d'aquesta Llei segons es tracti, respectivament, de pensions a favor de causant o a favor de familiars.

Article 45. Determinació inicial de pensions assistencials.

Durant el 1989, les pensions assistencials que es puguin reconèixer, en virtut del que disposa la Llei de 21 de juliol de 1960 i del Reial decret 2620/1981, de 24 de juliol, es fixen en la quantia de 19.450 pessetes íntegres mensuals, i s'abonen dues pagues extraordinàries del mateix import que es meriten els mesos de juny i desembre.

Poden ser beneficiaris, en les ajudes per ancianitat, els qui hagin complert 67 anys, sense perjudici del compliment de la resta de requisits legals establerts.

CAPÍTOL III

Limitacions en l'assenyalament inicial de pensions públiques

Article 46. Limitació de l'assenyalament inicial de pensions públiques.

U. L'import de l'assenyalament inicial de les diferents pensions públiques està limitat, durant el 1989, per les regles expressades en el present article, que han d'aplicar cadascun dels organismes o entitats responsables del pagament i de l'administració d'aquestes.

Dos. Aquest import per cada beneficiari i per a la quantia de les pensions públiques que aquest pugui percebre no pot superar la quantia de 193.600 pessetes íntegres mensuals, sense perjudici de les pagues extraordinàries que puguin correspondre i que estan afectades pel límit abans indicat.

El límit mensual ha de ser objecte d'adequació en els casos en què el pensionista tingui dret a percebre menys o més de 14 pagues a l'any, compreses, en un o altre cas, les pagues extraordinàries, als efectes que la quantia pugui assolir o quedi limitada respectivament a 2.710.400 pessetes en còmput anual.

A aquest efecte, s'ha de determinar l'import íntegre de l'assenyalament inicial de la pensió o pensions de què es tracti i, si s'escau, una vegada calculat el valor econòmic conjunt de l'esmentat import amb el de les altres pensions públiques que estigui percebent el titular de l'assenyalament inicial en el moment d'aquest, s'ha de minorar o suprimir l'import de l'esmentat assenyalament fins que s'absorbeixi la quantia de la diferència entre l'import íntegre mensual del conjunt de les anteriors pensions públiques i les noves i el del màxim de percepció establert en el paràgraf anterior d'aquest mateix número. En cap cas, llevat del que preveu el paràgraf segon del número quatre d'aquest article, es pot aplicar cap reducció a l'import de les pensions públiques anteriorment percebudes pel titular de què es tracti, en funció de l'assenyalament inicial d'una o diverses pensions noves i del límit màxim de percepció.

La minoració o supressió de l'import de l'assenyalament inicial de pensions públiques no significa de cap manera minva o perjudici dels drets annexos al reconeixement de la pensió, diferents al del cobrament d'aquesta.

Tres. En el cas que, havent-se limitat o suprimit l'import de l'assenyalament inicial d'alguna pensió d'acord amb el que disposa el precedent número dos, amb posterioritat a l'aplicació del límit corresponent, s'alteri, per qualsevol circumstància, la quantia o composició de les altres pensions públiques percebudes per un determinat titular, s'han de revisar d'ofici a instància de part, amb efectes del primer dia del mes següent a aquell en què s'hagi produït l'alteració, les minoracions o supressions que es puguin haver efectuat.

Quatre. Els assenyalaments inicials de pensions públiques que es puguin efectuar respecte a titulars que percebin, en el moment de practicar-se aquests, altres pensions públiques alienes al règim o sistema de previsió dels organismes o entitats gestores que els hagin efectuat, tenen caràcter provisional si l'organisme o entitat responsable no ha pogut comprovar fefaentment en el moment de l'assenyalament inicial la realitat de la quantia o la naturalesa de les altres pensions percebudes pel titular d'aquell, fins que, practicades les oportunes comprovacions, siguin elevats a definitius.

També són provisionals els assenyalaments inicials de pensió que es puguin efectuar en els casos en què una mateixa persona causi simultàniament drets en dos o més dels règims o sistemes de previsió esmentats a l'article 41 d'aquesta Llei i els organismes i entitats responsables no puguin conèixer en el moment de l'assenyalament la quantia i naturalesa de les altres pensions que puguin correspondre al drethavent per no haver-se resolt encara els oportuns expedients administratius. En aquests casos, una vegada determinats els drets passius de la persona de què es tracti en cadascun dels diferents règims o sistemes, si la quantia conjunta de les pensions públiques excedeix, en còmput mensual, les 193.600 pessetes íntegres, estenen-se aquesta quantitat en els termes exposats a l'anterior número dos, l'import de cadascuna d'aquestes s'ha de reduir en la proporció respectiva a la quantia de l'esmentat excés i a la de cadascuna de les

pensions, en el moment en què s'elevin a definitius els assenyalaments practicats.

La regularització definitiva dels assenyalaments provisionals que es puguin efectuar en els supòsits esmentats amb anterioritat, comporta, si s'escau, l'exigència del reintegrament del que hagi percebut indegudament el titular d'aquests.

Aquest reintegrament es pot practicar amb càrrec a les successives mensualitats de pensió.

En tot cas, els assenyalaments inicials efectuats en casos de concurrència de pensions públiques pròpies i alienes estan subjectes a revisió o inspecció periòdica.

Cinc. Durant el 1989, les pensions extraordinàries del règim de classes passives de l'Estat originades com a conseqüència d'actes terroristes i les pensions d'aquest mateix règim de previsió que siguin millorades durant el mateix any a l'empara del Reial decret llei 19/1981, de 30 d'octubre, estan exemptes de l'aplicació de les normes limitadores expressades en els anteriors números d'aquest mateix article.

Quan en el moment de la determinació inicial de pensions, concorrin en un mateix titular alguna o algunes de les pensions esmentades al paràgraf anterior amb una altra o altres pensions públiques, l'acció del límit referit al número u del present article només es produeix respecte a les que no procedeixin d'actes terroristes.

CAPÍTOL IV

Revaloració i modificació dels valors de pensions públiques per a 1989

Article 47. Revaloració i modificació dels valors de pensions públiques per a 1989.

U. La revaloració de pensions públiques per a 1989 s'ha d'ajustar a les regles expressades en el present article, que han de ser aplicades per cadascun dels organismes o entitats responsables del pagament i l'administració d'aquestes.

Dos. Les pensions abonades per classes passives de l'Estat i per la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local, experimenten el 1989 un increment mitjà del 4 per 100, respecte a les quanties percebudes el 31 de desembre de 1988, llevat de les excepcions que contenen els següents articles d'aquest capítol i que els siguin expressament aplicables.

Tres. Les pensions abonades pel sistema de Seguretat Social experimenten el 1989, respecte a les quanties percebudes el 31 de desembre de 1988 els increments que a continuació s'esmenten, llevat de les excepcions contingudes en els articles següents d'aquest capítol i que li siguin expressament aplicables:

a) Les pensions causades a l'empara de la legislació vigent amb anterioritat a la Llei 26/1985, de 31 de juliol, de mesures urgents per a la racionalització de l'estructura i de l'acció protectora de la Seguretat Social, experimenten un increment mitjà del 4 per 100.

b) Les pensions causades de conformitat amb l'esmentada Llei 26/1985, experimenten un increment del 4 per 100.

Amb independència del que preveuen les lletres a) i b) anteriors, es destinen 66.702 milions de pessetes addicionals, que s'han d'aplicar a la revaloració de les pensions de la Seguretat Social, la quantia de les quals sigui igual o inferior al salari mínim interprofessional vigent el 31 de desembre de 1988, així com a satisfer una paga addicional als pensionistes dels règims especials de la Seguretat Social agrària, de treballadors autònoms i treballadors de la llar que, amb anterioritat a la data abans indicada, no percebin 14 pagues de pensió.

Quatre. D'acord amb el que estableixen la disposició addicional cinquena de la Llei 74/1980, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1981, i la disposició addicional 21 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985, les pensions de les mutualitats integrades en el Fons especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat experimenten l'1 de gener de 1989 una reducció respecte als imports percebuts el 31 de desembre de 1988:

a) Del 20 per 100 de la diferència entre la quantia percebuda el 31 de desembre de 1984 i la que correspondria el 31 de desembre de 1973, quan hagin estat causades amb anterioritat a aquella data i es tracti de mutualitats integrades també abans de la mateixa data.

b) Del 20 per 100 de la diferència entre la quantia corresponent a 31 de desembre de 1978 i la que correspondria el 31 de desembre de 1973, quan hagin estat causades amb posterioritat al 31 de desembre de 1984 o es tracti de mutualitats integrades després de l'esmentada data.

c) Del 20 per 100 de la diferència entre la quantia corresponent a 31 de desembre de 1977 i la que correspondria el 31 de desembre de 1973, quan es tracti de la mutualitat de funcionaris de l'organització sindical.

Aquesta reducció no s'aplica si la pensió de què es tracta ha assolit l'import corresponent a 31 de desembre de 1973 i s'aplica parcialment si, com a conseqüència d'aquesta, la pensió ha d'assolir un import inferior. No experimenten cap variació en el seu import les pensions de les esmentades mutualitats integrades que, el 31 de desembre de 1988, hagin assolit les quanties corresponents a 31 de desembre de 1973.

Cinc. Les pensions referides a l'article 45 d'aquest títol que es percebin el 31 de desembre de 1988, es fixen el 1989 en 19.450 pessetes íntegres mensuals, i s'abonen dues pagues extraordinàries del mateix import que es meriten els mesos de juny i desembre.

Sis. Les pensions abonades amb càrrec als règims o sistemes de previsió esmentats al capítol I d'aquest títol i no referides en els números anteriors d'aquest article, experimenten el 1989 la revaloració o modificació que, si s'escau, sigui procedent segons la seva normativa pròpia, que s'aplica sobre les quanties percebudes el 31 de desembre de 1988, llevat de les excepcions que contenen en els articles següents d'aquest capítol i els siguin expressament aplicables.

Article 48. Pensions no revalorables per a 1989.

U. No experimenten revaloració el 1989 les pensions abonades amb càrrec a qualssevol dels règims o sistemes de previsió esmentats al capítol I d'aquest títol, l'import íntegre mensual de les quals, sumat, si s'escau, a l'import íntegre mensual de les altres pensions públiques percebudes pel titular, excedeixi les 193.600 pessetes íntegres en còmput mensual, entenent-se aquesta quantitat en els termes exposats a l'últim incís del primer paràgraf del número dos del precedent article 46.

No obstant això, estan exceptuades de l'aplicació d'aquesta norma les pensions extraordinàries del règim de classes passives de l'Estat, originades en actes terroristes, així com les pensions millorades a l'empara del Reial decret llei 19/1981, de 30 d'octubre.

Dos. Tampoc experimenten revaloració el 1989 les pensions públiques següents:

a) Les pensions de classes passives reconegudes a favor dels caminaires de l'Estat i causades amb anterioritat a l'1 de gener de 1985, amb excepció d'aquelles el titular de les quals només percebi aquesta pensió com a tal caminaire.

b) Les pensions d'orfandat a què es refereix el paràgraf segon, apartat 3, de l'article 4 de la Llei 5/1979, de 18 de setembre, afegit per l'article 2 de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre, així com les pensions a què es refereix l'article 4, número 2, de l'esmentada Llei 5/1979.

c) Les pensions d'orfandat a què es refereix el paràgraf segon de l'article 17 de la Llei 35/1980, de 26 de juliol, afegit per l'article 3r de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre.

d) Les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa quan entrin en concurrència amb altres pensions públiques.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan la suma de totes les pensions concurrents i les de l'esmentada assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, una vegada revalorades aquelles, sigui inferior a les quanties fixes que per aqueta assegurança s'assenyalin per reglament, calculades unes i altres en còmput anual, la pensió de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa s'ha de revalorar en un import igual a la diferència resultant.

Aquesta diferència no té caràcter consolidable, i és absorbible amb qualsevol increment que puguin experimentar les percepcions de l'interessat, ja sigui en concepte de revaloracions o per reconeixement de noves prestacions de caràcter periòdic.

e) Les millores sobre les prestacions bàsiques establertes a la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local i els havers reguladors per determinar el valor del capital de l'assegurança de vida.

f) Les pensions de les mutualitats integrades en el Fons especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat que, el 31 de desembre de 1987, hagin assolit les quanties corresponents a 31 de desembre de 1973.

Tres. En cas que mutualitats, monts de pietat o entitats de previsió social de qualsevol tipus, que integrin personal pertanyent a empreses o societats amb participació majoritària de l'Estat, de comunitats autònomes, de corporacions locals o d'organismes autònoms i es financin amb fons procedents dels esmentats òrgans o entitats públiques, o en cas que aquestes, directament, estiguin abonant al personal inclòs en l'acció protectora d'aquelles, pensions complementàries per qualsevol concepte sobre les que els correspondria abonar als règims generals que hi siguin aplicables, les revaloracions a què es refereix l'article 47 es consideren límit màxim, i es poden aplicar coeficients inferiors i fins i tot més petits que la unitat a aquestes pensions complementàries, d'acord amb les seves regularitzacions pròpies o amb els pactes que es produeixin.

Article 49. Limitació de l'import de la revaloració per a 1989 de les pensions públiques.

U. L'import de la revaloració per a 1989 de les pensions públiques a les quals sigui aplicable, de conformitat amb les normes anteriors, no pot determinar per a aquestes pensions, una vegada revalorades, un valor íntegre anual superior a 2.710.400 pessetes, sumat, si s'escau, a l'import anual íntegre revalorat de les altres pensions públiques percebudes pel titular.

Dos. A aquest efecte, s'ha de determinar l'import de les pensions revalorades per a 1989 i, si s'escau, una vegada calculat el valor econòmic conjunt l'esmentat import amb el de les altres pensions públiques percebudes pel titular, ja revalorat, s'ha de minorar la quantia de la revaloració fins absorbir la diferència entre la quantia íntegra conjunta de totes les pensions públiques de què es tracti, en termes anuals, i l'import del màxim de percepció esmentat al número anterior.

Tres. Aquesta absorció s'ha de fer, en cadascuna de les pensions de què es tracti, de forma proporcional a la quantia de l'excés que hi hagi sobre l'import del màxim de percepció i el del valor de cadascuna de les pensions en el conjunt de percepcions del titular en aquest concepte. Per a això cada entitat o organisme pagador ha de determinar un límit màxim de percepció anual per a les pensions al seu càrrec, que consisteix en una xifra que guardi amb la quantia de 2.710.400 pessetes anuals íntegres la mateixa proporció que les pensions al seu càrrec

guardin amb el conjunt total de pensions públiques que percebi el titular.

L'esmentat límit (L) s'obté mitjançant l'aplicació de la fórmula següent:

$$L = \frac{P}{T} \times 2.710.400 \text{ pesetas anuales}$$

On:

P és el valor íntegre anual assolit el 31 de desembre de 1988 per la pensió o les pensions a càrrec de l'organisme o l'entitat de què es tracti i

T és el resultat d'afegir a la xifra anterior el valor íntegre en termes anuals de les altres pensions públiques en el mateix moment.

Quatre. El que disposa el número quatre del precedent article 46 també és aplicable als acords de revaloració de pensions en els supòsits i les circumstàncies que s'hi preveuen, i referits, en aquest cas, a la revaloració de pensions percebudes.

Cinc. Les pensions extraordinàries del règim de classes passives de l'Estat originades en actes terroristes i les pensions del mateix règim millorades a l'empara del Reial decret llei 19/1981, de 30 d'octubre, estan exemptes de les normes limitadores que preveu aquest article.

En el cas que, juntament amb alguna d'aquestes pensions, una determinada persona percebi el 31 de desembre de 1988 alguna o algunes altres pensions públiques, les normes limitadores esmentades sí que són aplicables respecte a aquestes últimes.

CAPÍTOL V

Complements per a mínims

Article 50. Limitacions per al reconeixement de complements per a mínims en pensions de classes passives i de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

U. En els termes que es determinin per reglament, tenen dret a percebre els complements econòmics necessaris per assolir la quantia mínima de les pensions que estableixi per a 1989 el Govern de la Nació, els pensionistes de classes passives de l'Estat i de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local la unitat familiar dels quals no percebi durant l'esmentat exercici rendes per un import superior a les 613.267 pessetes anuals.

Es considera que es donen aquests requisits si la unitat familiar de l'interessat ha percebut durant el 1988 rendes per una quantia igual o inferior a les 589.680 pessetes anuals. Aquesta presumpció es pot destruir, si s'escau, per les proves obtingudes per l'Administració.

Dos. Els acords que durant el 1989 s'adoptin quant a concessió de complements econòmics, sobre la base de declaracions de l'interessat, tenen caràcter provisional fins que es comprovi la realitat o efectivitat del que s'hagi declarat.

En tot cas, són revisables periòdicament, a instància de l'interessat o d'ofici per l'Administració, els acords de concessió de complements econòmics que es puguin adoptar durant el 1989.

Article 51. Limitacions per al reconeixement de complements per a pensions inferiors a la mínima, en el sistema de la Seguretat Social.

U. En els termes que es determinin per reglament, tenen dret a percebre els complements necessaris per assolir la quantia mínima de pensions, els pensionistes de la Seguretat Social que no perceben rendes de capital o

treball personal o que, tot i percebre-les, no excedeixin les 520.000 pessetes a l'any.

No obstant això, els pensionistes de la Seguretat Social que perceben rendes pels conceptes indicats en una quantia superior a la xifra assenyalada a l'apartat anterior, tenen dret a un complement per mínims quan la suma en còmput anual d'aquests ingressos i dels corresponents a la pensió revalorada sigui inferior a la suma de 520.000 pessetes més l'import en còmput anual de la quantia mínima fixada per a la classe de pensió de què es tracti. En aquest cas, el complement per a mínims consisteix en la diferència entre els imports de les dues quantitats, sempre que aquesta diferència no determini per a l'interessat una percepció mensual conjunta de pensió i complement per un import superior al de la quantia mínima de pensió que correspongui en termes mensuals.

Als únics efectes de garantia de complements per a mínims, s'equiparen a rendes de treball les pensions públiques que no estiguin a càrrec de qualssevol dels règims públics bàsics de previsió social.

Dos. Es considera que es donen les circumstàncies del primer paràgraf del número anterior respecte a les pensions que durant l'exercici de 1987 hagin percebut pels conceptes indicats quantitats superiors a les 500.000 pessetes, llevat que es provi que durant el 1988 no van percebre ingressos superiors a la quantitat indicada, prova que es considera vàlida si no s'emet resolució en contra en el termini de tres mesos a partir de la data de presentació d'aquella.

Tres. Als efectes previstos en el número u del present article, els pensionistes de la Seguretat Social que tinguin reconegut un complement per mínims i hagin percebut durant el 1988 rendes de capital o treball personal que excedeixin les 520.000 pessetes estan obligats a presentar abans de l'1 de març de 1989, una declaració on consti la quantia de les esmentades rendes. L'incompliment d'aquesta obligació dona lloc al reintegrament de les quantitats indegudament percebudes pel pensionista amb els efectes i en la forma que es determinin per reglament.

CAPÍTOL VI

Altres disposicions en matèria de pensions públiques

Article 52. Modificacions del text refós de classes passives de l'Estat.

U. Les referències al Consell Suprem de Justícia Militar que figuren tant en el text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, com en la legislació vigent en matèria de classes passives el 31 de desembre de 1984, tal com queda definida al número 3 de l'article 3r de l'esmentat text, s'entenen efectuades a la Direcció General de Personal del Ministeri de Defensa.

Dos. El número 2 de l'article 14 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat queda de la manera següent:

«Article 14.2.

Els acords de la Direcció General de Personal del Ministeri de Defensa en matèria de classes passives que siguin de la seva competència d'acord amb el que disposen els articles anteriors, poden ser objecte de recurs, si s'escau, pels interessats davant el ministre de Defensa, prèviament a la interposició de l'oportú recurs contenciós administratiu.»

Tres. El número 1 de l'article 23 del text refós esmentat, queda redactat de la manera següent:

«Article 23.1.

El personal comprès al número 1 de l'article 3r d'aquest text està subjecte al pagament d'una quota de drets pas-

sius la quantia de la qual es determina mitjançant l'aplicació a l'haver regulador que serveix de base per al càlcul de la corresponent pensió de jubilació o retir, reduït, si s'escau, d'acord amb les previsions del número 4 de l'article 30 i de les disposicions addicionals cinquena i sisena d'aquest text, del tipus percentual del 3,86 per 100. Aquest tipus percentual és de l'1,93 per 100 per al personal militar professional que no sigui de carrera o per al personal militar de les escales de complement o reserva naval; no obstant això, quan l'esmentat personal hagi cobert el període de carència fixat a l'article 29 d'aquest text per poder causar pensió ordinària de retir o s'hagi incorporat als esmentats col·lectius procedent d'escales professionals, el tipus percentual de la quota de drets passius és del 3,86 per 100.

Els funcionaris en pràctiques i els alumnes d'escoles i acadèmies militars a partir de la seva promoció a cavaller alferes cadet, alferes alumne, sergent alumne o guàrdia marina, estan subjectes al pagament de la mateixa quota, la quantia de la qual és la que resulti de l'aplicació del tipus del 3,86 per 100 a l'haver regulador corresponent a l'ocupació d'alferes o sergent o al cos, escala, plaça o carrera corresponent.

Mentre el funcionari presti serveis a l'Estat que no estiguin expressament considerats com a efectius o estigui en qualsevol situació que no sigui considerada a aquests efectes, d'acord amb el que preveu l'article 32 d'aquest text, tampoc està subjecte al pagament de la quota de drets passius.»

Quatre. A partir de l'1 de gener de 1989, l'article 29 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, queda de la manera següent:

«Perquè el personal comprès en aquest capítol causi dret a favor seu a la pensió ordinària de jubilació o retir, ha d'haver completat quinze anys de serveis efectius a l'Estat.»

Cinc. A partir de l'1 de gener de 1989 l'escala de percentatges de càlcul que s'inclou al número 1 de l'article 31 del text refós esmentat queda de la manera següent:

Anys de servei	Percentatge del regulador	Anys de servei	Percentatge del regulador
1	1,24	19	35,13
2	2,55	20	37,27
3	3,88	21	39,45
4	5,31	22	41,69
5	6,83	23	43,96
6	8,43	24	46,26
7	10,11	25	48,63
8	11,88	26	51,03
9	13,73	27	53,45
10	15,67	28	55,97
11	17,71	29	58,50
12	19,86	30	61,05
13	22,10	31	63,70
14	24,45	32	66,37
15	26,92	33	69,08
16	28,92	34	71,86
17	30,95	35	74,68
18	33,01	36	77,53
37	80,45	42	93,61
38	83,42	43	95,68
39	86,42	44	97,72
40	89,50	45	99,78
41	91,55	46 i més	100,00

Sis. Amb efectes d'1 de gener de 1989, s'afegeix la disposició transitòria desena al reiterat text refós, amb el text següent:

«El que disposa l'article 29 d'aquest text no entra plenament en vigor fins al primer dia de l'any 1995. Fins en aquell moment, els períodes de carència requerits a cada moment per a la pensió ordinària de jubilació o retir són els que es fixen a continuació:

	Anys
Fins el 1989 inclusivament.....	9
Durant el 1990.....	10
Durant el 1991.....	11
Durant el 1992.....	12
Durant el 1993.....	13
Durant el 1994.....	14

Set. Les pensions del règim de classes passives causades des de l'1 de gener de 1985 fins al 31 de desembre de 1988 pel personal comprès a les lletres a) i e) del número u de l'article 3r del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, s'han de revisar d'ofici, als efectes d'adaptar-ne l'import al que resultaria per aplicació: a) de l'escala de percentatges de càlcul prevista al número cinc del present article, i b) dels reguladors previstos al número u de l'article 43 d'aquesta Llei. Els efectes econòmics de la revisió es compten des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Vuit. L'article 12 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, passa a tenir la redacció següent:

1. D'acord amb el que disposa l'article 75 del vigent text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, correspon al director general del Tresor i Política Financera del Ministeri d'Economia i Hisenda l'ordenació del pagament de les prestacions de classes passives causades pel personal comprès al número 1 de l'article 3r d'aquest text.

2. La realització de les funcions materials de pagament d'aquestes prestacions correspon a la Direcció General del Tresor i Política Financera, respecte a les que figurin consignades a la caixa pagadora central, i als delegats d'Hisenda o caps d'administracions d'Hisenda, respecte a les que estiguin consignades a les respectives caixes.

No obstant això, la Direcció General del Tresor i Política Financera pot recollir per a si, totalment o parcialment, les competències atribuïdes als delegats d'Hisenda o caps d'administradors d'Hisenda o caps d'administracions d'Hisenda quan, per raons de simplificació o agilitat en el pagament als beneficiaris, sigui convenient.

3. Correspon a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques i a les delegacions i, si s'escau, administracions d'Hisenda, segons es determini per reglament:

a) La tramitació de la liquidació d'alta en nòmina del titular de les prestacions de classes passives i la pràctica de la revaloració de l'import de les prestacions.

b) Disposar les rehabilitacions en el pagament de les prestacions i les acumulacions del dret a aquestes.

c) La realització de les funcions de consignació del pagament de les prestacions de classes passives, que, en tot cas, inclouen les de resoldre les peticions de trasllat o canvi de caixa pagadora.

4. Així mateix correspon a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques l'administració, autorització i disposició dels crèdits que figurin a la secció

de classes passives del pressupost de despeses de l'Estat, i a l'abans esmentada i a les delegacions o administracions d'Hisenda, en el seu àmbit territorial, la contractació d'obligacions i proposta dels pagaments de les prestacions de classes passives.

La competència establerta a favor de les delegacions o administracions d'Hisenda s'entén sense perjudici que aquesta pugui ser recollida per a si, totalment o parcialment, per la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques quan per raons de simplificació o agilitat en el pagament als beneficiaris, sigui convenient.

5. Les competències esmentades en aquest precepte s'entenen sense perjudici de les funcions que en la matèria, i en cada cas, correspongui exercir a les intervencions delegades corresponents.

Nou. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de dictar totes les disposicions que consideri necessàries a fi de la coordinació o simplificació de tràmits, mètodes o sistemes de pagament actualment establerts de les prestacions de classes passives.

Article 53. Termini de sol·licitud dels expedients de la Llei 37/1984.

U. El 31 de desembre de 1989 queda definitivament tancat el termini de sol·licitud dels beneficis establerts a l'article 4t de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, sense perjudici dels drets que es puguin causar amb posterioritat a aquesta data.

Dos. S'autoritza el Govern per regular els elements de prova en els procediments administratius de reconeixement dels drets establerts a l'article 4t de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre.

Tres. A partir de l'1 gener de 1989, el número dos de l'article cinquè de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, queda redactat de la manera següent:

«Article cinquè.

Dos. Així mateix, reconeguts els serveis prestats, el personal té dret al cobrament d'una pensió subjecta en tot cas al règim d'incompatibilitats que s'estableixi per reglament. La pensió es percep en dotze mensualitats més dues pagues extraordinàries, i la seva quantia, en funció de l'ocupació assolida pel causant com a màxim fins al 31 de març de 1939, és el 70 per 100 de la pensió sense còmput de triennis corresponents a ocupacions anàlogues dels causants inclosos al títol I de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre. Els números i les classes de tropa de carabiners es consideren equivalents a l'ocupació de sergent.»

Quatre. A partir de l'1 de gener de 1989, el número dos de l'article vuitè de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, queda redactat de la manera següent:

«Article vuitè.

Dos. La quantia de la pensió de viduïtat és del 50 per 100 de la pensió que, en virtut del que disposa aquesta Llei, tingui assenyalada el causant en la data de la seva defunció. Aquesta quantia no pot ser inferior a la que assenyalin en cada moment les successives lleis generals de pressupostos de l'Estat per a les pensions de viduïtat causades a l'empara de les lleis 5/1979, de 18 de setembre; 35/1980, de 26 de juny, i 6/1982, de 29 de març.»

Cinc. Les pensions causades a l'empara dels articles cinquè i vuitè de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, amb anterioritat a l'1 de gener de 1989, han de ser revisades d'ofici per adaptar-ne les quanties, de conformitat amb el que disposen els números tres i quatre anteriors, amb efectes econòmics de la data esmentada.

Article 54. Assistència sanitària a pensionistes de classes passives.

U. Són beneficiaris de l'assistència sanitària, que presten els serveis mèdics i farmacèutics de la Seguretat Social, els qui siguin pensionistes de classes passives per virtut del que disposen el Decret 670/1976, de 5 de març; la Llei 5/1979, de 18 de setembre; la Llei 35/1980, de 26 de juny, i la Llei 6/1982, de 29 de març, i el títol II de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre; aquest benefici s'estén en les mateixes condicions que les previstes en el règim general de la Seguretat Social, als familiars i assimilats dels esmentats pensionistes.

Dos. Els esmentats beneficis no afecten els qui, per qualsevol altre títol, tinguin dret a assistència sanitària d'un règim públic de Seguretat Social.

Tres. L'assistència sanitària s'atorga amb la mateixa extensió, contingut i condicions que l'establerta per als pensionistes del règim general de la Seguretat Social.

Quatre. Els pensionistes a què es refereix aquesta norma tenen dret, així mateix, als serveis socials de la Seguretat Social en igualtat de condicions amb els pensionistes d'aquesta.

Cinc. Als efectes d'una coordinació més ràpida i eficaç d'actuacions, quan es refereix a equiparació de situacions dels pensionistes per la legislació especial de classes passives en les matèries d'assistència sanitària i serveis socials amb els de la Seguretat Social, correspon al Govern d'ara endavant dictar les disposicions que siguin procedents sobre aquestes matèries i en relació amb aquests pensionistes.

Article 55. Àmbit de cobertura a MUFACE, MUGEJU i ISFAS.

Segons correspongui en cada cas, atesa la condició de funcionari o pensionista mort, poden continuar incorporats o incorporar-se, sense cotització al seu càrrec, a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, a l'Institut Social de les Forces Armades o a la Mutualitat General Judicial, sempre que no tinguin dret, per títol diferent, a rebre assistència sanitària a través d'algun dels règims que integren el sistema espanyol de la Seguretat Social.

a) Els vidus i orfes de funcionaris o de pensionistes de jubilació o retir de classes passives, morts a les respectives dates d'entrada en vigor de la Llei 29/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat; de la Llei 28/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social de les Forces Armades, i del Decret Llei 16/1978, de 7 de juny, pel qual es regula el règim especial de Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració de Justícia.

b) Els vidus i orfes de pensionistes de jubilació o retir de classes passives en les dates assenyalades al paràgraf anterior i que hagin mort amb posterioritat a aquestes dates sense tenir la condició de mutualistes.

Aquestes incorporacions produeixen els drets previstos per als vidus i orfes de mutualistes en les normes legals esmentades i en les disposicions de desplegament d'aquestes.

Article 56. Compatibilitat de pensions a favor de familiars morts o desapareguts a la Guerra Civil 1936-1939.

U. Queda suprimit el paràgraf final de l'article 3r de la Llei 5/1979, de 18 de setembre, afegit per l'article 2n de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre.

Els efectes econòmics d'aquesta supressió es compten, com a màxim, des de l'1 de gener de 1989.

Dos. L'article 3r de la Llei 5/1979 esmentada queda redactat de la manera següent:

«1. L'acció protectora concedida per aquesta Llei comprèn:

a) Pensions vitalícies de viduïtat, d'orfandat o a favor dels familiars del causant.

b) Assistència medicofarmacèutica en cas de malaltia o accident del beneficiari en els mateixos termes i condicions que els pensionistes del règim general de la Seguretat Social.

c) Serveis socials en els termes previstos per als pensionistes de l'esmentat règim general i, especialment, l'accés a les residències i llars del servei social d'assistència a pensionistes de la Seguretat Social, en igualtat de drets amb els pensionistes d'aquesta.

L'assistència a què es refereixen els apartats b) i c) precedents no afecta els beneficiaris que siguin titulars d'aquests drets en qualsevol règim de la Seguretat Social.

2. Les pensions reconegudes a l'emparedament d'aquesta Llei són compatibles amb qualssevol altres pensions públiques, sempre que aquestes últimes no tinguin fonament en les mateixes causes de les que per aquesta Llei s'estableixen. En tot cas, s'exceptuen de la compatibilitat esmentada les pensions extraordinàries del règim de classes passives que hagin estat causades per la mateixa persona que causi les d'aquesta Llei i les pensions referides als articles 6è i 8è de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, que es puguin reconèixer als beneficiaris d'alguna de les establertes en aquesta norma legal i que hagin estat causades per la mateixa persona que causa aquestes.»

Article 57. Transformació de les pensions temporals de l'Estatut de classes passives de 1926 en pensions vitalícies.

U. A partir de l'1 de gener de 1989 les pensions temporals causades o que es puguin causar pels funcionaris públics als quals sigui aplicable l'Estatut de classes passives de 22 d'octubre de 1926, tenen caràcter vitalici.

Dos. Aquest caràcter vitalici afecta tant les pensions temporals vigents com les que han quedat extingides per efecte de la temporalitat.

Tres. La quantia d'aquestes pensions ha de ser determinada de conformitat amb la normativa que els sigui aplicable.

Quatre. El que disposa el número u anterior no és aplicable en cap cas als orfes que tinguin condicionada la temporalitat de la pensió al compliment de les edats legalment establertes per percebre-les.

TÍTOL V

De les operacions financeres

CAPÍTOL PRIMER

Deute públic

Article 58. Límit del deute públic.

U. S'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, incrementi el deute de l'Estat, amb la limitació que el saldo viu d'aquest deute el 31 de desembre de 1989 no superi el corresponent saldo l'1 de gener de 1989 més de 1.563.955.539 milers de pessetes.

Dos. Aquest límit ha de ser efectiu al terme de l'exercici, i pot ser sobrepassat en el curs d'aquest, i queda automàticament revisat:

a) Per l'import de les modificacions netes de crèdits pressupostaris corresponents als capítols I a VIII.

b) Per les desviacions entre les previsions d'ingressos contingudes en aquesta Llei i l'evolució real d'aquests.

c) Pels avançaments de tresoreria i la variació neta de les operacions extrapressupostàries previstes legalment, i

d) Per la variació neta en els drets i les obligacions de l'Estat reconeguts i pendents d'ingrés o pagament.

Les revisions han d'incrementar o reduir el límit assignat en el paràgraf anterior, segons suposin un augment o una disminució, respectivament, de la necessitat de finançament de l'Estat.

Article 59. Operacions de crèdit autoritzades a organismes autònoms i ens públics.

S'autoritza els organismes i les entitats que figuren a l'annex III d'aquesta Llei a concertar operacions de crèdit durant el 1989 pels imports nets que, per a cadascun, figuren a l'annex esmentat. Aquest límit ha de ser efectiu al terme de l'exercici.

Article 60. Assumpció per l'Estat del deute de l'Institut Nacional d'Indústria.

L'Estat assumeix, amb data 1 de gener de 1989, el deute corresponent a l'emissió d'obligacions i crèdits de l'Institut Nacional d'Indústria, per un import de 110.002.080.000 pessetes, en els termes que s'indiquen a l'annex IV d'aquesta Llei.

El deute de l'Institut Nacional d'Indústria corresponent a les emissions d'obligacions i crèdits la càrrega dels quals assumeix l'Estat conserva totes les seves característiques.

L'import del deute assumit en virtut del que disposa el paràgraf anterior es converteix en aportació de l'Estat per incrementar el fons patrimonial de l'Institut Nacional d'Indústria.

Article 61. Assumpció per l'Estat de deute del Fons d'Ordenació i Regulació de Produccions i Preus Agraris (FORPPA).

L'Estat assumeix, amb data 1 de gener de 1989, el deute del Fons d'Ordenació i Regulació de Produccions i Preus Agraris (FORPPA), que es detalla a l'annex V, per un import de 209.291.000.000 pessetes.

El deute assumit adopta la forma d'un crèdit singular del Banc d'Espanya a l'Estat dels definits a l'article 101.3 del Text refós de la Llei general pressupostària, amb termini d'amortització de deu anys i sense interès.

Article 62. Préstec a Rumasa.

U. L'Estat concedeix a «Rumasa, Sociedad Anónima», un préstec per import de 299.500 milions de pessetes per cancel·lar els deutes, tant propis com d'altres societats que pertanyen al grup Rumasa, contrets o sorgits com a conseqüència de les actuacions derivades de l'aplicació del Reial decret llei 2/1983, de 23 de febrer, i de la Llei 7/1983, de 29 de juny.

Dos. El préstec a què es refereix el número anterior no merita interès i s'amortitza a la liquidació de «Rumasa, Sociedad Anónima», sense perjudici de la possibilitat d'amortitzacions anticipades i del que preveu expressament el número tres següent d'aquest article.

Tres. Els imports dels quals pugui resultar deutor l'Estat davant «Rumasa, Sociedad Anónima», com a conseqüència de les actuacions derivades de l'aplicació del Reial decret llei 2/1983 i de la Llei 7/1983, són cancel·lats, mitjançant la compensació en la quantia concurrent, amb els deutes que «Rumasa, Sociedad Anónima», mantingui amb l'Estat per raó del préstec a què es refereix el número u anterior.

El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, pot declarar vençuts i autoritzar l'amortització d'aquests préstecs en les quanties procedents, en funció de les oportunes liquidacions provisionals o definitives corresponents.

Quatre. El préstec concedit per l'Estat a «Rumasa, Sociedad Anónima», en l'aplicació del Reial decret llei 8/1984, de 28 de juny, queda sotmès al règim previst en aquest article.

Cinc. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'informar trimestralment el Congrés dels Diputats de l'estat d'execució i liquidació, si s'escau, de l'import del préstec concedit pel present article.

Article 63. Fons de finançament exterior d'autopistes.

Els reemborsaments que realitzin les societats concessionàries d'autopistes de peatge dels préstecs que el Fons de finançament exterior d'autopistes els hagi concedit s'ingressen al capítol VIII del pressupost de l'Estat.

El deute contret amb anterioritat al 31 de desembre de 1986 per dotar el Fons de finançament exterior d'autopistes es reemborsa amb càrrec als crèdits del pressupost.

Article 64. Informació de l'evolució del deute de l'Estat al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Els ens que tenen al seu càrrec la gestió de despeses relatives a deute de l'Estat o assumit per aquest, encara que el que s'hagi assumit sigui únicament la càrrega financera, han de remetre a la Direcció General del Tresor i Política Financera del Ministeri d'Economia i Hisenda la informació següent: mensualment, sobre els pagaments efectuats el mes precedent; trimestralment, sobre la situació del deute l'últim dia del trimestre, i al començament de cada any, sobre la previsió de despeses financeres i amortitzacions per a l'exercici.

Article 65. Informació del deute públic a les Corts Generals.

El Govern ha de comunicar a les comissions de pressupostos del Congrés i del Senat, amb periodicitat trimestral, l'import i les característiques principals de les operacions de crèdit realitzades a l'empara de les autoritzacions contingudes en el present capítol.

CAPÍTOL II

Avals públics i altres garanties

Article 66. Import dels avals de l'Estat.

U. L'import dels avals que ha de prestar l'Estat durant l'exercici de 1989 no pot excedir els 175.000 milions de pessetes.

No s'imputa a aquest límit l'import dels avals que es prestin per motiu del refinançament o substitució d'operacions de crèdit, en la mesura que impliquin cancel·lació d'aval anteriorment concedits.

Dos. Dins el total assenyalat a l'apartat anterior, s'han d'aplicar els següents límits màxims d'aval de l'Estat:

a) A l'Institut Nacional d'Indústria, quant a operacions d'endeutament interior, per un import màxim de 50.000 milions de pessetes.

b) A la Xarxa Nacional de Ferrocarrils Espanyols, quant a operacions d'endeutament interior, per un import màxim de 20.000 milions de pessetes.

c) A la «Sociedad Estatal para la Exposición Universal de Sevilla 92, Sociedad Anónima», quant a operacions d'endeutament interior, per un import màxim de 2.000 milions de pessetes.

Article 67. Avals de l'Institut Nacional d'Indústria.

S'autoritza l'Institut Nacional d'Indústria a prestar avals en l'exercici de 1989, en relació amb les operacions de crèdit que concertin les societats mercantils en el capital de les quals participa, fins a un límit màxim de 100.000 milions de pessetes.

Article 68. Avals de l'Institut Nacional d'Hidrocarburs.

S'autoritza l'Institut Nacional d'Hidrocarburs a prestar avals en l'exercici de 1989, en relació amb les operacions de crèdit que concertin les societats mercantils en el capital de les quals participa, fins a un límit màxim de 15.000 milions de pessetes.

Article 69. Informació d'aval de l'Institut Nacional d'Indústria i Institut Nacional d'Hidrocarburs al Ministeri d'Economia i Hisenda.

El volum d'aval atorgats per l'Institut Nacional d'Indústria i l'Institut Nacional d'Hidrocarburs en aplicació del que disposen els articles 67 i 68 d'aquesta Llei, així com les altres variacions en aquests, s'ha de comunicar trimestralment a la Direcció General del Tresor i Política Financera del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Article 70. Informació d'aval a les Corts Generals.

El Govern ha de comunicar a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat, amb periodicitat trimestral, l'import i les característiques principals dels avals atorgats a l'empara de les autoritzacions contingudes en el present capítol.

Article 71. Avals del Crèdit Oficial per reconversió.

Es fixa en 25.000 milions de pessetes el límit màxim fins al qual el Tresor Públic ha de respondre subsidiàriament pels crèdits i avals concedits durant l'exercici de 1989 per les entitats de crèdit oficial, en virtut del que preveuen l'article 4 de la Llei 21/1982, de 9 de juny, i els articles 9 i 11 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre mesures de reconversió i reindustrialització.

CAPÍTOL III

Relacions de l'Estat amb el Crèdit Oficial

Article 72. Préstecs de l'Estat al Crèdit Oficial.

U. El saldo viu dels préstecs ordinaris de l'Estat a l'Institut de Crèdit Oficial pot experimentar, en el curs de l'any 1989, un increment net màxim de 100.000 milions de pessetes sobre el saldo existent a l'inici de l'exercici.

Dos. El saldo viu dels préstecs de l'Estat al Fons d'ajuda al desenvolupament es pot incrementar en el curs de l'any 1989 de 25.000 milions de pessetes, més l'import dels préstecs d'aquest Fons formalitzats i no desemborsats l'1 de gener de 1989.

Tres. L'Estat ha d'augmentar el seu préstec especial a l'Institut de Crèdit Oficial en la quantia necessària per atendre, en la part no utilitzada, els préstecs del Regne d'Espanya al Regne del Marroc, aprovat per la Llei 13/1984, de 9 de gener, i a la República de Bolívia, aprovat per la Llei 11/1987, de 2 de juliol.

Article 73. Compensació de l'Estat al Crèdit Oficial per al finançament de crèdits a l'exportació.

L'Estat ha de compensar l'Institut de Crèdit Oficial per les pèrdues que el 1989 originin el finançament de crèdits a l'exportació, establert pel Reial decret llei 6/1982, de 2 d'abril, així com les pèrdues que durant aquest any s'ori-

ginin per les quantitats que, superant els 70.000 milions de pessetes durant els anys 1983 i 1984, es van destinar per al mateix finançament, segons les respectives lleis de pressupostos.

Article 74. Reemborsaments de l'Estat al Crèdit Oficial.

L'Estat ha de reemborsar durant el 1989 l'Institut de Crèdit Oficial les quantitats anticipades per al pagament de la subvenció establerta per a les diferències de cost i rendiment a les institucions financeres de la Llei 11/1983, de 16 d'agost, de mesures financeres d'estímul a l'exportació.

Article 75. Altres compensacions de l'Estat al Crèdit Oficial.

L'Estat ha de compensar l'Institut de Crèdit Oficial per la diferència entre el cost mitjà de recursos i el rendiment dels seus préstecs destinats al Crèdit Oficial a l'Exportació, realitzats a partir de l'1 de gener de 1989.

Article 76. Cancel·lació de deutes recíprocs entre l'Estat i el Crèdit Oficial.

S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda perquè durant l'exercici de 1989 cancel·li els deutes de l'Estat amb l'Institut de Crèdit Oficial existents el 31 de desembre de 1988 per compensació amb els préstecs que l'Estat té concedits a l'Institut de Crèdit Oficial fins a l'esmentada data, que es declaren vençuts en la mesura necessària per efectuar l'esmentada compensació.

CAPÍTOL IV

Límit de circulació de moneda metàl·lica

Article 77. Límit de circulació de moneda metàl·lica.

U. Queda derogat l'article 3r de la Llei 10/1975, de 12 de març, de regulació de la moneda metàl·lica.

Dos. L'article 4t de l'esmentada Llei queda redactat de la manera següent:

«Article 4t.

El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'acordar l'emissió i encunyació de moneda metàl·lica i en particular:

- El valor facial i el nombre de peces.
- L'aliatge, el pes, la forma i les dimensions.
- Les llegendes i els motius de l'anvers i el revers. Les monedes d'una pesseta han de portar sempre la imatge de Sa Majestat el Rei a l'anvers i l'escut d'Espanya al revers.
- La data inicial d'emissió.»

CAPÍTOL V

Altres operacions financeres

Article 78. Avançaments de tresoreria.

Sobre la base dels compromisos contraets amb els Estats Units d'Amèrica, i sigui quin sigui el sistema de finançament, s'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda i a iniciativa del de Defensa, concedeixi avançaments de tresoreria a favor del Ministeri de Defensa fins a un import màxim igual al contravalor en pessetes de 273 milions de dòlars EUA.

TÍTOL VI

Normes tributàries

CAPÍTOL PRIMER

Impostos directes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 79. Tipus de gravamen per a persones físiques no residents.

U. Amb vigència exclusiva per a 1989, les persones físiques no residents en el territori espanyol que, sense mediació d'establiment permanent en aquest, obtinguin rendiment o increments de patrimoni sotmesos a tributació per obligació real per l'impost sobre la renda de les persones físiques, resulten gravades d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 5/1983, de 29 de juny.

Els tipus de gravamen són els següents:

a) Amb caràcter general, el 20 per 100 dels rendiments íntegres meritats.

En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació o muntatge, derivades de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques, realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu ha d'aplicar el tipus del 20 per 100 a la diferència entre els ingressos i les despeses de personal i aprovisionament de materials incorporats a les obres o treballs.

b) El 14 per 100 quan es tracti de les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13, lletra n) de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, quant a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense mediació d'establiment permanent.

c) El 10 per 100 quan es tracti de rendiments derivats de l'arrendament o utilització en el territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfiques per a la seva explotació comercial o la seva utilització en campanyes publicitàries, així com de l'arrendament o cessió de contenidors en el tràfic nacional.

No es consideren rendiments o increments de patrimoni obtinguts a Espanya l'arrendament o cessió de contenidors utilitzats en la navegació marítima internacional.

d) El 35 per 100 quan es tracti d'increments de patrimoni, determinats d'acord amb les normes generals de l'impost.

e) Els rendiments corresponents a pensions i havers passius, que no superin la quantia anual d'1.500.000 pessetes, percebuts per persones no residents a Espanya sigui quina sigui la persona que hagi generat el dret a la percepció, són gravats al tipus del 8 per 100.

f) Així mateix, són gravats al tipus del 8 per 100, els rendiments del treball de persones físiques no residents en el territori espanyol, sempre que no siguin subjectes passius per obligació personal de contribuir, que prestin els seus serveis en missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya a l'estranger, quan no sigui procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en els quals Espanya sigui part.

g) El 4 per 100, quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassegurança.

Dos. Amb vigència exclusiva per a 1989, les persones físiques no residents en el territori espanyol que hi obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent, són gravades al tipus del 35 per 100 per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 80. Correcció monetària de variacions patrimonials.

U. En les transmissions realitzades des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 1989 de béns o elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació a la data d'aquelles, els possibles increments o disminucions de patrimoni a què es refereix l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, es calculen aplicant al valor d'adquisició dels béns transmesos, determinat de conformitat amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els coeficients d'actualització que a continuació s'indiquen:

Moment de l'adquisició del bé o element patrimonial:

	Coeficient
Amb anterioritat a l'1 de gener de 1979	2,333
En l'exercici de 1979	2,050
En l'exercici de 1980	1,809
En l'exercici de 1981	1,610
En l'exercici de 1982	1,438
En l'exercici de 1983	1,308
En l'exercici de 1984	1,201
En l'exercici de 1985	1,129
En l'exercici de 1986	1,062
En l'exercici de 1987	1,023
En l'exercici de 1988	1,000

Dos. Si es tracta de béns adquirits amb anterioritat a l'1 de gener de 1979, es pren com a valor d'adquisició el de mercat el 31 de desembre de 1978, sempre que aquest sigui superior al d'adquisició.

Tres. En l'alienació de valors mobiliaris que no cotitzen en borsa, representatius de participacions en el capital de societats, l'increment o disminució patrimonial es computa per la diferència entre el cost mitjà d'adquisició i l'import real efectivament percebut, deduïdes, si s'escau, les despeses originades per la transmissió que vagin a càrrec del venedor.

No obstant això, quan l'import real no es correspongui amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, l'Administració ha de considerar com a valor d'alienació el més gran dels dos valors següents:

- El teòric resultant de l'últim balanç aprovat.
- El que resulti de capitalitzar al tipus del 8 per 100 la mitjana dels beneficis dels tres exercicis socials tancats amb anterioritat a la data de meritació de l'impost. A aquest últim efecte, es computen com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

Quatre. S'exclouen de gravamen els increments de patrimoni obtinguts per l'alienació de l'habitatge habitual del contribuent, sempre que l'import total d'aquest es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual i aquest import no excedeixi les 30.900.000 pessetes. La reinversió s'ha de fer dins un termini no superior a dos anys.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total del que s'ha percebut en l'alienació o superior a 30.900.000 pessetes, únicament s'exclou de tributació la part proporcional de l'increment de patrimoni obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida o al límit de 30.900.000 pessetes, segons els casos.

Article 81. Obligació de declarar.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1989, l'apartat u de l'article 34 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Estan obligats a presentar declaració:

U. Els subjectes passius que obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a l'impost en les condicions que s'estableixin per reglament.

No obstant això, no estan obligats a declarar els subjectes passius per obligació personal de contribuir o, si s'escau, les unitats familiars que obtinguin rendiments inferiors a 865.000 pessetes brutes anuals procedents exclusivament d'alguna de les fonts següents:

a) Rendiments del treball personal dependent i pensions a què es refereix l'apartat 4 de l'article 7 d'aquesta Llei.

b) Rendiments del capital mobiliari i increments de patrimoni que no superin conjuntament les 206.000 pessetes brutes anuals.

Als efectes del límit de l'obligació de declarar, no s'han de tenir en compte els rendiments de l'habitatge propi que constitueixi residència habitual del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.

Article 82. Tarifa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

U. La base imposable de l'impost corresponent a l'exercici de 1989 és gravada als tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Base imposable fins a pessetes	Tipus mitjà (percentatge)	Quota íntegra	Resta	Tipus aplicable (percentatge)
618.000	—	0	412.000	25,00
1.030.000	10,00	103.000	515.000	26,00
1545.000	15,33	236.900	515.000	27,00
2.060.000	18,25	375.950	515.000	28,00
2.575.000	20,20	520.150	515.000	30,00
3.090.000	21,83	674.650	515.000	32,00
3.605.000	23,29	839.450	515.000	34,00
4.120.000	24,63	1.014.550	515.000	36,00
4.635.000	25,89	1.199.950	515.000	38,50
5.150.000	27,15	1.398.225	515.000	41,00
5.665.000	28,41	1.609.375	515.000	43,50
6.180.000	29,67	1.833.400	515.000	46,00
6.695.000	30,92	2.070.300	515.000	48,50
7.210.000	32,18	2.320.075	515.000	51,00
7.725.000	33,43	2.582.725	515.000	53,50
8.240.000	34,69	2.858.250	en endavant	56,00

La quota íntegra de l'impost resultant de l'aplicació de l'escala no pot excedir, per als subjectes per obligació personal, conjuntament amb la quota corresponent a l'impost extraordinari sobre el patrimoni, el 70 per 100 de l'esmentada base. A aquests efectes, no s'ha de tenir en compte la part de l'impost sobre el patrimoni que correspongui a elements patrimonials que, per la seva naturalesa o destinació, no siguin susceptibles de produir els rendiments compresos als articles 14 al 18 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre. Per a la deguda aplicació d'aquesta limitació, la declaració i liquidació dels dos impostos s'ha de fer simultàniament.

Als increments de patrimoni, derivats de transmissions entre vius, a què es refereix l'apartat tres de l'article

20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, se'ls aplica un tipus de gravamen del 20 per 100.

Quan els increments de patrimoni derivin de transmissions per causa de mort el tipus aplicable és del 8 per 100, sense perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'apartat tres esmentat.

Dos. El tipus de retenció sobre els rendiments de determinats actius financers obtinguts al descompte, a què es refereix l'apartat u de l'article 4 de la Llei 14/1985, de 29 de maig, queda fixat en el 55 per 100, sense reducció ni cap bonificació.

Article 83. Reducció de les deduccions de la quota en cas de període impositiu inferior a un any.

U. L'apartat u de l'article 24 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«U. El període impositiu és inferior a l'any natural en els casos següents:

a) Si es tracta d'un subjecte passiu que no formi part d'una unitat familiar, per mort d'aquest en un dia diferent del 31 de desembre.

b) En cas de subjectes passius integrants d'una unitat familiar per dissolució del matrimoni, tant si aquesta es produeixi per mort d'un o els dos cònjuges o pel divorci, per nul·litat del matrimoni o per separació matrimonial en virtut de sentència judicial i per la mort del pare o la mare solters, o de qualsevol dels germans sotmesos a una mateixa tutela.

c) Quan el subjecte passiu contregui matrimoni de conformitat amb les disposicions del Codi Civil.»

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1989, l'apartat quatre de l'article 24 de la Llei 44/1978 queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Les deduccions en la quota regulades a les lletres b) i c) de l'article 29, que siguin aplicables, s'han de reduir proporcionalment al nombre de dies de l'any natural que integrin el període impositiu.»

Dos. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1989, l'article 25 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«La determinació dels membres de la unitat familiar i de les circumstàncies personals i familiars que s'hagin de tenir en compte als efectes del que estableixen les lletres a), b) i c) de l'article 29, s'ha de fer per la situació existent en la data de meritació de l'impost.»

Article 84. Gravamen de rendes irregulars.

U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1989, el número 2 de l'apartat sisè de l'article 27 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«2. Excepcionalment, si el tipus mitjà de gravamen resultant és zero s'aplica a la magnitud determinada conforme al número u anterior, el tipus del 8 per 100.»

Dos. Amb vigència exclusiva igualment per a l'exercici de 1989, el paràgraf 2n de l'apartat setè del mateix article queda redactat en els termes següents:

«Si el resultat determina un increment patrimonial s'ha de gravar als tipus previstos a l'últim paràgraf de l'apartat u de l'article vuitanta-dos de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1989. En cas contrari, s'ha de compensar amb increments de la mateixa naturalesa que es posin de manifest en els cinc exercicis següents.»

Article 85. Deduccions de la quota.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1989, l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactada en els termes següents:

«De la quota que resulti de l'aplicació de la tarifa s'han de deduir:

A) Deducció variable:

Les unitats familiars amb més d'un perceptor de rendiments positius del treball personal dependent o d'activitats professionals, artístiques o empresarials realitzades amb separació dels altres membres de la unitat familiar, poden practicar la deducció que resulti de l'aplicació de la fórmula següent:

$$D = a + b (B) + c (B_1, B_2)$$

On:

D = Deducció resultant.

B = Base imposable total.

B₁ = Resta base imposable (B - B₂).

B₂ = Segon rendiment net positiu procedent de qualsevol de les fonts assenyalades al paràgraf anterior, del segon perceptor en ordre d'importància.

Els valors dels paràmetres expressats a la fórmula són els següents:

a = 29.200.

b = 3.

c = 0,04.

Les quantitats corresponents a B, B₁ i B₂ s'expressen en milers de pessetes.

En cap cas aquesta deducció pot superar les 412.000 pessetes.

La deducció variable no és aplicable quan B₂ sigui igual o inferior a 154.500 pessetes o al 5 per 100 de la base imposable total, quan aquesta sigui superior a 11.330.000 pessetes.

Es poden determinar per reglament els requisits i les circumstàncies necessaris per a l'exercici de les activitats professionals, artístiques o empresarials es pugui considerar separat als efectes de l'aplicació d'aquesta deducció.

B) Per raó de matrimoni, sempre que els cònjuges formin una mateixa unitat familiar: 23.900 pessetes.

La deducció per matrimoni no és aplicable quan ho sigui la deducció variable.

C) Altres deduccions familiars:

U. Per cada fill i per cada altre descendent solter que convisqui amb el contribuent: 18.100 pessetes.

No s'ha de practicar aquesta deducció per fills i altres descendents:

a) Majors de trenta anys, llevat de l'excepció del número quatre d'aquesta lletra c).

b) Que formin part d'una altra unitat familiar, llevat que els ingressos d'aquesta siguin inferiors a 618.000 pessetes anuals.

c) Que obtinguin ingressos superiors a 123.600 pessetes anuals i no formin part de cap unitat familiar.

Dos. Per cadascun dels ascendents que convisquin amb el contribuent que no tinguin ingressos superiors a 618.000 pessetes anuals: 13.600 pessetes.

Tres. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar d'edat igual o superior a setanta anys: 13.600 pessetes.

Quatre. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar, i per cada fill sigui quina sigui la seva edat, que no formi part de cap unitat familiar, i sempre que aquests últims no tinguin ingressos superiors a 123.600 pessetes anuals, que siguin invidents,

mutilats o invàlids, físics o psíquics, congènits o sobrevinguts, en el grau establert per reglament, a més de les deduccions que siguin procedents d'acord amb el que disposen les lletres anteriors: 45.300 pessetes.

Així mateix és procedent l'aplicació d'aquesta deducció quan la persona afectada per la minusvalidesa estigui vinculada al subjecte passiu o unitat familiar, si s'escau, per raons de tutela o acolliment no remunerat, sempre que no pertanyi a una altra unitat familiar i es donin les circumstàncies quantitatives i de grau expressades en el paràgraf anterior.

D) En concepte de despeses de malaltia: el 15 per 100 de les despeses sufragades pel subjecte passiu durant el període de la imposició per raons de malaltia, accident o invalidesa, de les persones que componen la unitat familiar o d'altres que donin dret a deducció en la quota, així com de les despeses satisfetes per honoraris professionals mèdics i per clínica, amb motiu del naixement dels fills del contribuent i de les quotes satisfetes a mutualitats o societats d'asseguracions mèdiques.

Aquesta deducció està condicionada a la seva justificació documental, ajustada als requisits exigits pel Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el deure d'expedir i lliurar factures que incumbeix els empresaris i professionals.

E) Per inversions:

U.a) El 10 per 100 de les primes satisfetes per raó de contractes d'assegurança de vida, mort o invalidesa, conjuntament o separatament, subscrits amb entitats legalment establertes a Espanya, quan el beneficiari sigui el subjecte passiu o, si s'escau, el membre contractant de la unitat familiar, el cònjuge, ascendents o descendents, així com les quantitats abonades amb caràcter voluntari a monts de pietat laborals i mutualitats, quan emparin, entre altres riscs, el de mort o invalidesa.

Se n'exceptuen els contractes d'assegurança de capital diferit i mixt la durada dels quals sigui inferior a deu anys.

b) El 15 per 100 de les quantitats que hagin estat aportades pel subjecte passiu o, si s'escau, unitat familiar, a un pla de pensions ajustat a la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, així com de les quantitats que, sent aportades pels promotors del pla, hagin estat imputades a aquells, formant part de la seva base imposable, sense que en cap dels dos casos hagin pogut deduir-se d'aquesta última.

La base d'aquesta deducció no pot excedir per cada subjecte passiu o, si s'escau, per unitat familiar, de la diferència entre 750.000 pessetes i l'import de les quantitats que hagin estat deduïdes dels ingressos íntegres dels participants en els plans de pensions per a la determinació de la seva base imposable.

Dos. a) El 15 per 100 de les quantitats satisfetes en l'exercici de què es tracti per l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuent. A aquests efectes, la rehabilitació ha de complir les condicions a què es refereix el Reial decret 2329/1983, de 28 de juliol, sobre protecció a la rehabilitació del patrimoni residencial i urbà.

S'entén per residència habitual l'habitatge on el contribuent, la unitat familiar o qualsevol dels seus membres resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge té aquell caràcter quan, malgrat no haver transcorregut l'esmentat termini, es donin les circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge.

La base de la deducció són les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge, incloses les despeses originades que hagin corregut a càrrec de l'adquirent, excepte els interessos, si s'escau, que són deduïbles dels ingressos, en la forma establerta a l'article 16 d'aquesta Llei. A aquests efectes, no es computen les

quantitats que constitueixen increments de patrimoni no gravats, per reinvertir-se en l'adquisició d'un nou habitatge habitual.

Es considera que s'han destinat a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual, les quantitats que es dipositen a bancs, caixes d'estalvis i altres entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin per reglament.

b) El 10 per 100 de les quantitats invertides en l'exercici, com a conseqüència de l'adquisició o rehabilitació d'un altre habitatge a més de l'habitual, de conformitat amb el que estableix l'article 7 del Reial decret llei 2/1985, de 30 d'abril.

c) Els adquirents, amb anterioritat a 1988, d'habitatges amb dret a deducció del 17 per 100 en la quota de l'impost, la mantenen el 1989, al 15 per 100, si es tracta d'habitatges habituals, i al 10 per 100, en els altres casos.

La base de la deducció dels dos apartats anteriors és la mateixa establerta a la lletra a).

Tres. a) El 15 per 100 de les inversions realitzades en l'adquisició de béns que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural d'acord amb el que disposa l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, sempre que el bé romangui en el patrimoni del titular durant un període de temps no inferior a tres anys i es formalitzi la comunicació de la transmissió a l'esmentat Registre general de béns d'interès cultural.

b) El 15 per 100 de l'import les despeses de conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns que compleixin els requisits establerts a la lletra anterior, mentre no es puguin deduir com a despeses fiscals admissibles, als efectes de determinar el rendiment net que, si s'escau, sigui procedent.

Quatre. La base del conjunt de les deduccions contingudes en els números anteriors, així com l'establerta en els números u i dos de la lletra f) d'aquest article, tenen com a límit el 30 per 100 de la base imposable del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.

Així mateix, l'aplicació de les deduccions a què es refereixen els números u. a), dos i tres. a) requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que llanci la comprovació al començament d'aquest, almenys en la quantia de les inversions realitzades. A aquests efectes, no es computen les plusvàlues o minoracions de valor experimentades durant el període de la imposició pels béns que al final d'aquest segueixin formant part del patrimoni del contribuent.

Cinc. Als subjectes passius per aquest impost que exerceixin activitats empresarials, professionals o artístiques els són aplicables els incentius i estímuls a la inversió empresarial establerts o que s'estableixin per l'impost sobre societats amb igualtat de tipus i límits de deducció.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, aquests incentius no són aplicables als subjectes passius acollits al règim d'estimació objectiva singular de determinació de bases imposables.

Els límits de deducció corresponent s'apliquen sobre la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en les deduccions assenyalades a les lletres anteriors d'aquest article, així com en els números anteriors d'aquesta lletra.

F) Altres deduccions:

U. El 15 per 100 de les donacions pures i simples de béns que formin part del patrimoni històric espanyol, que estiguin inscrits al Registre general de béns d'interès cultural o inclosos a l'Inventari General a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, de patrimoni històric espanyol, sempre que es realitzin a favor de l'Estat i altres ens

públics, així com de les que es portin a terme a favor d'establiments, institucions, fundacions o associacions, fins i tot les de fet de caràcter temporal per arbitrar fons classificats o declarats benèfics o d'utilitat pública pels òrgans competents de l'Estat, els càrrecs de patrons, representants legals o gestors de fet dels quals siguin gratuïts i es rendeixin comptes a l'òrgan de protectorat corresponent.

Dos. El 10 per 100 de les quantitats donades a les entitats esmentades a l'article 2 de la Llei 12/1988, de 25 de maig, al Comitè Organitzador Olímpic Barcelona 1992 i al Comitè Organitzador Olímpic Barcelona 1992, Societat Anònima.

Tres. El 10 per 100 de l'import dels dividendes de societats percebuts pel subjecte passiu en les condicions que es determinin per reglament i sempre que hagin tributat, efectivament, sense bonificació ni cap reducció per l'impost sobre societats.

Quatre. Amb independència de la deducció en la quota prevista a la lletra a) d'aquest article, per rendiments del treball dependent, s'ha de deduir la quantitat fixa de 22.700 pessetes. Per a unitats familiars amb més d'un perceptor d'aquests rendiments del treball, el primer perceptor en ordre de quantia de rendiments nets té dret a la deducció fixa de 22.700 pessetes i el segon a l'1 per 100 dels rendiments nets del treball, fins a un màxim de 10.800 pessetes. Pels altres perceptors, si s'escau, no s'aplica cap deducció.

Cinc. L'import de les retencions i pagaments a compte previstos a l'article 36 de la Llei, sense perjudici del que estableix la Llei 14/1985, de 29 de maig, sobre règim fiscal de determinats actius financers.

En general, les deduccions que preveu aquest article no són aplicables als contribuents per aplicació real, excepte quan obtinguin rendiments per mitjà d'establiment permanent a Espanya; cas en què, els és aplicable el que preveuen els apartats tres i cinc de la lletra e) i un, dos, tres i cinc de la lletra f) d'aquest article.

No obstant això, si durant l'exercici, el subjecte passiu passa a tributar per obligació real, tindria dret a la devolució de l'excés de les retencions practicades sobre els rendiments del treball personal, respecte al percentatge establert amb caràcter únic i definitiu per a aquesta categoria de rendiments, quan siguin obtinguts per persones físiques no residents.»

Article 86. Alienació de valors mobiliaris.

A partir de l'1 de gener de 1989, els valors acollits en el període impositiu de 1987 a la deducció per inversions en l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb obligació de permanència en el patrimoni de l'adquirent, poden ser transmesos pels subjectes passius, sense pèrdua del dret a la deducció inicialment gaudida.

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE SOCIETATS

Article 87. Tipus de gravamen en l'impost sobre societats.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1989, l'article 23 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«U. Els tipus de gravamen aplicables a l'impost sobre societats, per als exercicis que s'iniciïn dins de 1989, són els següents:

- Amb caràcter general, el 35 per 100.
- Les mútues d'assegurances generals i societats de garantia recíproca tributen al tipus del 26 per 100.
- Les societats cooperatives tributen al tipus del 20 per 100, llevat de les de crèdit i caixes rurals, que ho fan al 26 per 100.

Aquests últims tipus no són aplicables als beneficis procedents de plusvàlues obtingudes en l'alienació dels elements de l'actiu immobilitzat, els obtinguts de fonts o activitats alienes als fins específics de la cooperativa ni als derivats d'inversions o participacions en societats de naturalesa no cooperativa, a tots els quals s'aplica el tipus general.

d) Les entitats a què es refereixen l'epígraf e) de l'apartat u i l'apartat dos de l'article 5 d'aquesta Llei tributen al tipus del 20 per 100.

Aquest tipus no afecta els rendiments que hagin estat objecte de retenció, que limiten la seva tributació, quant a ells, a la quantia d'aquesta.

Dos. Les institucions d'inversió col·lectiva resulten gravades d'acord amb el que estableix la Llei 46/1984, de 26 de desembre. El tipus de gravamen a què es refereix l'apartat 2, a), de l'article 34 de l'esmentada Llei 46/1984 és del 13 per 100.

Tres. Les entitats no residents en el territori espanyol que, sense mediació d'establiment permanent en aquest, obtinguin rendes sotmeses a tributació, resulten gravades d'acord amb el que estableix l'article 17 de la Llei 5/1983, de 29 de juny.

Els tipus de gravamen són els següents:

a) Amb caràcter general, el 20 per 100 dels rendiments íntegres meritats.

En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació o muntatge, derivades de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu aplica el tipus del 20 per 100 a la diferència entre els ingressos i les despeses de personal i d'aprovisionament de materials incorporats a les obres o treballs.

b) El 14 per 100, quan es tracti d'importos satisfets a la seva societat matriu o dominant per societats espanyoles vinculades, en contraprestació dels serveis de suport de gestió rebuts, mentre figurin establerts contractualment i es corresponguin amb la utilització efectiva dels esmentats serveis.

El mateix criteri s'aplica en relació amb les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13, lletra n), d'aquesta Llei, quant a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense mediació d'establiment permanent.

c) El 10 per 100, quan es tracti de rendiments derivats de l'arrendament o utilització en el territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfiques per a la seva explotació comercial o utilització en campanyes publicitàries, així com de l'arrendament o cessió de contenidors en el tràfic nacional.

No es consideren rendiments o increments del patrimoni obtinguts a Espanya l'arrendament o cessió de contenidors utilitzats en la navegació marítima internacional.

d) El 35 per 100, quan es tracti d'increments de patrimoni determinats d'acord amb les normes generals de l'impost.

e) El 4 per 100, quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassegurança.»

Article 88. Pagament a compte de l'impost sobre societats.

U. Durant el mes d'octubre de 1989, els subjectes passius de l'impost sobre societats per obligació personal, així com els establiments permanents no residents a Espanya, han de fer un pagament anticipat a càrrec de la liquidació corresponent a l'exercici que aquest en curs el dia 1 de l'esmentat mes, del 30 per 100 de la quota a ingressar per l'últim exercici tancat el termini reglamentari de declaració del qual hagi vençut en aquesta data.

Dos. Quan l'últim exercici tancat a què fa referència el número anterior sigui d'una durada inferior a l'any, també s'ha de tenir en compte la part proporcional de la quota d'exercicis anteriors, fins a completar un període de dotze mesos.

Tres. El pagament a compte a què es refereix el present article té la consideració de deute tributari, als efectes d'aplicació de les disposicions sobre infraccions i sancions tributàries i sobre liquidació d'interessos de demora.

La quantia del pagament a compte s'acumula a la de les retencions efectivament suportades pel subjecte passiu, als efectes de càlcul de la quota a ingressar o a retornar.

Article 89. Retencions a compte del capital mobiliari.

U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1989, el tipus de retenció a compte sobre els rendiments del capital mobiliari en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre societats és el 20 per 100.

Aquest tipus general de retenció no afecta els rendiments de capital mobiliari els tipus o tipus específics dels quals estiguin establerts per una norma expressa.

Dos. El tipus de retenció sobre els rendiments de determinats actius financers obtinguts al descompte, a què es refereix l'apartat u de l'article 4t de la Llei 14/1985, de 29 de maig, queda fixat en el 55 per 100, sense reducció ni bonificació.

Article 90. Deduccions per inversions i creació de llocs de treball.

Amb efectes per als exercicis que s'iniciïn dins de 1989, l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius poden deduir de la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en l'import de les deduccions per doble imposició i, si s'escau, les bonificacions a què es refereix l'article 25 de la Llei, el 5 per 100 de l'import de les inversions que efectivament realitzin en:

a) Actius fixos materials nous, sense que es considerin com a tals els terrenys.

b) L'edició de llibres i la producció cinematogràfica que permetin la confecció d'un suport físic, prèviament a la producció industrial seriada.

c) La creació de sucursals o establiments permanents a l'estranger, així com l'adquisició de participacions de societats estrangeres o constitució de filials directament relacionades amb l'activitat exportadora, sempre que la participació sigui, com a mínim, del 25 per 100 del capital social de la filial.

d) La satisfacció a l'estranger de les despeses de propaganda i publicitat de projecció extraanual per al llançament de productes, obertura i prospecció de mercats i les de concurrència a fires, exposicions i altres manifestacions anàlogues, incloent-hi en aquest cas les celebrades a Espanya amb caràcter internacional.

Dos. De conformitat amb el que preveu l'apartat u de l'article 35 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, els subjectes passius poden deduir a la quota líquida a què es refereix l'apartat anterior, el 15 per 100 de les despeses intangibles i el 30 per 100 del valor d'adquisició d'actius fixos aplicats a programes o despeses de recerca i desenvolupament de nous productes o procediments industrials.

Tres. Així mateix, els subjectes passius poden deduir de la quota líquida a què es refereix l'apartat u, el 10 per 100 de l'import de les inversions que efectivament realitzin en béns que estiguin inscrits en el Registre general de

béns d'interès cultural, d'acord amb el que preveu l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. A aquests efectes, es consideren inversions les despeses activables que preveu l'article 71 de la referida norma.

Quatre. Són requisits per al gaudi de la deducció per inversions:

a) Que es comptabilitzin dins de l'immobilitzat les quantitats invertides, llevat de les que es refereixen a conceptes, que tinguin la naturalesa de despeses corrents.

b) Quan es tracti d'actius fixos nous, que els elements estiguin en funcionament a l'empresa del mateix subjecte passiu durant cinc anys com a mínim o durant la seva vida útil si és inferior.

Cinc. Així mateix, és aplicable la deducció de 500.000 pessetes, per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla amb contracte de treball indefinit, experimentat durant el primer exercici iniciat el 1989, respecte a la plantilla mitjana de l'exercici immediat anterior amb l'esmentat tipus de contracte.

Per al càlcul de l'increment de la mitjana de plantilla, es computen, exclusivament, persones/any amb contracte de treball indefinit que desenvolupin jornada completa en els termes que disposa la legislació laboral.

No obstant això, la deducció no pot excedir la que correspondria al número de persones/any d'increment de mitjana de la plantilla total de l'empresa, durant l'esmentat exercici, sigui quina sigui la seva forma de contractació i sempre que facin jornada completa.

Sis. Les deduccions per inversions procedents de règims anteriors s'apliquen respectant el límit sobre quota líquida preestablerta en les seves respectives normatives.

Practicades aquestes deduccions, es poden minorar les deduccions per les inversions assenyalades en els números u a tres d'aquest article, sempre que no s'excedeixi un límit conjunt del 20 per 100 de la quota líquida de l'exercici.

A continuació, si s'escau, s'han de practicar les deduccions que s'apliquen sense límit sobre la quota líquida derivades de règims anteriors.

Finalment s'ha de practicar la deducció per creació de llocs de treball regulada al número cinc d'aquest article. Aquesta deducció pot absorbir la totalitat de la quota líquida restant.

Set. Les deduccions per inversions i creació de llocs de treball assenyalades als números u, dos, tres i cinc d'aquest article, no practicades per insuficiència de quota líquida, es poden computar en els cinc exercicis següents.

Vuit. En l'aplicació de la deducció per inversions s'han d'observar les regles següents:

Primera. En les adquisicions d'actius, forma part de la base per a la deducció la totalitat de la contraprestació convinguda, amb exclusió dels interessos, impostos estatals indirectes i els seus recàrrecs, que no es computen en aquella, amb independència de la seva consideració als efectes de la valoració dels actius.

Segona. La base de la deducció no pot resultar superior al preu que hauria estat acordat en condicions normals de mercat entre subjectes independents en les operacions realitzades:

a) Entre societats integrades en un mateix grup consolidat a efectes fiscals.

b) Entre una societat transparent i els seus socis.

c) Entre una societat i persones o entitats que tinguin una vinculació determinada per una relació de domini de, com a mínim, el 25 per 100.

Tercera. En els casos a què es refereix la regla anterior, el càlcul de la base de les deduccions per creació de llocs de treball ha de tenir en compte la situació conjunta de les empreses relacionades.

Quarta. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de la deducció a més d'una empresa.

Cinquena. No es poden acollir a la deducció per inversions en actius fixos materials nous, els béns adquirits en règim d'arrendament financer.

Sisena. El còmput dels terminis per a l'aplicació de la deducció per inversions es pot diferir fins al primer exercici en què, dins del període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

- a) A les empreses de nova creació.
- b) A les empreses acollides a plans oficials de reconversió industrial, durant la vigència d'aquests.
- c) A les empreses que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es consideri com a tal l'aplicació o capitalització de reserves.

Nou. Els bancs industrials poden deduir de la quota la quantitat que resulti d'aplicar el tipus de gravamen al 95 per 100 dels increments de patrimoni que obtinguin per alienació de les accions de les societats en què participin, quan l'alienació tingui lloc dins el termini de vuit anys a partir de la seva adquisició, sempre que l'esmentat increment es reinverteixi íntegrament en el mateix exercici en la subscripció d'accions. Aquesta deducció s'aplica al 75 per 100, si l'alienació té lloc dins del novè any; al 50 per 100, si es realitza en el desè, i al 25 per 100, en l'onzè any, a partir del qual no s'aplica cap deducció.

L'import de les accions objecte de la reinversió tributen per aquest impost en l'exercici en què s'alienin, sempre que no es reinverteixin dins el mateix exercici. Aquesta norma és aplicable a les successives alienacions de les accions en què apareguin materialitzades les inversions acollides a aquesta deducció.

Deu. El que disposa el número anterior també és aplicable a les societats que tinguin per objecte exclusiu la promoció o el foment d'empreses mitjançant participació temporal en el seu capital.

Les deduccions sobre els increments de patrimoni, obtinguts per les societats de capital de risc en l'alienació d'accions, es regeixen per les seves normes específiques.

Onze. Les societats que realitzin inversions a l'estranger per a l'explotació d'hidrocarburs a través de societats participades, poden deduir la quantitat inferior de les següents:

- a) El 100 per 100 de la part imputable a la societat espanyola en funció del seu grau de participació, de gravamen efectiu de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost sobre societats, satisfet per la societat participada.
- b) L'import de la quota que correspondria pagar a Espanya per les rendes imputables a la societat espanyola, atenent igualment el seu grau de participació, si s'hagin obtingut en el territori espanyol.

És requisit imprescindible per a l'aplicació d'aquesta deducció, la inclusió a la base imposable de l'impost satisfet a l'estranger, en la quantia fixada a l'apartat a) precedent.

Dotze. La deducció per inversions és incompatible per als mateixos béns o despeses amb l'establerta a la Llei 12/1988, de 25 de maig.

Així mateix, no és aplicable respecte als béns o despeses en què s'hagin invertit els beneficis acollits a la bonificació establerta a l'apartat tres, de la lletra a), de l'article 25 d'aquesta Llei.»

Article 91. Recurs de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.

U. Als efectes de determinar, amb vigència exclusiva per a 1989, l'ingrés que les cambres oficials de comerç, indústria i navegació tenen dret a percebre de les societats i altres persones jurídiques que hi estiguin integrades, s'entén que la quota tributària sobre la qual s'ha de girar, si s'escau, el recurs percentual que autoritza la base cinquena de la Llei de 29 de juny de 1911, és la que resulti d'aplicar a la quota íntegra les deduccions i bonificacions previstes als apartats u, dos i tres del número set de l'article 24 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre.

El percentatge del recurs damunt dit és en l'exercici de 1989 d'un 1,5 per 100.

Les cambres han de destinar 0,5 punts del percentatge esmentat als paràgrafs anteriors al finançament del Pla general de promoció de les exportacions, que proposa el Consell Superior de Cambres al Ministeri d'Economia i Hisenda, el qual ha de regular la seva execució.

Dos. Aquestes cambres oficials, sigui quin sigui el seu àmbit territorial, han de sotmetre durant el 1989 la seva comptabilitat i els seus estats financers a verificació comptable o d'auditoria, tal com es determini per reglament.

L'incompliment d'aquest requisit els incapacita per percebre el recurs a què es refereix el número u anterior.

Article 92. Fons de previsió per a inversions.

Es prorroguen fins al 31 de desembre de 1989 les normes especials d'aplicació del Fons de previsió per a inversions previst a l'article 21 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim economicofiscal de les Canàries.

La constitució dels dipòsits necessaris per a la materialització de la previsió per a inversions es pot fer a la Central de la Caixa General de Dipòsits o a les seves sucursals de les Canàries.

SECCIÓ 3a IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

Article 93. Base liquidable.

L'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«1. En les adquisicions per causa de mort, incloses les dels beneficiaris de pòlisses d'assegurances de vida, la base liquidable s'obté aplicant a la base imposable la reducció que correspongui de les incloses en els grups següents:

Grup I: adquisicions per descendents i adoptats menors de vint-i-un anys: 2.060.000 pessetes, més 515.000 pessetes per cada any menys de vint-i-un que tingui el drethavent, sense que la reducció pugui excedir les 6.180.000 pessetes.

Grup II: adquisicions per descendents i adoptats de vint-i-un anys o més, cònjuges, ascendents i adoptants: 2.060.000 pessetes.

Grup III: adquisicions per col·laterals de segon i tercer grau, ascendents i descendents per afinitat: 1.030.000 pessetes.

Grup IV: en les adquisicions per col·laterals de quart grau, graus més distants i estranys, no pertoca cap reducció.

En les adquisicions per persones amb minusvalidesa física, psíquica o sensorial, s'aplica la reducció de 6.180.000 pessetes a més de la que pugui correspondre en funció del grau de parentiu amb el causant.

A aquests efectes es consideren persones amb minusvalidesa amb dret a la reducció aquelles que determinen drets a deducció de l'impost sobre la renda de les persones físiques segons la legislació pròpia d'aquest impost.»

Article 94. Tarifa.

L'article 21 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«La quota íntegra de l'impost s'obté aplicant a la base liquidable, calculada segons el que disposa l'article anterior, l'escala següent:

Base líquida fins a — Pessetes	Tipus mitjà — Percentatge	Quota íntegra	Resta	Tipus aplicable — Percentatge
0	—	—	1.030.000	7,65
1.030.000	7,65	78.795	1.030.000	8,50
2.060.000	8,08	166.345	1.030.000	9,35
3.090.000	8,50	262.650	1.030.000	10,20
4.120.000	8,93	367.710	1.030.000	11,05
5.150.000	9,35	481.525	1.030.000	11,90
6.180.000	9,78	604.095	1.030.000	12,75
7.210.000	10,20	735.420	1.030.000	13,60
8.240.000	10,63	875.500	1.039.000	14,45
9.270.000	11,05	1.024.335	1.030.000	15,30
10.300.000	11,48	1.181.925	5.150.000	16,15
15.450.000	13,03	2.013.650	5.150.000	18,70
20.600.000	14,45	2.976.700	10.300.000	21,25
30.900.000	16,72	5.165.450	20.600.000	25,50
51.500.000	20,23	10.418.450	51.500.000	29,75
103.000.000	24,99	25.739.700	Excés	34,00»

Article 95. Quota tributària.

U. L'apartat 1 de l'article 22 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«1. La quota tributària per aquest impost s'obté aplicant a la quota íntegra el coeficient multiplicador que correspongui dels que s'indiquen a continuació, establerts en funció del patrimoni preexistent del contribuent i del grup, segons el grau de parentiu, assenyalat a l'article 20:

Patrimoni preexistent — Milions de pessetes	Grups de l'article 20		
	I i II	III	IV
De 0 a 51,5	1,0000	1,5882	2,0000
De més de 51,5 a 257,5	1,0500	1,6676	2,1000
De més de 257,5 a 515	1,1000	1,7471	2,2000
De més de 515	1,2000	1,9059	2,4000

Quan la diferència entre la quota tributària obtinguda per l'aplicació del coeficient multiplicador que correspongui i la que resultaria d'aplicar a la mateixa quota íntegra el coeficient multiplicador immediatament inferior sigui superior a la que hi hagi entre l'import del patrimoni preexistent tingut en compte per a la liquidació i l'import màxim del tram de patrimoni preexistent que motivaria l'aplicació de l'esmentat coeficient multiplicador inferior, aquella s'ha de reduir en l'import de l'excés.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 22 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«3. Si no són coneguts els drethavents en una successió, s'ha d'aplicar el coeficient establert per als col-

laterals de quart grau i estranys quan el patrimoni preexistent excedeix els 515.000.000 de pessetes, sense perjudici de la devolució que sigui procedent una vegada que aquells siguin coneguts.»

SECCIÓ 4a IMPOSTOS LOCALS**Article 96. Contribució territorial urbana.**

Amb efectes d'1 de gener de 1989 s'actualitzen tots els valors cadastrals de la contribució territorial urbana que tinguin efectivitat el 31 de desembre de 1988, mitjançant l'aplicació del coeficient del 3 per 100.

Article 97. Llicències fiscals.

A partir de l'1 de gener de 1989 s'eleva en un 3 per 100 les quotes per a la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials i de professionals i artistes, vigents el 31 de desembre de 1988.

La quota mínima de la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials és per a 1989 de 4.411 pessetes.

La quota mínima de la llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes és per a 1989 de 7.352 pessetes.

Article 98. Altres impostos locals.

U. A partir de l'1 de gener de 1989, i a l'efecte de l'impost municipal sobre la radicació, es modifica l'escala de coeficients correctors en funció de les noves quotes per a les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i de professionals i artistes resultants de l'increment del 3 per 100 que estableix aquesta Llei.

Dos. A partir de l'1 de gener de 1989 s'eleva en un 3 per 100 les quotes de l'impost municipal sobre la circulació de vehicles vigent el 31 de desembre de 1988, llevat que l'ajuntament hagi acordat un increment superior abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tres. Amb efectes d'1 de gener de 1989 s'incrementa en un 10 per 100 les quotes màximes fixades a l'escala continguda a l'article 366.1 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril.

CAPÍTOL II**Impostos indirectes****SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE TRANSMISSIONS PATRIMONIALS I ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS****Article 99. Tipus de gravamen en operacions societàries.**

A partir de l'1 de gener de 1989 l'article 26 del text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 26.

La quota tributària s'obté aplicant a la base liquidable el tipus de gravamen de l'1 per 100.»

Article 100. Transmissions i rehabilitacions de grandeses i títols.

A partir de l'1 de gener de 1989 l'escala adjunta a què fa referència el paràgraf primer de l'article 46 del Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de l'impost sobre trans-

missions patrimonials i actes jurídics documentats, és la següent:

Escala	Transmissions directes — Pessetes	Transmissions transversals — Pessetes	Rehabilitacions i reconeixement de títols estrangers — Pessetes
1a Per cada títol amb grandesa.	192.500	481.250	1.155.000
2a Per cada grandesa sense títol.	137.500	343.750	825.000
3a Per cada títol sense grandesa.	55.000	137.500	330.000

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 101. Tipus impositius a l'impost sobre el valor afegit.

La Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificada en la redacció en els termes següents:

1r A l'article 28, número 2, se li afegeix un nou apartat 10 redactat de la manera següent:

«10. Les prestacions de serveis realitzats en l'àmbit de les seves respectives professions per advocats, procuradors i graduats socials en tot tipus de processos davant els jutjats i tribunals als quals està atribuït l'exercici de la potestat jurisdiccional.»

2n L'article 29, número 1, apartat 4t, queda redactat en els termes que s'indiquen a continuació:

«4. Joies, joiells, pedres precioses, perles naturals o cultivades, objectes elaborats totalment o parcialment amb or o platí, així com la bijuteria fina que continguin pedres precioses, perles naturals o els esmentats metalls, encara que sigui en forma de plaquejat o xapat.»

No s'inclouen a l'apartat anterior:

a) Els objectes que continguin or o platí en forma de plaquejat o xapat amb un gruix inferior a 35 micres.

b) Els damasquinats.

c) Els objectes d'exclusiva aplicació industrial, clínica o científica.

d) Els lingots no preparats per a la venda al públic, xapes, làmines, varetes, ferralla, bandes, pólvores i tubs que continguin or o platí, sempre que tots ells s'adquireixin per fabricants, artesans o protètics per a la seva transformació, o per comerciants majoristes dels esmentats metalls per a la seva venda exclusiva a fabricants, artesans o protètics.

e) Les parts de productes o articles manufacturats incomplets que es transfereixin entre fabricants per a la seva transformació o elaboració posterior.

f) Les joies i joiells elaborats totalment o parcialment amb or, sense incorporació de pedres precioses ni perles naturals, la contraprestació dels quals per unitat no excedeixi les 100.000 pessetes.

En cap cas, és aplicable el règim especial de recàrrec d'equivalència en relació amb els béns a què es refereix el paràgraf anterior.

Als efectes d'aquest impost es consideren pedres precioses, exclusivament, el diamant, el robí, el safir, la maragda, l'aiguamarina, l'òpal i la turquesa.

SECCIÓ 3a IMPOSTOS ESPECIALS

Article 102. Impostos especials.

La Llei 45/1985, de 23 de desembre, d'impostos especials, queda modificada en els termes que s'indiquen a continuació:

U. L'article 9è queda redactat de la manera següent:

«1. El Ministeri d'Economia i Hisenda pot autoritzar, en les condicions i amb els límits que es determinin per reglament, l'establiment de dipòsits fiscals en els quals es permeti l'entrada de béns objecte d'impostos especials que no hagin originat la meritació del tribut.

2. Els béns importats objecte dels impostos especials es poden introduir directament des de la duana en un dipòsit fiscal. En aquests supòsits, l'exigibilitat de l'impost té lloc, si s'escau, a la sortida dels béns del dipòsit fiscal on hagin estat introduïts.»

Dos. A l'apartat 2 de l'article 30, s'afegeix un nou paràgraf redactat de la manera següent:

«Els ministeris d'Economia i Hisenda i de Transports, Turisme i Comunicacions han d'establir un sistema de devolució de l'impost especial sobre el gasoil B utilitzat en el transport marítim de cabotatge interinsular de les Balears i entre aquest arxipèlag i la Península.»

Tres. El paràgraf corresponent als gasoils B i C de l'apartat 1 de l'article 34 se substitueix pels següents:

«Gasoil B. En els motors de tractors i maquinària agrícola, així com en els d'embarcacions i vaixells, excepte els inscrits a la llista cinquena i els d'esbarjo inclosos a la llista quarta del registre de matricules de vaixells.

Gasoil C. En els motors fixos i en els motors d'embarcacions i vaixells, excepte en els inscrits a la llista cinquena i els d'esbarjo inclosos a la llista quarta del registre de matricules de vaixells.»

Article 103. Tipus impositius dels impostos especials.

Durant l'any 1989, els tipus dels impostos especials que a continuació s'indiquen són els següents:

U. L'impost sobre l'alcohol i begudes derivades s'exigeix al tipus de 726 pessetes per litre d'alcohol absolut.

Dos. Els tipus aplicables de l'impost sobre la cervesa són els següents:

Epígraf 1: 3,56 pessetes per litre.

Epígraf 2: 5,02 pessetes per litre.

Epígraf 3: 7,13 pessetes per litre.

Tres. El tipus d'impostos sobre l'alcohol i begudes derivades, aplicable en virtut del que disposa l'article 3r del Reial decret llei 6/1985, de 18 de desembre, és de 568 pessetes per litre d'alcohol absolut.

Quatre. Els tipus impositius aplicables a les Canàries per l'impost sobre la cervesa, a què es refereix l'article 4t de l'esmentat Reial decret llei són els següents:

Epígraf 1: 7,39 pessetes per litre.

Epígraf 2: 10,30 pessetes per litre.

Epígraf 3: 13,86 pessetes per litre.

Cinc. L'impost sobre les labors del tabac s'exigeix d'acord amb la tarifa següent:

Epígraf 1: cigars i cigarrets, 10 per 100.

Epígraf 2: cigarrets. Estan gravats simultàniament amb:

A) Tipus «ad valorem»:

a) Tipus «ad valorem» general: 42 per 100.

b) Tipus «ad valorem» aplicable als cigarrets negres: 38 per 100.

B) Tipus específic: 150 pessetes per cada mil cigarrets:

Epígraf 3: Altres labors del tabac.

- a) Picadura: 20 per 100.
- b) Rapè: 25 per 100.
- c) Tabac per mastegar: 25 per 100.
- d) Altres: 25 per 100.

Sis. Impostos sobre hidrocarburs.

a) Els olis es classifiquen en els epígrafs següents:

Epígraf 2.2.1: querosens d'aviació.

Epígraf 2.2.2: altres querosens.

Epígraf 2.2.3: altres olis mitjans.

b) L'impost sobre hidrocarburs s'exigeix durant el 1989 d'acord amb els següents tipus impositius:

Epígraf 1.1: 740 pessetes per quilogram.

Epígraf 1.2: 1,00 pessetes per quilogram.

Epígraf 2.1.1: 0 pessetes per litre.

Epígraf 2.1.2: 40 pessetes per litre.

Epígraf 2.1.3: 37 pessetes per litre.

Epígraf 2.1.4: 13 pessetes per litre.

Epígraf 2.2.1: 0 pessetes per litre.

Epígraf 2.2.2: 9 pessetes per litre.

Epígraf 2.2.3: 0 pessetes per litre.

Epígraf 2.3.1: 18 pessetes per litre.

Epígraf 2.3.2: 9 pessetes per litre.

Epígraf 2.3.3: 18 pessetes per litre.

Epígraf 2.3.4: 1.700 pessetes per tona.

Epígraf 2.3.5: 0 pessetes per quilogram.

Epígraf 2.3.6: 5 pessetes per quilogram.

Epígraf 3.1: 0 pessetes per litre.

Epígraf 3.2: 0 pessetes per litre.

Epígraf 4.1: 0 pessetes per litre.

Epígraf 4.2: 0 pessetes per litre.

Epígraf 4.3: 0 pessetes per litre.

CAPÍTOL III

Altres tributs

Article 104. Taxes.

U. S'eleven per a 1989 els tipus de quantia fixa de les taxes de la hisenda estatal fins a la quantitat que resulti de l'aplicació del coeficient 1,03 a la quantia exigible el 1988, tenint en compte el que disposa el número dos de l'article 107 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

S'exceptuen d'aquesta elevació les taxes que siguin objecte d'actualització específica en aquesta Llei, així com les que hagin estat actualitzades per normes dictades el 1988.

Es consideren tipus fixos aquells que no es determinen per un percentatge de la base o aquesta no es valori en unitats monetàries.

Dos. 1. A partir de l'1 de gener de 1989, l'article tercer, apartat quart, del Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, pel qual es regulen els aspectes penals, administratius i fiscals dels jocs de sort, envit o atzar i apostes, queda redactat de la manera següent:

«Article tercer. Quart. Tipus tributaris i quotes fixes.

U. Tipus tributaris:

- a) El tipus tributari general és del 20 per 100.
- b) En els casinos de joc s'aplica la tarifa següent:

Porció de base imposable compresa entre Pessetes	Tipus aplicable - Percentatge
0 i 300.000.000	35
301.000.000 i 600.000.000	42
Més de 600.000.000	50

Dos. Quotes fixes:

En els casos d'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs, la quota es determina en funció de la classificació de les màquines realitzada pel Reglament de màquines recreatives i d'atzar aprovat pel Reial decret 877/1987, de 3 de juliol, segons les normes següents:

A) Màquines tipus «B» o recreatives amb premi:

a) Quota anual: 135.000 pessetes.

b) Quan es tracti de màquines o aparells automàtics tipus "B", en els quals puguin intervenir dos o més jugadors de manera simultània i sempre que el joc de cadascun d'ells sigui independent del realitzat per altres jugadors, són aplicables les quotes següents:

Màquines o aparells de dos jugadors: dues quotes d'acord amb el que preveu la lletra a) anterior.

Màquines o aparells de tres jugadors o més: 275.000 pessetes, més el resultat de multiplicar per mil el producte del nombre de jugadors pel preu màxim autoritzat per a la partida.

B) Màquines tipus «C» o d'atzar:

Quota anual:

Màquines accionades per monedes de cinc pessetes: 150.000 pessetes.

Màquines accionades per monedes de vint-i-cinc pessetes: 160.000 pessetes.

Màquines accionades per bitllets o altres monedes no especificades anteriorment: 200.000 pessetes.

Tres. Els tipus tributaris i quotes fixes poden ser modificats en les lleis de pressupostos.»

2. En el cas de modificació del preu màxim de 25 pessetes autoritzat per a la partida en màquines de tipus «B» o recreatives amb premi, la quota tributària per a 1989 de 135.000 pessetes de la taxa fiscal sobre jocs de sort, envit o atzar, s'incrementa de 10.000 pessetes per cada cinc pessetes en què el nou preu màxim autoritzat excedeixi de 25.

Si la modificació es produeix amb posterioritat a l'1 de gener de 1989, els subjectes passius que explotin màquines amb permisos d'una data anterior a aquella en què s'autoritzi la pujada han d'autoliquidar i ingressar la diferència de quota que correspongui en la forma i els terminis que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, l'autoliquidació i ingrés només és del 50 per 100 de la diferència si la modificació del preu màxim autoritzat per a la partida es produeix després del 30 de juny de 1989.

Tres. D'acord amb el que estableix la disposició addicional primera de la Llei 15/1979, de 2 d'octubre, sobre drets aeroportuaris dels aeroports nacionals, es revisen els tipus de gravamen de les taxes fixades per aquesta i modificades a l'article 107.3 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, i queden fixats, amb efecte d'1 d'abril de 1989, en les quanties següents:

a) Aterratge:

1. Porció de pes compresa entre 0 i 10 tones mètriques: 652 pessetes per tona mètrica.

Porció de pes compresa entre més de 10 i 100 tones mètriques: 747 pessetes més per tona mètrica que passi de les 10 tones mètriques.

Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 839 pessetes més per tona mètrica que passi de 100 tones mètriques.

2. Els aterratges en vols d'entrenament s'abonen sobre la base del 50 per 100 de la tarifa bàsica d'aterratge, regulada a l'apartat anterior, i a aquests efectes s'aplica la següent taula d'equivalència entre el pes de l'avió i el nombre d'aterratges a comptabilitzar en períodes de noranta minuts d'entrenament, independentment del nombre de passades que s'efectuïn:

Avions de fins a 40 tones mètriques: 6 aterratges.

Avions de 40 a 100 tones mètriques: 5 aterratges.

Avions de 100 a 250 tones mètriques: 4 aterratges.

Avions de 250 a 300 tones mètriques: 3 aterratges.
Avions de més de 300 tones mètriques: 2 aterratges.

Per als períodes d'entrenament o fraccions d'entrenament que no superin els noranta minuts, es considera que el nombre d'aterratges és igual al nombre de passades realitzades. En aquest cas, la facturació resultant per aquest període o fracció no pot ser superior a la que resultaria d'aplicar l'anterior taula d'equivalències.

b) Estacionament:

1. El tipus de gravamen és el 10 per 100 dels drets d'ateratge per dia o fracció de temps superior a sis hores.

2. Els aparcaments d'aeronaus el pes màxim autoritzat a l'enlairament de les quals excedeixi les 15 tones mètriques i l'estacionament de les quals no es degui a raons d'explotació comercial, han d'abonar un 50 per 100 de la tarifa d'estacionament, quan el període d'aparcament excedeixi els quinze dies, aplicant-se aquesta tarifa reduïda a partir del segon dia d'estacionament. Per aplicar la tarifa anterior és requisit necessari que, durant el període d'aparcament, l'aeronau estigui aparcada sense realitzar cap operació d'enlairament o aterratge.

c) Subministrament de combustibles o lubricants:

	Pessetes/litre
Gasolina d'aviació	0,629
Querosè	0,369
Oli	0,629

d) Aparcament vigilat de vehicles:

Automòbils: dues primeres hores o fracció, 75 pessetes; cada hora següent, 60 pessetes; màxim per vint-i-quatre hores, 375 pessetes.

En cas d'extraviament del «tiquet» s'ha de cobrar l'import corresponent a set dies d'aparcament.

Autobusos: 415 pessetes per dia o fracció.

Motocicletes: 60 pessetes per dia o fracció.

e) Sortida de viatgers en trànsit internacional: 700 pessetes/viatger.

f) Les operacions regulades als apartats a), 2, i b), 2, d'aquest article estan condicionades en tot cas a l'autorització preceptiva de l'aeroport sobre la base de les disponibilitats d'espai i donant prioritat absoluta a l'activitat aeroportuària normal.

En la liquidació dels drets compresos als apartats a), 2, i b), 2, d'aquest article no s'aplica cap bonificació.

Quatre. 1. D'acord amb el que disposa la disposició addicional novena, tres, de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de telecomunicacions, el valor de la unitat de reserva radioelèctrica aplicable durant el 1989 per determinar l'import del cànon que grava la reserva del domini públic radioelèctric a favor d'una o diverses persones o entitats diferents de les administracions públiques, és el que, classificat per serveis i freqüències, figura a la taula següent:

Valor de l'unitat de reserva radioelèctrica (URR) per als diferents serveis i freqüències

	Freqüència	Pta/URR	
		Servei de naturalesa privada	Servei de naturalesa pública
1. <i>Servei fix:</i>			
1.1 Servei fix en freqüències inferiors a 30 MHz.	F < 30 MHz	40	4
1.2 Servei fix en freqüències 30 MHz ≤ F ≤ 470 MHz.			
1.2.1 Servei fix punt a punt, amb un o diversos vans. ...	30 MHz ≤ F ≤ 87,5 MHz	5 · 10 ⁻¹	5 · 10 ⁻²
	146 MHz ≤ F ≤ 174,0 MHz	25 · 10 ⁻²	25 · 10 ⁻³
	223 MHz ≤ F ≤ 470,0 MHz	10 ⁻¹	10 ⁻²
1.2.2 Servei fix punt-multipunt	30 MHz ≤ F ≤ 87,5 MHz	5	5 · 10 ⁻¹
	146 MHz ≤ F ≤ 174,0 MHz	7	7 · 10 ⁻¹
	223 MHz ≤ F ≤ 470,0 MHz	8	8 · 10 ⁻¹
1.3 Servei fix en freqüències F ≥ 830 MHz.			
1.3.1 Servei fix punt a punt, amb un o diversos vans. ...	830 MHz ≤ F ≤ 960 MHz	10 ⁻¹	10 ⁻²
	1.350 MHz ≤ F ≤ 2.700 MHz	35 · 10 ⁻²	35 · 10 ⁻³
	3.400 MHz ≤ F ≤ 8.500 MHz	85 · 10 ⁻³	85 · 10 ⁻⁴
	10 GHz ≤ F ≤ 23,60 MHz	1	10 ⁻¹
	23,60 GHz ≤ F	4	4 · 10 ⁻¹
1.3.2 Servei fix punt-multipunt	830 MHz ≤ F ≤ 960 MHz	5 · 10 ⁻³	5 · 10 ⁻⁴
	1.350 MHz ≤ F ≤ 2.700 MHz	5 · 10 ⁻³	5 · 10 ⁻⁴
	3.400 MHz ≤ F ≤ 8.500 MHz	5 · 10 ⁻²	10 ⁻³
	10 GHz ≤ F ≤ 23,60 MHz	5 · 10 ⁻²	5 · 10 ⁻³
	23,60 GHz ≤ F	10 ⁻¹	10 ⁻²
2. <i>Serveis mòbil terrestre, d'operacions portuàries i de moviment de vaixells:</i>			
2.1 Serveis mòbil terrestre, d'operacions portuàries i de moviment de vaixells, en freqüències inferiors a 26 MHz	F < 26 MHz	2 · 10 ⁻²	2 · 10 ⁻³
2.2 Serveis mòbil terrestre, d'operacions portuàries i de moviment de vaixells, en freqüències 26 MHz ≤ F ≤ 470 MHz.			

	Freqüència	Pta/URR	
		Servei de naturalesa privada	Servei de naturalesa pública
2.2.1 Serveis de telecomandament, telemesura, telesenyalització o micròfon sense fil mòbils, i servei mòbil terrestre autoritzat només per a ús a l'interior d'un recinte	26 MHz ≤ F ≤ 88 MHz 138 MHz ≤ F ≤ 174 MHz 223 MHz ≤ F ≤ 470 MHz	100 150 200	10 15 20
2.2.2. Serveis mòbil terrestre, d'operacions portuàries i de moviment de vaixells no previstos al 2.2.1.	26 MHz ≤ F ≤ 88 MHz 138 MHz ≤ F ≤ 174 MHz 223 MHz ≤ F ≤ 470 MHz	5 7 8	5 · 10 ⁻¹ 7 · 10 ⁻¹ 8 · 10 ⁻¹
2.3 Serveis mòbil terrestre, d'operacions portuàries i de moviment de vaixells, en freqüència F ≥ 830 MHz.			
2.3.1 Serveis de telecomandament, telemesura, telesenyalització o micròfon sense fil mòbils, i servei mòbil terrestre autoritzat només per a ús a l'interior d'un recinte ..	830 MHz ≤ F ≤ 960 MHz 1.350 MHz ≤ F ≤ 2.700 MHz 3.400 MHz ≤ F ≤ 8.500 MHz 10 GHz ≤ F ≤ 23,60 MHz 23,60 GHz ≤ F	100 5 10 50 100	10 5 · 10 ⁻¹ 1 5 10
2.3.2 Serveis mòbil terrestre, d'operacions portuàries i de moviment de vaixells no previstos al 2.3.1.	830 MHz ≤ F ≤ 960 MHz 1.350 MHz ≤ F ≤ 2.700 MHz 3.400 MHz ≤ F ≤ 8.500 MHz 10 GHz ≤ F ≤ 23,60 MHz 23,60 GHz ≤ F	10 ⁻³ 5 · 10 ⁻³ 10 ⁻² 5 · 10 ⁻² 10 ⁻¹	10 ⁻⁴ 5 · 10 ⁻⁴ 10 ⁻³ 5 · 10 ⁻³ 10 ⁻²
3. <i>Servei mòbil marítim:</i>			
3.1 Servei mòbil marítim en freqüències inferiors a 3 MHz.	F < 3 MHz	1	10 ⁻¹
3.2 Servei mòbil marítim en freqüències 3 MHz ≤ F ≤ 30 MHz.	3 MHz ≤ F ≤ 30 MHz	1.000	100
3.3 Servei mòbil marítim en ones mètriques	30 MHz ≤ F ≤ 300 MHz	5	5 · 10 ⁻¹
4. <i>Servei mòbil aeronàutic:</i>			
4.1 Servei mòbil aeronàutic en freqüències 3 MHz ≤ F ≤ 30 MHz. .	3 MHz ≤ F ≤ 30 MHz	800	80
4.2 Servei mòbil aeronàutic en ones mètriques	30 MHz ≤ F ≤ 300 MHz	3 · 10 ⁻²	3 · 10 ⁻³
5. <i>Servei de radiodifusió:</i>			
5.1 Radiodifusió sonora.			
5.1.1 Radiodifusió sonora en ones quilomètriques 30 KHz ≤ E ≤ 300 KHz	148,5 KHz ≤ F ≤ 283,5 KHz	–	10
5.1.2 Radiodifusió sonora en ones hectomètriques 300 KHz < F ≤ 3.000 kHz	526,5 KHz ≤ F ≤ 1.606,5 KHz	–	10
5.1.3 Radiodifusió sonora en ones decamètriques 3 MHz < F ≤ 30 MHz.	3 MHz < F ≤ 30 MHz	–	10
5.1.4 Radiodifusió sonora en ones mètriques 30 MHz < F ≤ 300 MHz.	87,5 MHz ≤ F ≤ 108 MHz	–	2 · 10 ⁻¹
5.2 Televisió:			
5.2.1 Televisió en ones mètriques	47 MHz ≤ F ≤ 68 MHz 174 MHz ≤ F ≤ 223 MHz	– –	10 ⁻² 10 ⁻²
5.2.2. Televisió en ones decimètriques.	470 MHz ≤ F ≤ 830 MHz	–	10 ⁻²
6. <i>Serveis de radionavegació, radiodeterminació i radiolocalització:</i>			
Radionavegació	En totes les freqüències autoritzades per a aquests serveis.	1	10 ⁻¹
Radiodeterminació	En totes les freqüències autoritzades per a aquests serveis.	50	5
Radiolocalització	En totes les freqüències autoritzades per a aquests serveis.	10 ⁻⁴	10 ⁻⁵
7. <i>Servei d'aficionats</i>	En totes les freqüències autoritzades per a aquests serveis.	98 · 10 ⁻³	–
8. <i>Estacions SERT-27</i>	26,965 MHz ≤ F ≤ 27.405 MHz.	22 · 10 ⁻²	–
9. <i>Serveis fixos per satèl·lit, de recerca espacial i d'operacions espacials</i>	En totes les freqüències autoritzades per a aquests serveis	5 · 10 ⁻⁵	5 · 10 ⁻⁶
10. <i>Servei mòbil per satèl·lit.</i>	En totes les freqüències autoritzades per a aquests serveis	10 ⁻⁴	10 ⁻⁵

2. Es consideren serveis de naturalesa pública, als efectes del que disposa el número 1 immediatament anterior, els destinats a la prestació de serveis de telecomunicació finals, portadors o de difusió.

Cinc. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els apartats D, E, F, G i H del punt III de l'article cinquè de la Llei 7/1987, de 29 de maig, de taxes consulars, queden redactats de la manera següent:

«D) El visat en passaport estranger de trànsit o doble trànsit amb un termini d'estada a Espanya inferior a vuit dies: 16 unitats.

E) Quan sigui vàlid per romandre a Espanya menys de trenta-dos dies i una sola entrada: 16 unitats.

F) L'ordinari, vàlid per romandre a Espanya fins a noranta dies, amb tres entrades i tres sortides: 32 unitats.

G) Quan autoritzi el titular un major número d'entrades i sortides o tingui un termini de caducitat superior als tres mesos: 48 unitats.

H) El que es concedeix als estrangers que vulguin residir a Espanya: 48 unitats.»

Sis. La quantia de les taxes exigibles per la Direcció Central de Trànsit a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei és la següent:

	Pessetes
<i>Grup I. Permisos de circulació</i>	
1. Expedició de permís de circulació de qualsevol tipus de vehicles que hagin de ser matriculats (inclosos diplomàtic, consular i matrícula turística)	4.000
2. Expedició de llicències de circulació de ciclomotors	1.400
3. Autorització de circulació per a conjunts tractor remolc	1.400
4. Permisos i autoritzacions de caràcter temporal per a trasllats i proves de vehicles i autoritzacions especials en raó del vehicle o utilització de la carretera.	1.400
5. Canvis de titularitat dels permisos de circulació per transferència de vehicles	2.700
<i>Grup II. Permisos per a conducció</i>	
1. Proves d'aptitud per a l'expedició de permisos de conduir	6.600
2. Quan les proves d'aptitud es realitzin fora de la capital de la província.	7.200
3. Bescanvis de permisos de conducció per altres d'estrangers o expedits per autoritats militars	1.400
4. Llicències per a conducció de ciclomotors	1.400
<i>Grup III. Escoles particulars de conductors</i>	
1. Autorització d'obertura d'escoles particulars de conductors o seccions d'aquestes	26.500
2. Autoritzacions per alteració dels elements personals o materials de les escoles particulars de conductors:	
a) Sense inspecció	2.700
b) Amb inspecció	7.900
3. Expedició de certificats d'aptitud per a directors i professors d'escoles particulars de conductors i altres titulacions l'expedició de les quals estigui atribuïda a la Direcció General de Trànsit, així com duplicats d'aquests	6.600

Pessetes

Grup IV. Altres tarifes

1. Anotacions de qualsevol classe en els expedients, subministrament de dades, certificacions, confrontacions i desglossament de documents	350
2. Inspecció practicada en virtut d'un precepte reglamentari (amb un màxim de dos a l'any)	6.600
3. Segellat de qualsevol tipus de plaques	350
4. Duplicats de permisos, autoritzacions per extraviament, deteriorament, revisió o qualsevol modificació d'aquells	1.400
5. Utilització de plaques facilitades per l'Administració	650
6. Segellat dels llibres talonaris per a vehicles que circulin amb permís per a proves	650
7. Gestió administrativa en una província diferent de la que es presenta la sol·licitud	250
8. Altres llicències o permisos atorgats per l'organisme	650

Set. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'article quart de la Llei 29/1968, de 20 de juny, queda redactat de la manera següent:

«Article 4t

Les quotes tributàries per exercir a Espanya qualsevol activitat lucrativa, laboral o professional, per compte propi o d'altri, segons les diferents classes de permisos de treball, són les que s'especifiquen a continuació.

1. PERMISOS DE TREBALL PER COMPTE D'ALTRI.

a) Permís A.

Per la concessió del permís s'han d'abonar:

L'empresa: 10.000 pessetes si la seva durada és inferior a tres mesos; 20.000 pessetes si la durada està compresa entre tres i sis mesos, i 30.000 pessetes si la durada és de sis mesos i un dia i nou mesos.

El treballador: 1.000 pessetes.

b) Permís B.

Per la concessió d'aquest permís, quan tingui caràcter inicial han d'abonar:

L'empresa: 40.000 pessetes.

El treballador: 1.000 pessetes.

En cas de renovació, la quota és:

L'empresa: 15.000 pessetes.

El treballador: 1.000 pessetes.

c) Permís C.

Per la concessió o renovació d'aquest permís, el treballador abona 1.000 pessetes.

2. PERMISOS DE TREBALL PER COMPTE PROPI.

a) Permís D.

Per la concessió d'aquest permís s'abonen 20.000 pessetes.

b) Permís E.

Per la concessió o renovació d'aquest permís s'abonen 15.000 pessetes.

3. Permís de treball per compte propi o d'altri per a treballadors fronterers

a) Permís F.

Per la concessió o renovació del permís s'han d'abonar:

Compte d'altri: en les quanties previstes per al permís b, segons els casos.

Compte propi: a la primera concessió, la quantia prevista per al permís D, i en les successives, la prevista per al permís E.

4. AUTORITZACIONS COL·LECTIVES.

Les empreses han d'abonar per cada estranger integrant del grup: 5.000 pessetes.

5. RECÀRRECS

Les quotes assenyalades amb càrrec al treballador i, si s'escau, a l'empresa, en els apartats anteriors, tenen un recàrrec del 20 per 100 quan s'hagi deixat transcórrer el termini establert per sol·licitar la concessió o renovació del permís.»

Vuit. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les taxes exigibles pel Ministeri de Justícia pels conceptes que a continuació s'expressen tenen la quantia següent:

	Pessetes
1. Certificats del Registre central de penats i rebels	247
2. Certificats del Registre general d'últimes voluntats	247
3. Certificats del Registre general de societats	1.000

Nou. El tipus impositiu de la taxa previst a la lletra b) del número 5 de l'article 10 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, s'eleva a 0,80 per 100 del valor de la producció mensual de la instal·lació, calculat en funció del preu mitjà d'aquesta durant aquest període.

El tribut es merita mensualment i l'ha d'autoliquidar el subjecte passiu durant el mes següent a cada mes vençut.

Deu. La tarifa 1.1 de l'annex de la Llei 11/1986, de 20 de març, sobre patent d'invenció i models d'utilitat, gaudeix d'una bonificació de 1.000 pessetes sobre l'import de la taxa, quan la sol·licitud de demanda de dipòsit de patent d'invenció, certificat d'addició o model d'utilitat, tant si és directament o com a conseqüència de la divisió d'una sol·licitud prevista a l'article 117, es presentin en suport magnètic.

Onze. 1. De conformitat amb el que preveu la disposició addicional segona de la Llei 12/1987, de 2 de juliol, i sense perjudici del que estableix la disposició addicional primera, queden exempts del pagament de taxes acadèmiques els alumnes que cursin el curs d'orientació universitària.

2. L'exempció a què es refereix l'apartat anterior s'aplica a partir del curs 1989/1990.

CAPÍTOL IV

Disposicions en matèria d'inspecció, gestió i recaptació tributària

Article 105. Recaptació en via de constrenyiment dels deutes tributaris.

L'article 131 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, queda redactat de la manera següent:

«1. L'embargament s'ha de fer sobre els béns del deutor en una quantitat suficient per cobrir l'import del

deute tributari definit a l'article 58 d'aquesta Llei més els recàrrecs, interessos i costes que amb posterioritat al primitiu acte administratiu s'hagin causat o es causin.

2. Si el deute està garantit mitjançant aval, penyora, hipoteca o qualsevol altra garantia, s'ha de procedir en primer lloc a executar-lo, cosa que han de fer en tot cas els òrgans de recaptació competents a través del procediment administratiu de constrenyiment.

3. Si no existeixen aquestes garanties o són insuficients, en l'embargament s'ha de seguir l'ordre següent:

1. Diners efectius o en comptes oberts en entitats de dipòsit.

2. Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.

3. Sous, salaris i pensions.

4. Béns immobles.

5. Establiments mercantils i industrials.

6. Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.

7. Fruits i rendes de tota espècie.

8. Béns mobles i semovents.

9. Crèdits, drets i valors realitzables a llarg termini.

4. Les persones o entitats dipositàries de béns embargables que, amb coneixement previ de l'embargament, col·laborin o consentin en l'aixecament dels mateixos béns, són responsables solidaris del deute fins al límit de l'import aixecat.»

Article 106. Transaccions, arbitratge i convenis de la Hisenda Pública.

L'article 39 del text refós de la Llei general pressupostària queda redactat de la manera següent:

«U. No es pot transigir judicialment ni extrajudicialment sobre els drets de la Hisenda Pública, ni sotmetre a arbitratge les conteses que se suscitin respecte d'aquests, sinó mitjançant un decret acordat en Consell de Ministres, prèvia audiència del d'Estat en ple.

Dos. La subscripció per la Hisenda Pública dels acords o convenis en processos concursals previstos a les seccions 1a i 8a del títol XII i a la secció 6a del títol XIII de la Llei d'enjudiciament civil i a la Llei de suspensió de pagaments de 26 de juliol de 1922, requereix únicament l'autorització de l'òrgan del Ministeri d'Economia i Hisenda que es determini per reglament.»

Article 107. Declaracions censals.

U. Les persones o entitats, que desenvolupin o hagin de desenvolupar en el territori espanyol activitats empresarials o professionals o satisfacin rendiment subjectes a retenció, han de comunicar a l'Administració tributària a través de les corresponents declaracions censals, el començament, les modificacions i el cessament en el desenvolupament de les activitats.

Als efectes del que disposa aquest article, tenen la consideració d'empresaris o professionals els qui tinguin aquesta condició d'acord amb les disposicions pròpies de l'impost sobre el valor afegit, fins i tot quan desenvolupin la seva activitat fora del territori d'aplicació d'aquest impost.

Dos. L'incompliment d'aquestes obligacions constitueix infracció tributària simple, que se sanciona d'acord amb el que disposa la Llei general tributària.

Tres. S'ha de regular per reglament el contingut, la forma i els terminis per a la presentació d'aquestes declaracions censals.

Les persones o entitats a què es refereix l'apartat primer d'aquest article poden ser exonerades per reglament de presentar altres declaracions de contingut o finalitat censal dirigides per les normes pròpies de cada tribut.

TÍTOL VII

Dels ens territorials

CAPÍTOL PRIMER

Corporacions locals

Article 108. Participació dels municipis en els tributs de l'Estat.

U. Per a l'exercici de 1989 es fixa en 433.000 milions de pessetes la participació dels municipis en la recaptació líquida que l'Estat obtingui pels conceptes tributaris no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes inclosos en els capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat.

Dos. L'import de la participació a què es refereix l'apartat anterior es distribueix de la manera següent:

Primer. A Madrid i Barcelona les quantitats de 59.410,5 i 37.494,9 milions de pessetes, respectivament.

Segon. Als municipis integrats a l'Àrea Metropolitana de Madrid, excepte el de Madrid, i als que han integrat, fins a la seva extinció, la Corporació Metropolitana de Barcelona per a obres i serveis comuns de caràcter metropolità, les quantitats de 1.778,7 i 4.411,2 milions de pessetes, respectivament, en concepte de dotació compensatòria de la diferència entre la suma total de quantitats que corresponguin als municipis integrats en aquelles d'acord amb els criteris establerts a la lletra b) 1 de l'apartat tercer següent i la suma de les que correspondrien en cas d'aplicar a cada municipi el coeficient corresponent a la població total de cadascuna d'aquelles entitats.

Les dotacions compensatòries es distribueixen entre els municipis respectius en funció del nombre d'habitants de dret de cada municipi, segons el padró municipal corresponent a 1986 i ponderat pels següents coeficients multiplicadors, segons estrats de població:

Nombre d'habitants	Coefficient
De més d'1.000.000	2,85
De 500.001 a 1.000.000	1,85
De 100.001 a 500.000	1,50
De 20.001 a 100.000	1,30
De 5.001 a 20.000	1,15
Que no excedeixi els 5.000	1,00

Tercer. La quantitat restant de 329.904,7 milions de pessetes es distribueix entre tots els ajuntaments, exclosos Madrid i Barcelona, de la manera següent:

a) Cada ajuntament ha de percebre una quantitat igual a la percebuda el 1988, una vegada deduïda la compensació per dèficit de transport o per estar integrats a l'Àrea Metropolitana de Madrid o a l'extingida Corporació Metropolitana de Barcelona, incrementada un 25 per 100.

b) La resta es distribueix proporcionalment a la diferència entre la quantitat que cada ajuntament obtindria si es distribuís la xifra de 329.904,7 milions de pessetes en funció de les variables i el percentatge que a continuació s'esmenten, i la quantitat prevista a l'apartat a) anterior.

Les variables i els percentatges que s'han d'aplicar són els següents:

1. El 70 per 100 en funció del nombre d'habitants de dret de cada municipi, segons el Padró municipal corresponent a l'exercici de 1986, ponderat pels següents coeficients multiplicadors, segons estrats de població:

Grup	Nombre d'habitants	Coefficient
1	De més de 500.000	1,85
2	De 100.001 a 500.000	1,50
3	De 20.001 a 100.000	1,30
4	De 5.001 a 20.000	1,15
5	Que no excedeixi els 5.000	1,00

2. El 25 per 100 en funció de l'esforç fiscal mitjà de cada municipi en l'exercici de 1988.

A aquests efectes, es considera esforç fiscal mitjà el resultat de l'aplicació de la fórmula següent:

$$Efm = \left(0,8 \times \frac{Rcl + Rcll}{Rpm} + 0,2 \frac{Tm \times Bum}{Tmn \times Bun} \right) \times \frac{Pm}{Pn}$$

Rcl: recaptació líquida obtinguda pels conceptes tributaris inclosos al capítol 1 del pressupost d'ingressos de l'entitat corresponent.

Rcll: recaptació líquida obtinguda pels conceptes tributaris inclosos al capítol II del pressupost d'ingressos de l'entitat corresponent.

Rpm: recaptació que s'hauria obtingut si s'hagués aplicat els tipus, tarifes, índexs o mòduls màxims legalment autoritzats.

Tm: tipus mitjà de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a l'entitat corresponent.

Tmn: tipus mitjà de l'impost sobre la renda de les persones físiques en els territoris de règim comú.

Bum: base imposable mitjana per habitant de la contribució territorial urbana de l'entitat corresponent.

Bun: base imposable mitjana per habitant de la contribució territorial urbana en els municipis dels territoris de règim comú.

Pm: població de dret del municipi.

Pn: població de dret de l'Estat.

3. El 5 per 100 restant, en funció del nombre d'unitats escolars d'educació general bàsica, preescolar i especial existents en centres públics en què els immobles pertanyin als ajuntaments, o en atenció a les despeses de conservació i manteniment que són a càrrec dels ajuntaments. Amb aquesta finalitat s'han de tenir en compte les unitats escolars en funcionament al final de l'any 1988.

Tres. La participació dels municipis del País Basc en els tributs de l'Estat no concertats es regeix pel que disposa l'article 46 de la Llei 12/1981, de 13 de maig, del concert econòmic.

Quatre. Els municipis de les Illes Canàries participen en els tributs de l'Estat de conformitat amb el que estableix l'article 28 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim fiscal de les Canàries.

A aquest efecte, el percentatge de participació en el capítol II dels tributs de l'Estat no susceptibles en cessió a les comunitats autònomes per a 1989 no és inferior al 31 per 100.

Cinc. La participació dels municipis de Navarra es fixa en el marc del Conveni econòmic.

Article 109. Participació de les províncies, comunitats autònomes uniprovincials no insulars i illes en els tributs de l'Estat.

U. La participació de les províncies, comunitats autònomes uniprovincials no insulars i illes en la recaptació líquida que l'Estat obtingui pels conceptes tributaris no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes i inclosos en els capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat, es xifra, per a l'exercici de 1989, en la quantitat de 280.000 milions de pessetes, dels quals 24.000 milions corresponen a participació ordinària i 256.000 a participa-

ció per compensació extraordinària dels ingressos que deixin de percebre el 1988 per la supressió del cànon sobre la producció d'energia elèctrica i dels recàrrecs provincials en l'impost sobre el trànsit de les empreses i en els impostos especials de fabricació, com a conseqüència de la implantació de l'impost sobre el valor afegit.

Dos. L'import de la participació a què es refereix l'apartat anterior es distribueix de la manera següent:

a) La quantitat de 10.000 milions de pessetes es destina a compensar els dèficit sanitaris reals acumulats per les diferents entitats a 31 de desembre de 1987, que han de ser degudament auditats i s'han de distribuir proporcionalment a aquests.

Es considera dèficit sanitari real el que derivi de les prestacions sanitàries realitzades en concurrència amb la Seguretat Social i resulti de la diferència entre les obligacions reconegudes pendents de pagament i els drets liquidats fins i tot no fets efectius, a 31 de desembre de 1987.

La quantitat resultant a percebre per cada entitat no pot superar el dèficit real, i els excessos, si n'hi ha, passen a incrementar la quantitat prevista a la lletra c). El 1990, la quantitat de 10.000 milions de pessetes s'acumula a la prevista a la lletra c).

b) La quantitat de 56.904,5 milions de pessetes s'ha de destinar a constituir un fons d'aportació a l'assistència sanitària comuna per al manteniment dels centres sanitaris de caràcter no psiquiàtric, mentre l'esmentat manteniment continuï a càrrec de les diputacions, consells insulars i cabildos.

Quan la seva gestió, en els termes previstos a la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, es transfereixi a l'Institut Nacional de la Salut o a les corresponents comunitats autònomes, s'ha de procedir a la mateixa forma a transferir l'esmentat fons.

La quantitat esmentada en el paràgraf primer s'ha de repartir proporcionalment a les aportacions efectuades a aquesta finalitat per les esmentades entitats en l'exercici de 1988, prèvia auditoria d'aquestes.

Les sumes abonades durant el 1988, destinades a cobrir obligacions d'exercicis anteriors, no han de ser tingudes en compte. La quantitat resultant que ha de percebre per cada entitat no pot superar l'aprovació de 1988, incrementada un 18,2 per 100, i els excessos, si n'hi ha, passen a incrementar la quantitat prevista a la lletra c).

c) La quantitat de 213.095,5 milions de pessetes, dedicada a l'atenció de les altres competències de les diputacions, consells insulars i cabildos, s'ha de distribuir de la manera següent:

Primer.—Cada entitat ha de percebre una quantitat igual a la percebuda el 1988, una vegada deduïda d'aquesta l'aportació sanitària comuna, incrementada un 3 per 100.

Segon. La resta s'ha de distribuir proporcionalment a la diferència entre la quantitat que cada entitat obtindria si es distribuís la xifra recollida en el primer paràgraf d'aquesta lletra c) en funció de les variables i percentatges que a continuació s'esmenten i la quantitat prevista a l'apartat primer anterior.

Les variables i percentatges que s'apliquen són els següents:

a) El 70 per 100, en funció de la població provincial de dret, segons l'últim cens vigent.

b) El 12,5 per 100, en funció de la superfície provincial.

c) El 10 per 100, en funció de la població provincial de dret dels municipis de menys de 20.000 habitants.

d) El 5 per 100, en funció de la inversa de la relació entre el valor afegit brut provincial i la població de dret, utilitzant-se per a aquell les xifres de l'últim any conegut.

e) El 2,5 per 100, en funció de la potència instal·lada per a la producció d'energia elèctrica.

Tercer. Cap diputació, comunitat autònoma uniprovincial no insular, cabildo o consell insular pot percebre un finançament per a 1989 superior en un 33 per 100 a la rebuda el 1988.

Tres. La participació dels territoris històrics del País Basc i Navarra es calcula tenint en compte el que preveu el Conveni econòmic, en el cas de Navarra, i en el concert econòmic amb el País Basc, i afecta exclusivament la participació ordinària a què es refereix l'apartat u d'aquest article.

Quatre. Les illes en el cas de les Canàries i les ciutats de Ceuta i Melilla participen en la proporció en què ho van fer l'any de 1988, excepte pel que fa a l'apartat dos, a), d'aquest article en què ho han de fer com les altres entitats peninsulars.

Cinc. Per a l'exercici de 1989 i amb destinació a complementar l'aportació a l'assistència sanitària prestada en concurrència amb la Seguretat Social de 1988, es concedeix una subvenció de 1.000 milions de pessetes als cabildos insulars canaris. El repartiment de la subvenció s'ha d'efectuar de forma proporcional a les esmentades aportacions de cadascun dels cabildos, degudament auditades per l'òrgan competent del Ministeri d'Economia i Hisenda.

La subvenció és percebuda per l'òrgan públic responsable de l'equilibri financer en la prestació del servei.

Article 110. Assumpció pels ajuntaments de la recaptació dels tributs que s'especifiquen.

U. Els ajuntaments poden optar per assumir la recaptació voluntària i executiva dels tributs municipals la gestió dels quals és a càrrec de l'Estat, a excepció de les liquidacions d'ingrés directe per llicència fiscal d'activitats comercials i industrials i llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes, sempre que així ho acordin els òrgans competents dels ajuntaments. L'esmentat acord ha de ser comunicat a la corresponent delegació d'Hisenda abans de l'1 de març de 1989. Aquesta opció afecta tots els tributs esmentats. La recaptació es pot exercir directament o convenint la seva execució amb les diputacions provincials, cabildos insulars o comunitats autònomes.

Dos. Les diputacions provincials, cabildos insulars o comunitats autònomes uniprovincials poden assumir la recaptació voluntària i executiva dels mateixos tributs corresponents a tots els ajuntaments de la seva demarcació que no hagin optat per assumir-la segons l'apartat u d'aquest article, sempre que així ho acordi l'òrgan competent de l'entitat que assumeix la recaptació, la qual ho ha de comunicar a la corresponent delegació d'Hisenda abans del 15 de març de 1989.

Tres. Per tal de salvaguardar les seves necessitats mínimes de tresoreria, els ajuntaments, en relació amb els tributs a què es refereix aquest article, poden percebre de l'Estat avançaments a càrrec d'aquests, sense que en cap cas superin el 75 per 100 del previsible import dels seus padrons o matrícules. Aquests avançaments, en cas que la recaptació dels tributs aquest assumida per les entitats locals, s'han de realitzar a partir de l'1 d'agost i per quartes parts mensuals fins que els siguin lliurats els corresponents instruments de cobrament. El reintegrament per retenció de fons lliurats per l'Estat a favor dels seus beneficiaris, s'ha desfer, sense cap fraccionament, tan aviat com es lliurin a l'organisme recaptador els esmentats instruments de cobrament, o aquests, si s'escau, es facin efectius per l'Estat. La Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials, en l'àmbit de les seves competències, és el centre responsable de resoldre totes les incidències que puguin sorgir en relació amb el que preveu aquest apartat.

Quatre. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les normes de desplegament i aplicació de tot el que estableix aquest article.

Article 111. Lliuraments a compte i liquidacions definitives de les participacions.

U. Les participacions en els tributs de l'Estat per a 1989 a què es refereixen els articles 108 i 109 han de ser abonades a les entitats locals mitjançant lliuraments trimestrals a compte per un import total, cadascun d'ells, de la quarta part del 95 per 100 de les quantitats corresponents.

Excepcionalment, els lliuraments a compte als municipis per raó dels trimestres primer i segon de 1989 han de ser iguals per a cadascun d'ells als lliuraments abonats l'últim trimestre de l'any anterior incrementats un 25 per 100.

Així mateix, amb caràcter excepcional, els lliuraments a compte a les entitats provincials de la participació a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat dos de l'article 109 han de ser abonats a les mateixes entitats, trimestralment, per quartes parts del 80 per 100 de les quantitats que es dedueixin de la documentació certificada que aportin a requeriment dels òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Finalitzat l'exercici econòmic i coneguda la liquidació del pressupost i, si s'escau, el resultat de les auditories realitzades, s'ha de practicar la liquidació definitiva de les participacions.

Dos. Per al càlcul de l'esforç fiscal mitjà el 1988, als efectes previstos en el punt dos, apartat tercer, b), 2, de l'article 108 els ajuntaments han de remetre a l'Administració de l'Estat, dins els quatre primers mesos de l'exercici, la certificació de la recaptació líquida obtinguda en l'exercici de 1988 pels conceptes tributaris inclosos als capítols I i II i per les taxes per prestació de serveis de recollida d'escombraries i de clavegueram segons la liquidació del pressupost on figurin o, si s'escau, els comptes corresponents, degudament aprovats. Es considera esforç fiscal mitjà dels ajuntaments que incompleixin aquesta obligació el de menor quantia corresponent als ajuntaments que hagin remès aquesta informació.

Article 112. Crèdit a favor d'entitats locals per serveis de transport col·lectiu urbà.

La subvenció de l'Estat al servei de transport col·lectiu urbà prestat per corporacions locals de més de 50.000 habitants no incloses a l'Àrea Metropolitana de Madrid o a l'extingida Corporació Metropolitana de Barcelona, sigui quina sigui la seva modalitat i forma de gestió, s'ha de destinar a col·laborar en el finançament de la prestació d'aquest servei, i es distribueix en funció del nombre d'usuaris d'aquest, mesurat en termes de viatgers per quilòmetre, del seu àmbit territorial, o dels objectius que s'acordin per a la coordinació dels diferents formes de transport.

Les subvencions que s'atorguin no poden superar en cap cas l'import del dèficit del servei corresponent a 1988.

CAPÍTOL II

Comunitats autònomes

Article 113. Participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat.

U. Els crèdits pressupostaris destinats al finançament de les comunitats autònomes, corresponents al 95 per 100 de «lliuraments a compte» dels que resulten d'aplicar els percentatges definitius de participació en els ingressos de l'Estat per al quinquenni 1987-1991 a les respectives previsions pressupostàries, són per a cada comu-

nitat autònoma els que s'inclouen a la secció 32, «Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials –«Participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat per a 1989–» programa 911-B.

Dos. Els crèdits esmentats a l'apartat anterior s'han de fer efectius a les comunitats autònomes per dotzenes parts mensuals.

Tres. Liquidats els pressupostos generals de l'Estat per a 1989 s'ha de procedir a efectuar la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat per a 1989 de cada comunitat autònoma, d'acord amb les normes següents:

1a S'han de determinar els índexs d'increment que hagin experimentat els següents paràmetres entre els exercicis de 1986 i 1989.

a) La suma de la recaptació líquida pels capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat (exclusos els tributs susceptibles de cessió i els que constitueixen recursos de la Comunitat Econòmica Europea), més la recaptació líquida per cotitzacions a la Seguretat Social i a la desocupació.

b) Les despeses equivalents de l'Estat, entesos tal com es defineixen en el «Mètode per a l'aplicació del sistema de finançament de les comunitats autònomes en el període 1987-1991», aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera el 7 de novembre de 1986 i ratificat per les diferents comissions mixtes.

A aquests efectes s'utilitzen les xifres que en la liquidació dels pressupostos generals de l'Estat de 1986 i 1989 figurin en concepte d'«obligacions reconegudes.»

c) El PIB al cost dels factors en termes nominals segons les dades proporcionades per l'Institut Nacional d'Estadística.

2a S'ha de calcular el finançament definitiu que respon a cada comunitat autònoma en l'exercici de 1989, per aplicació de la fórmula següent:

$$F^C_{1989} = PPI^J_0 \cdot ITAE_{1986} \cdot IEP$$

On

PPI^J_0 = Percentatge definitiu de participació de cada comunitat autònoma fixat per al quinquenni 1987-1991.

$ITAE_{1986}$ = Valor el 1986 del paràmetre definit en l'apartat a) de la norma 1a precedent, segons el pressupost liquidat.

IEP = Índex d'evolució (o increment) que preval entre els tres definits en la norma 1a, precedent, per aplicació de les regles o criteris d'evolució aprovats pel Consell de Política Fiscal i Financera el 7 de novembre de 1986.

3a S'ha de practicar la liquidació definitiva de la participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat per a 1989, per diferència entre el finançament definitiu que resulti per a cada comunitat, segons la norma 2a precedent i els lliuraments a compte fets efectius durant el 1989 a què es refereix l'apartat dos anterior.

Quatre. L'import del saldo creditor a favor de cada comunitat que llanci la liquidació definitiva s'ha de fer efectiu dins els quinze dies següents a la pràctica d'aquesta per l'Administració de l'Estat, amb càrrec als crèdits que a aquests efectes s'han d'habilitar a la secció 32 dels pressupostos generals de l'Estat per a 1990, pel mateix import al de les obligacions que s'hagin de reconèixer com a conseqüència de les esmentades liquidacions definitives.

Cinc. Si de les liquidacions definitives esmentades a l'apartat quatre anterior resulta per a alguna comunitat autònoma un saldo deutor li ha de ser compensat en el primer lliurament a compte que s'efectuï en aquella per la seva «participació en els ingressos de l'Estat per a 1990» i, si no és suficient, en els lliuraments següents fins a la seva cancel·lació total.

Sis. A més de la participació regulada en aquest article, les comunitats autònomes uniprovincials participen en els ingressos de l'Estat en els mateixos termes que les diputacions provincials, segons el que preveu l'article 109 d'aquesta Llei.

Article 114. Transferències a comunitats autònomes corresponents al cost de nous serveis traspassats.

Si a partir de l'1 de gener de 1989 s'efectuen noves transferències de serveis a les comunitats autònomes, els crèdits corresponents al seu cost efectiu s'han de situar a la secció 32, programa 911-A, «Transferències a comunitats autònomes pel cost dels serveis assumits», en conceptes diferents dels corresponents als crèdits a què es refereix l'article anterior, que han de ser determinats al seu moment per la Direcció General de Pressupostos.

A aquests efectes, els reials decrets que aprovin les noves transferències de serveis han de complir els requisits següents:

a) Data en què la comunitat autònoma ha d'assumir efectivament la gestió del servei transferit.

b) El finançament en pessetes, de l'exercici de 1989, per cada concepte del pressupost de despeses de l'esmentat exercici del departament o organisme que transfeix el servei, que correspongui des de la data fixada al paràgraf a) precedent fins al 31 de desembre de 1989.

La quantia total d'aquest finançament ha de coincidir amb l'import del corresponent expedient de modificació pressupostària.

c) La valoració definitiva en pessetes de l'exercici de 1986, corresponent al cost efectiu anual d'aquest, l'import del qual ha de ser objecte de consolidació per a futurs exercicis econòmics.

Article 115. Fons de compensació interterritorial.

U. El Fons de compensació interterritorial, dotat per l'import de 214.814,2 milions de pessetes per a l'exercici de 1989, a través dels crèdits que figuren a la secció 33 i amb els d'inversions que figuren als pressupostos de despeses dels departaments ministerials i organismes autònoms que s'inclouen a l'annex a aquesta mateixa secció, s'ha de destinar a finançar els projectes que estan a l'esmentat annex.

Dos. Si durant l'exercici de 1989 es transfereixen serveis a les comunitats autònomes que comportin assumpció per aquestes de competències d'execució de projectes del fons, que inicialment figurin com a projectes a executar pels departaments ministerials, pel Ministeri d'Economia i Hisenda s'ha de procedir a transferir els crèdits que no hagin estat compromesos al concepte que sigui procedent per situar-los a disposició de la comunitat autònoma que correspongui.

Tres. Els romanents de crèdit del Fons de compensació interterritorial d'exercicis anteriors s'han d'incorporar al pressupost de 1989 a disposició de la mateixa Administració a la que corresponia l'execució dels projectes el 31 de desembre de 1988.

Quatre. Mentre els romanents de crèdits pressupostaris d'exercicis anteriors s'incorporen al vigent, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot efectuar avançaments de tresoreria a les comunitats autònomes pel mateix import a les peticions de fons efectuades per aquestes corresponents a obres executades «a compte» dels recursos que hagin de percebre una vegada s'efectuï l'avantddita incorporació.

Els avançaments han de quedar reemborsats abans de finalitzar l'exercici econòmic.

Article 116. Projectes d'inversió de les comunitats autònomes cofinançats pel Fons europeu de desenvolupament regional.

U. Amb la finalitat de fer efectiu a les comunitats autònomes els crèdits corresponents a ajudes atorgades pel Fons europeu de desenvolupament regional als seus projectes d'inversió, s'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda per fer les oportunes transferències de crèdit des del qual, a aquest efecte, es dota la secció 33, «Fons de compensació interterritorial», als corresponents serveis de l'esmentada secció, i es pot crear a aquest efecte els que siguin necessaris.

Dos. Els crèdits a què es refereix l'apartat anterior s'han de fer efectius a les comunitats autònomes a mesura que es produeixin els ingressos en el Tresor Públic de les transferències efectuades per la Comunitat Econòmica Europea en virtut dels projectes d'inversió que hagin obtingut ajuda del Fons europeu de desenvolupament regional.

TÍTOL VIII

Disposicions sobre l'organització i els sistemes de gestió econòmic financera del sector públic

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 117. Reordenació d'organismes autònoms i entitats públiques.

Per tal de contribuir a la racionalització i reducció de la despesa pública, s'autoritza el Govern durant el 1989 perquè, mitjançant un real decret, a proposta conjunta dels ministeris per a les Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, i a iniciativa del departament interessat, procedeixi a:

a) Suprimir organismes autònoms i entitats públiques creades per llei si els seus fins s'han complert o si, tot romandre els seus fins, aquests poden ser atribuïts a òrgans de l'administració centralitzada.

b) Refondre o modificar la regulació dels organismes autònoms i les entitats públiques creats per llei, respectant, en tot cas, els fins que tinguin assignats i els ingressos que tinguin adscrits, com a mitjans econòmics per a l'obtenció dels fins esmentats.

Article 118. Autorització per a actuacions sobre òrgans col·legiats.

S'autoritza el Govern perquè, mitjançant real decret aprovat en Consell de Ministres a proposta del ministre per a les Administracions Públiques i a iniciativa del ministre interessat, pugui suprimir o modificar els òrgans col·legiats administratius creats per llei ordinària, i en reguli, en cas de modificació, la composició, adscripció i competències. No obstant això, si l'òrgan col·legiat té representacions d'altres administracions públiques diferents de l'Estat, la seva supressió o la modificació de la seva composició que suposi alteració del nombre o de la proporciionalitat de les representacions, només es pot portar a terme per llei.

CAPÍTOL II

Creació d'organismes autònoms*Article 119. Escola d'Hisenda Pública.*

U. L'Escola d'Hisenda Pública es transforma en un organisme autònom de caràcter administratiu, adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda a través de la Secretaria d'Estat d'Hisenda, i la seva actuació es regeix per les lleis i disposicions generals que li siguin aplicables i, en especial, per la Llei de règim jurídic de les entitats estatals autònomes, de 26 de desembre de 1958, pel text refós de la Llei general pressupostària i per aquesta Llei.

Dos. L'Escola d'Hisenda Pública manté la seva actual estructura i funcions així com el seu consell rector.

Tres. El Govern, mitjançant reial decret, a proposta conjunta dels ministres d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques, ha de procedir a l'aprovació estatutària corresponent, la qual ha de contenir les especificacions establertes al número 3 de l'article 6 de l'esmentada Llei d'entitats estatals autònomes.

Quatre. S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda per realitzar les modificacions pressupostàries que siguin necessàries per a l'aplicació del present article.

Article 120. Institut de Salut Carlos III.

L'Institut de Salut Carlos III es regeix per la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica, per la seva legislació específica en tot el que no s'oposi a aquesta i per la legislació vigent sobre règim jurídic de les entitats estatals autònomes.

Article 121. Escola d'Organització Industrial.

L'organisme autònom administratiu «Escola d'Organització Industrial», tot i conservar la mateixa denominació, adscripció i fins, es transforma en organisme autònom comercial.

S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda per realitzar les modificacions necessàries per tal de transformar el pressupost de l'extingit organisme autònom administratiu en el pressupost del nou organisme autònom comercial.

Article 122. Centre Nacional d'Informació Geogràfica.

U. Es crea el Centre Nacional d'Informació Geogràfica, com a organisme autònom de caràcter comercial als efectes del que estableix l'article 4.1.b), del text refós de la Llei general pressupostària. Està adscrit al Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme.

Dos. 1. El Centre Nacional d'Informació Geogràfica té com a finalitat produir, desenvolupar i distribuir els treballs i les publicacions de caràcter geogràfic que demani la societat, incloent-hi la comercialització dels que realitza la Direcció General de l'Institut Geogràfic Nacional en execució de les funcions que li estan atribuïdes legalment, l'elaboració de productes derivats i temàtics i la seva distribució nacional i internacional, sense perjudici de les possibles competències atribuïdes a altres organismes de l'Administració en la producció i el manteniment de diversos productes cartogràfics, amb especial dedicació a la realització de projectes basats en tecnologies avançades, programes de recerca i desenvolupament, i prestació d'assistència tècnica en l'àmbit de les ciències i tècniques geogràfiques.

2. Per a l'exercici d'aquestes funcions el centre té accés a la producció geogràfica bàsica de la Direcció General de l'Institut Geogràfic Nacional en les condicions i amb els límits que estableixi el Ministeri d'Obres Públi-

ques i Urbanisme, preservant, en tot cas, l'essència i oficialitat d'aquesta.

Tres. Els òrgans rectors del Centre són el president i el director. Es pot constituir un consell rector, amb la composició i les funcions que es determinin per reglament.

El president és nomenat per reial decret, i la designació del director correspon al ministre d'Obres Públiques i Urbanisme.

Quatre. Corresponen al Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, en relació amb l'organisme, a més de les funcions legalment atribuïdes, l'aprovació del Pla anual d'objectius del Centre Nacional d'Informació Geogràfica, el seu seguiment i el control d'eficàcia, que inclou la realització d'auditories anuals de gestió de l'organisme.

Cinc. Constitueixen els recursos del Centre, els béns i drets que integren el seu patrimoni, els crèdits que amb destinació a l'organisme es consignin en els pressupostos generals de l'Estat. Així mateix, els productes i rendes del seu patrimoni i dels béns que si s'escau tinguin adscrits, els ingressos generals per l'exercici de les seves activitats i la prestació dels seus serveis, i qualsevol altre que li sigui atribuït.

Sis. El personal del Centre Nacional d'Informació Geogràfica, es regeix pel que disposen respecte al personal al servei dels organismes autònoms la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i la Llei 23/1988, de 28 de juliol, de modificació de la Llei de mesures per a la reforma de la funció pública.

Set. S'autoritza el Govern perquè, mitjançant reial decret i d'acord amb el que disposa la Llei 10/1983, de 16 d'agost, d'organització de l'Administració de l'Estat, desplegui les normes de l'organització, composició i funcionament dels òrgans rectors, i estableixi les altres normes necessàries per al funcionament del Centre Nacional d'Informació Geogràfica.

Vuit. El Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta del d'Obres Públiques i Urbanisme, ha de fer les transferències pressupostàries i l'assignació dels béns i mitjans econòmics necessaris per al compliment dels fins del Centre Nacional d'Informació Geogràfica.

CAPÍTOL III

De les societats estatals*Article 123. Institut Nacional d'Indústria.*

U. 1. L'organisme autònom Institut Nacional d'Indústria (INI), tot i conservar la mateixa denominació, es transforma en una entitat de dret públic de les previstes a l'apartat 1.b) de l'article 6è del text refós de la Llei general pressupostària. Aquesta entitat continua adscrita al Ministeri d'Indústria i Energia.

2. L'Institut Nacional d'Indústria té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat jurídica i d'obrar. Es regeix per l'ordenament jurídic privat llevat de les matèries en què expressament li sigui aplicable el text refós de la Llei general pressupostària, sense que li siguin aplicables les lleis d'entitats estatals autònomes i de contractes de l'Estat.

Dos. 1. L'Institut Nacional d'Indústria té com a finalitat impulsar, coordinar i controlar o, si s'escau, executar les activitats del sector públic empresarial de l'Estat que tingui encomanades.

Correspon al Govern fixar les directrius i determinar els objectius de l'actuació de l'Institut per al compliment i consecució dels quals vetlla el Ministeri d'Indústria i Energia.

En el compliment dels seus fins, l'Institut Nacional d'Indústria actua d'acord amb els principis de rendibilitat i eficiència en l'assignació dels recursos, sense perjudici

d'atendre el compliment dels objectius d'interès general que li puguin assignar.

2. Amb relació a les empreses en què participi majoritàriament de manera directa o indirecta, l'Institut Nacional d'Indústria té les funcions següents:

a) Fixar l'estratègia i supervisar la planificació de la seva actuació, així com portar a terme el seguiment de la seva execució, vetllant pel compliment dels objectius que respectivament tinguin assenyalats.

b) Definir i desenvolupar polítiques integrades per al conjunt de les empreses i establir sistemes per a la seva coordinació en les diferents àrees de gestió.

c) Avaluar la consecució dels objectius assignats i controlar-ne el funcionament exercint, en particular i sense perjudici d'altres competències, el control d'eficàcia a què es refereix l'article 17.2 del text refós de la Llei general pressupostària.

Tres. 1. L'Institut Nacional d'Indústria, entitat de dret públic, té un patrimoni propi diferent del de l'Estat, constituït pel conjunt de béns, drets, obligacions i participacions accionàries de què l'organisme autònom és titular a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, així com pels que d'ara endavant adquireixi o li siguin incorporats.

Els recursos de l'Institut Nacional d'Indústria estan integrats per:

a) Els productes i rendes del seu patrimoni.

b) Els ingressos generats per l'exercici de les seves activitats.

c) Els procedents dels crèdits, préstecs i altres operacions financeres que pugui concertar.

d) Qualsevol altre que li sigui atribuït o que adquireixi en l'exercici legítim de la seva activitat.

2. Les obligacions patrimonials de l'Institut tenen la garantia de l'Estat en els mateixos termes que les de la Hisenda Pública.

Quatre. 1. L'Institut Nacional d'Indústria pot realitzar tot tipus d'operacions financeres i en particular concertar operacions actives i passives de crèdit i préstec sigui quina sigui la forma com s'instrumentin, fins i tot mitjançant l'emissió d'obligacions, bons, pagarés i altres títols anàlegs. El deute documentat en títols cotitzables en borsa ha de ser admesa d'ofici a la negociació a les borses de valors.

2. Correspon al Consell d'Administració de l'Institut, dins els límits referits a l'apartat següent, contraure crèdit i emetre deute, concertant o fixant el seu termini, tipus d'interès i altres característiques, així com establir la representació total o parcial del deute emès en obligacions, bons, pagarés o altres títols valors o documents que formalment la reconeixin o, quan ho permetin les disposicions vigents, en anotacions en compte.

La col·locació de les emissions pot ser acordada mitjançant qualsevol sistema que no comporti desigualtat d'oportunitats per als potencials adquirentes dels títols segons la seva naturalesa i funcions, i el Consell d'Administració de l'Institut pot fixar lliurement la durada dels respectius períodes de subscripció, així com els terminis d'iniciació d'aquests períodes a partir de la publicació dels anuncis corresponents al «Butlletí Oficial de l'Estat.»

3. En el seu endeutament, l'Institut se subjecta als límits establerts per a cada exercici per la Llei de pressupostos generals de l'Estat, i aquest límit té el caràcter de net i és efectiu al terme de l'exercici, sense que amb càrrec a aquest es computin les variacions de passiu circulant derivades d'operacions de tresoreria concertades amb les entitats filials i empreses on participa.

Les operacions actives i passives de crèdit a curt termini i de tresoreria amb les entitats filials i empreses en

les quals l'Institut participa directament o indirectament s'han d'ajustar al límit que fixa el seu pressupost.

4. L'adquisició o venda de participacions en accions, com també els finançaments a empreses participades, que no consisteixen en préstecs a curt termini ni en operacions de tresoreria, quan l'operació excedeixi els 1.000 milions de pessetes, requereixen l'autorització prèvia del Govern, a proposta del Ministeri d'Indústria i Energia, amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda. Les adquisicions i vendes que superin aquest import realitzades per empreses del grup requereixen la mateixa autorització quan l'empresa a la qual corresponguin les accions objecte d'adquisició o l'entitat compradora, segons els casos, siguin alienes a aquest.

S'exceptua del que disposa el paràgraf anterior l'adquisició o alienació d'accions, drets de subscripció preferent o altres valors que incorporin un dret de participació en el capital corresponent a societats les accions de les quals es negociïn en borses de valors, les quals es poden portar a terme sempre que l'operació no impliqui adquisició o pèrdua de majoria i que, quan es tracti de societats no participades prèviament, el conjunt del grup no adquireixi, dins els dotze mesos següents a la primera compra, participacions representatives de més d'un 10 per 100 del capital de la companyia.

Els actes d'adquisició i pèrdua de la posició majoritària de l'Institut en les societats participades directament o indirectament, així com les operacions que superin el segon dels límits fixats en el paràgraf anterior requereixen l'acord del Consell de Ministres.

5. El règim pressupostari, la comptabilitat i el control econòmic i financer de l'Institut Nacional d'Indústria han de ser els que corresponguin d'acord amb la naturalesa que li atribueix l'apartat u.1 amb l'excepció del que estableixen aquest article i les disposicions que el despleguin.

6. Als efectes del que disposen els articles 87 a 89 del text refós de la Llei general pressupostària, el ministre d'Indústria i Energia, a iniciativa de l'Institut, ha de sotmetre anualment a l'aprovació del Govern, amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, un programa d'actuació, inversions i finançament de l'Institut i de les empreses en què participi en el qual han de figurar, segons sectors d'activitat, les inversions reals i financeres a efectuar durant l'exercici i les aportacions de l'Institut per al finançament d'aquestes empreses participades. L'aprovació pel Govern del programa esmentat implica l'autorització de les operacions compreses en aquest quan l'autorització sigui necessària.

Cinc. L'Institut Nacional d'Indústria i les seves empreses participades majoritàriament tributen en l'impost sobre societats segons el règim de tributació consolidada. Les inclusions i exclusions del grup s'han de produir en el mateix exercici en el qual l'Institut adquireixi o perdi, segons els casos, la condició de soci majoritari.

El càlcul dels beneficis i incentius fiscals s'ha de fer amb referència exclusiva a les societats integrants de l'esmentat grup consolidat.

Sis. El personal de l'Institut es regeix per les normes de dret laboral o privat que li són aplicables.

El personal laboral que presti serveis a l'organisme autònom Institut Nacional d'Indústria s'integra a l'entitat de dret públic. Els funcionaris destinats a l'Institut Nacional d'Indústria, durant un termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, poden optar per integrar-se a les plantilles de personal laboral de l'entitat de dret públic amb reconeixement, en tot cas, de l'antiguitat que els correspongui, i queden en els seus cossos d'origen en la situació d'excedència voluntària prevista a l'article 29.3, a), de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Set. Totes les transmissions patrimonials, operacions societàries i actes derivats de la transformació de l'Institut

Nacional d'Indústria estan exempts de qualsevol tribut de caràcter estatal o local sense que, en aquest últim cas, sigui procedent la compensació a què es refereix l'article 187.1 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril.

Vuit. Els honoraris i les tarifes de fedataris públics aplicables a les operacions de constitució, transformació, fusió o dissolució de societats participades per l'Institut, ampliacions o reduccions del seu capital i adquisició i venda per l'Institut Nacional d'Indústria de participacions accionaries s'han de liquidar en la mesura normal establerta a les disposicions en vigor quan el valor de l'operació no superi les 500.000 pessetes. Per a les superiors a 500.000 pessetes es redueix en un 50 per 100 per la part que excedeixi aquella quantitat sense arribar a vint-i-cinc milions, al 30 per 100 per a les que excedeixin els vint-i-cinc milions sense excedir els cent i el 20 per 100 a les que superin aquesta xifra.

Nou. El canvi de naturalesa jurídica de l'Institut Nacional d'Indústria establert en aquesta Llei no afecta les situacions jurídiques nascudes abans de la seva entrada en vigor, les quals queden subsistents sense solució de continuïtat, i se'ls aplica a partir d'aquesta entrada en vigor el règim jurídic que correspongui d'acord amb aquesta Llei.

Deu. Els romanents de crèdit pendents de lliurar a l'organisme autònom Institut Nacional d'Indústria han de ser lliurats a l'entitat de dret públic Institut Nacional d'Indústria.

Onze. El Govern, a proposta del ministre d'Indústria i Energia, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplaçament i l'execució del present article.

Article 124. Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió (RETEVISIÓN).

U. Per a l'exercici de les funcions a què es refereix l'article 7.b) de la Llei 10/1988, de 3 de maig, es crea, adscrita al Ministeri de transports, turisme i comunicacions, a través de la Secretaria General de Telecomunicacions, i amb la denominació «Ens Públic de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió» (RETEVISIÓN), una entitat de dret públic, de les previstes a l'apartat b) del número 1 de l'article 6 del text refós de la Llei general pressupostària, que es regeix pel que disposa el present article, el seu Estatut i altres normes d'aplicació.

Aquesta entitat, amb personalitat jurídica pròpia i capacitat d'obrar, ha d'ajustar les seves activitats a l'ordenament jurídic privat.

Dos. S'encomana a l'«Ens Públic de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió» la gestió de la xarxa pública de telecomunicació que actualment explota l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola, l'adequació d'aquesta per atendre les necessitats derivades de la implantació de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, i la prestació dels serveis que de conformitat amb el que preveu l'article 14.5 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, per reial decret li encomani el Govern.

Són funcions de l'Ens Públic la gestió de la xarxa, així com l'explotació per a la seva utilització com a servei portador dels serveis de difusió que presta Radiotelevisió Espanyola, o qualsevol altra entitat i en general per a la seva utilització com a servei portador de qualsevol altre servei de difusió o per a la transmissió d'imatges.

Tres. Per al compliment de les seves funcions s'adscriuen al patrimoni d'aquesta entitat els béns de domini públic que constitueixen la infraestructura de la xarxa de telecomunicació, procedents del patrimoni de l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola, els quals deixen d'estar adscrits a aquest últim, i conserven la seva naturalesa de domini públic, així com l'exempció de tota classe de tributs o gra-

vàmens, tant de l'Estat com de les comunitats autònomes i entitats locals.

L'Ens Públic RETEVISIÓN se subroga en els drets i les obligacions derivats de les funcions que tenia l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola i que ara li corresponen.

Les entitats públiques o privades que utilitzin la xarxa de RETEVISIÓN han de satisfer a la nova entitat de dret públic les corresponents tarifes per la utilització dels seus serveis. Correspon al Govern l'autorització o modificació d'aquestes tarifes.

Quatre. La constitució efectiva de l'Ens Públic de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió (RETEVISIÓN) tindrà lloc en el moment de l'entrada en vigor de l'Estatut del mateix Ens, que ha de ser aprovat per reial decret al llarg de l'any 1989.

Cinc. El personal de l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola vinculat a la gestió tècnica i a l'administració de la infraestructura de la xarxa de telecomunicació, passa al nou «Ens Públic de la Xarxa Tècnica de Televisió» en les condicions que determini l'Estatut d'aquest últim, i s'han de respectar en tot cas els contractes de treball actualment existents.

L'Estatut també ha de fixar les condicions d'admissió per al personal de nou ingressos.

Sis. L'entitat de dret públic que es crea pel present article es finança amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat i mitjançant els ingressos propis de la seva activitat.

A aquest efecte, una vegada que es produeixi la constitució efectiva de l'entitat, a què es refereix el present article, s'han de transferir a aquesta les dotacions pressupostàries que, per a l'exercici de les funcions que se li encomanen, té actualment assignades a l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola.

El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de fer les modificacions pressupostàries que siguin necessàries per a l'aplicació del present article.

Article 125. Institut Astrofísic de les Canàries.

El Consorci Públic de Gestió Institut Astrofísic de les Canàries pot crear, o participar, en el capital de societats mercantils, l'objectiu de les quals sigui la realització d'activitats de recerca científica o desenvolupament tecnològic, o la prestació de serveis tècnics relacionats amb els fins de l'esmentat Institut.

Article 126. Minas de Almadén y Arrayanes.

L'article 2 de la Llei 38/1981, de 19 d'octubre, creadora de la societat estatal «Minas de Almadén y Arrayanes», queda redactat de la manera següent:

a) La investigació i explotació de jaciments minerals i roques.

b) La construcció i explotació de plantes metal·lúrgiques, de concentració i fosa.

c) La industrialització i comercialització dels productes esmentats als apartats anteriors, així com dels seus derivats residus i els seus productes.

d) L'explotació agrícola, ramadera i forestal de les finques que en virtut de qualsevol títol jurídic, vàlid i legal, administri. La industrialització i comercialització dels recursos i productes que s'hi obtinguin.

e) L'establiment i la participació en totes les indústries mercantils es concebin per a la reconversió econòmica d'aquesta societat, sigui quin sigui l'àmbit geogràfic en el qual es desenvolupin les seves activitats.

f) Qualsevol altres operacions que se li assignin estatutàriament.»

Article 127. Institut de Crèdit Oficial.

U. L'article 127. Cinc de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, queda redactat de la manera següent:

«El patrimoni de l'Institut de Crèdit Oficial està constituït per l'equivalent al 7,5 per 100 del seu actiu total més l'import dels avals atorgats. El patrimoni inicial és de 210.000 milions de pessetes, que s'assoleix per la suma de:»

Dos. No és aplicable a les emissions de bons de l'Institut de Crèdit Oficial el règim establert a la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagin adoptat la forma d'anònima, associacions o altres persones jurídiques.

Article 128. Cartera de valors del Banc d'Espanya.

U. L'article 28 del Decret llei 18/1962, de 7 de juliol, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya, queda redactat de la manera següent:

«Cartera de valors. El Banc d'Espanya pot adquirir, posseir i alienar per compte propi efectes i valors, en especial, del deute de l'Estat i operar amb aquesta cartera amb fins de regulació del mercat de diners.»

Dos. Queden derogats els articles 22 i 23 de l'esmentat Decret llei.

Els valors i efectes procedents de les carteres de renda, de circulació fiduciària i de mercat obert s'integren en la cartera de valors prevista al número anterior.

CAPÍTOL IV

Del règim jurídic dels patrimonis públics*Article 129. Del patrimoni sindical acumulat.*

L'article 7 de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, queda redactat de la manera següent:

«1. L'adquisició a títol oneros dels béns immobles per al compliment dels fins previstos en aquesta Llei l'ha d'efectuar el Ministeri de Treball i Seguretat Social mitjançant concurs públic, llevat que, en atenció a les peculiaritats de les necessitats a satisfer o la urgència de l'adquisició a efectuar, el ministre de Treball i Seguretat Social autoritzi l'adquisició directa.

2. L'alienació de béns immobles integrats en el patrimoni sindical acumulat l'ha de fer el Ministeri de Treball i Seguretat Social quan el seu valor, segons taxació pericial, no excedeixi els 2.000 milions de pessetes, o el Govern, quan tot i sobrepassar aquesta quantia no excedeixi els 4.000 milions de pessetes. L'alienació dels béns immobles, valorats en més de 4.000 milions de pessetes, ha de ser autoritzada mitjançant una llei.

L'alienació dels béns immobles s'ha de fer mitjançant subhasta pública, llevat que el Consell de Ministres, a proposta del ministre de Treball i Seguretat Social, n'autoritzi l'alienació directa. Quan es tracti de béns de valor no superior a 1.000 milions de pessetes, l'alienació directa ha de ser autoritzada pel ministre de Treball i Seguretat Social.

3. L'import de l'alienació de béns integrats en el patrimoni sindical acumulat s'ha de destinar a l'adquisició de béns de valor equivalent, obres de construcció, conservació, reforma, condicionament i millora dels béns del patrimoni sindical acumulat i, en general, a les finalitats previstes en aquesta Llei i en el seu reglament executiu.

4. Així mateix es poden permutar, mitjançant autorització del ministre de Treball i Seguretat Social, béns immobles integrats en el patrimoni sindical acumulat per béns

de valor equivalent que pertanyin a altres persones amb la mateixa finalitat que l'expressada al número anterior.

5. La Comissió Consultiva Tripartida ha de ser escoltada, en tot cas, en els actes de disposició a què es refereix el present article.»

Article 130. Caja Postal.

L'organisme autònom Caja Postal pot alienar, pels procediments que a aquest efecte estableixi el seu òrgan de Govern, els béns mobles o immobles que hagi adquirit o li hagin estat adjudicats en els processos seguits per al reintegrament de préstecs concedits.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Garantia de l'Estat per a obres d'interès cultural

Primera.—U. S'afegeix una disposició addicional com a disposició addicional novena a la Llei 16/1985, de 25 de juny, de regulació del patrimoni històric, amb la redacció següent:

«1. L'Estat es pot comprometre a indemnitzar per la destrucció, pèrdua, sostracció o dany de les obres de rellevant interès artístic, històric, paleontològic, arqueològic, etnogràfic, científic o tècnic, que se cedeixin, temporalment o definitivament, a museus, biblioteques o arxius per a la seva contemplació pública.

2. L'atorgament del compromís de l'Estat l'ha d'acordar per a cada cas el ministre de Cultura a sol·licitud de la institució cessionària.

En aquest acord s'ha de determinar l'obra o obres a què es refereix, la quantia, els requisits de seguretat i protecció exigits i les obligacions que han de complir els interessats.

3. Per reial decret, a proposta dels ministres de Cultura i d'Economia i Hisenda, s'ha de regular el procediment i els requisits per a l'atorgament d'aquest compromís i la forma de fer-lo efectiu, si s'escau.»

Dos. L'import acumulat dels compromisos atorgats el 1989 per aquest concepte no pot excedir els 30.000 milions de pessetes.

Assignació tributària a fins religiosos i altres

Segona.—El percentatge a què es refereix l'apartat tres de la disposició addicional cinquena de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, aplicable a les declaracions corresponents al període impositiu de 1988, és el 0,5239 per 100.

Interès legal del diner

Tercera.—U. De conformitat amb el que disposa l'article 1 de la Llei 24/1984, de 29 de juny, sobre modificació del tipus d'interès legal del diner, aquest queda establert en el 9 per 100 fins al 31 de desembre de 1989.

Dos. Durant el mateix període, l'interès de demora a què es refereix l'article 58, apartat 2, de la Llei general tributària, de 28 de desembre de 1963, modificada per la Llei 10/1985, de 26 d'abril, és de l'11 per 100.

Tres. El tipus d'interès nominal, als efectes del que disposa el segon paràgraf del número 1 de l'article 3 de la Llei 14/1985, de 29 de maig, de règim fiscal de determinats actius financers, en la redacció que en fa la disposició addicional novena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, ha de ser, durant cada trimestre natural, el que resulti de disminuir de dos punts percentuals el tipus efectiu corresponent al preu mitjà ponderat arrodonit de l'última subhasta de bons de l'Estat del trimestre precedent.

Assegurances de vida o accident

Quarta.—Es poden concertar assegurances sobre la vida i d'accidents que cobreixin les contingències que es produeixin en ocasió del desenvolupament, pel personal al servei de l'Administració de l'Estat, dels seus organismes autònoms, de les entitats gestores i dels serveis comuns de la Seguretat Social, de funcions en les quals concorrin circumstàncies que facin necessària aquesta cobertura.

La determinació de les funcions i contingències concretes que es consideren incloses en l'àmbit del paràgraf anterior correspon al titular del departament, organisme, entitat o servei corresponent.

Monopoli fiscal de tabacs

Cinquena.—L'article 3 de la Llei 38/1985, de 22 de novembre, del monopoli fiscal de tabacs, queda redactat de la manera següent:

«Article 3.

1. Els preus de venda al públic dels diferents tipus, marques i modalitats de labors del tabac, els determinen el fabricant en el cas dels produïts dins l'àmbit del monopoli de tabacs i els importadors per als elaborats fora d'aquest àmbit.

Fabricant i importadors han de posar les tarifes en coneixement del Ministeri d'Economia i Hisenda, el qual ha d'ordenar-ne, en el termini màxim d'un mes, la publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat" per a la seva publicitat i eficàcia general.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan així es decideixi, de la normativa existent en matèria de control de preus i de preus autoritzats o comunicats.»

Assegurança de crèdit a l'exportació

Sisena.—U. Es modifiquen els articles primer, setè, vuitè i novè de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, en els termes que a continuació es detallen:

1. S'afegeix un apartat 7 a l'article primer, la redacció del qual és la següent:

«En els riscos polítics i extraordinaris la cobertura dels quals gestiona per compte de l'Estat la "Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, SA", aquesta pot subscriure convenis sobre moratòries i remissions parcials de deute. Així mateix, pot alienar els crèdits derivats d'aquesta cobertura per facilitar operacions de conversió de deute en inversió directa o altres facilitats.

En tots els casos és necessària la ratificació del ministre d'Economia i Hisenda.»

2. Article setè.

«La Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, SA, pot subscriure contractes d'acceptació o cessió en reassegurança dels riscos a què es refereix aquesta Llei, tant comercials com polítics i extraordinaris, derivats del comerç internacional, en els termes que autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda.»

3. Article vuitè.

«El límit màxim de cobertura per a la nova contractació, exclosa la modalitat de pòlissa global, que pot assegurar la "Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, SA", per compte de l'Estat durant cada exercici s'ha de fixar a la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per fixar els criteris de distribució de la quantitat abans referida en funció dels riscos implícits o de qualsevol altre factor que consideri rellevant.»

4. Es deroga l'article novè.

Dos. El límit màxim de cobertura a què fa referència la nova redacció de l'article vuitè de la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, és per a l'exercici de 1989 de 250.000 milions de pessetes.

Coeficient d'inversió

Setena.—El paràgraf primer de l'article 1r de la Llei 13/1985, de 25 de maig, sobre coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, queda redactat de la manera següent:

«El Govern pot establir que els bancs privats, les caixes d'estalvis, les cooperatives de crèdit i les altres entitats de crèdit quedin obligats a destinar una part dels fons reemborsables que captin de tercers a les inversions establertes en aquesta Llei, en els termes que s'hi preveuen.»

Patrimoni dels Fons de Garantia de Dipòsits

Vuitena.—L'article 3 del Reial decret llei 18/1982, de 24 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«1. El patrimoni dels Fons de Garantia de Dipòsits en caixes d'estalvis i en cooperatives de crèdit s'ha de nodrir amb aportacions anuals de les entitats integrades a cadascun d'ells, equivalents a l'1 per 1.000 dels seus dipòsits, i amb aportacions anuals del Banc d'Espanya iguals al conjunt d'aquelles. Quan el saldo dels avançaments del Banc d'Espanya a un fons dels inclosos en aquest punt superi quatre vegades la quantia de les aportacions de les entitats i el Banc d'Espanya de l'últim exercici, aquella xifra pot ser elevada pel Govern, a proposta del Banc d'Espanya, al 2 per 1.000 per a aquest fons.

2. El patrimoni del Fons de Garantia de Dipòsits en entitats bancàries es nodreix amb aportacions anuals dels bancs integrats en ell equivalents al 2 per 1.000 dels seus dipòsits i amb aportacions anuals del Banc d'Espanya iguals al 50 per 100 d'aquelles.

Quan el saldo dels avançaments del Banc d'Espanya al Fons superi quatre vegades la quantia de les aportacions dels bancs integrats i el Banc d'Espanya de l'últim exercici, la xifra d'aportacions dels bancs pot ser elevada pel Govern, a proposta del Banc d'Espanya, fins al 2,5 per 1.000 dels seus dipòsits. En aquest cas, el Govern ha de fixar també la nova aportació del Banc d'Espanya, que es pot assenyalar en un percentatge sobre l'aportació dels bancs inferior al previst en el paràgraf primer d'aquest apartat.

3. En cas que qualsevol dels Fons esmentats en aquest article assoleixi una quantia suficient per als seus fins, i prèvia liquidació dels avançaments del Banc d'Espanya, aquest últim pot acordar una disminució de les aportacions anuals abans esmentades.»

Expedients d'auxilis, salvaments, troballes i extraccions marítimes

Novena.—U. Es modifiquen els articles 21, 48 i 50 de la Llei 60/1962, de 24 de desembre, reguladora d'auxilis, salvaments, troballes i extraccions marítimes, que queden redactats de la manera següent:

«Article 21.

Si, transcorregut el termini de sis mesos establert a l'apartat b) de l'article 29, no s'ha presentat el propietari i el valor en taxació de la cosa no és superior a 150.000 pessetes, s'ha de lliurar al trobador, previ pagament de les despeses.

Quan el valor de la taxació sigui superior a 150.000 pessetes, el trobador té dret a aquesta suma i, a més, a una tercera part de l'excés que sobre aquesta s'ha obtingut.

gut en la subhasta. El romanent s'ha d'ingressar al Tresor (article 67).»

«Article 48.

Si el valor del que s'ha trobat, segons la taxació oficial, és inferior a 150.000 pessetes, s'ha de publicar la troballa en el tauler d'anuncis, i si és superior a aquesta suma s'han de publicar edictes en el "Butlletí Oficial de l'Estat", donant compte de la troballa, i inserir-se també en un diari de la província, si el jutge ho considera oportú per la importància de l'expedient.»

«Article 50.

Si, transcorregut el termini de sis mesos, no compareix el propietari i el valor del que s'ha trobat és inferior a les 150.000 pessetes, s'ha de posar a disposició del trobador, previ el pagament de les despeses ocasionades.

Si el valor excedeix les 150.000 pessetes, el jutge ha d'elevat l'expedient a l'autoritat jurisdiccional, que ha de decidir la venda en pública subhasta dels efectes trobats.

L'autoritat jurisdiccional ha d'aprovar l'adjudicació definitiva de la subhasta i remetre l'expedient a l'instructor per a la liquidació.

El jutge ha d'acabar l'expedient amb una liquidació en la qual s'acrediti l'abonament dels drets al trobador, de conformitat amb el que disposa el segon paràgraf de l'article 21, el de les despeses ocasionades i l'ingrés de la resta en el Tresor.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf, com a paràgraf segon, a la disposició addicional de la Llei 60/1962, de 24 de desembre, reguladora dels auxilis, salvaments, troballes i extraccions marítimes, que queda redactat de la manera següent:

«S'autoritza el Govern a l'actualització periòdica de les quanties a què es refereixen els articles 21, 48 i 50.»

Gestió recaptadora de la Seguretat Social

Desena.-U. S'afegeix un nou article, amb el número 14 bis, a la Llei 40/1980, de 5 de juliol, d'inspecció i recaptació de la Seguretat Social, amb la redacció següent:

«1. Les persones o entitats dipositàries de diners en efectiu o en compte, valors o altres béns de deutors a la Seguretat Social en període executiu, estan obligades a informar als òrgans de gestió recaptadora executiva de la Tresoreria General de la Seguretat Social i a complir els requeriments que li facin aquests en l'exercici de les seves funcions legals.

2. L'incompliment de les obligacions establertes al número anterior no es pot emparar en el secret bancari.

Els requeriments relatius als moviments de comptes corrents, dipòsits d'estalvi i a termini, comptes de préstecs i crèdits i altres operacions actives o passives dels bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdits i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al tràfic bancari o creditici, s'han d'efectuar prèvia autorització del director general de la Tresoreria General de la Seguretat Social o, si s'escau, i en les condicions que s'estableixin per reglament, del tresorer territorial de la Seguretat Social competent, i han de requerir les operacions objecte de recerca, els subjectes passius afectats i l'abast d'aquesta pel que fa al període de temps a què es refereixen.

3. Els funcionaris públics, inclosos els professionals oficials, estan obligats a col·laborar amb l'Administració de la Seguretat Social per subministrar tota mena d'informació amb transcendència recaptadora de recursos de Seguretat Social i altres conceptes de recaptació conjunta de què disposin, llevat que sigui aplicable:

a) El secret del contingut de la correspondència.

b) El secret de les dades que s'hagin subministrat a l'Administració pública per a una finalitat exclusivament estadística.

c) El deure de secret i sigil de la Hisenda Pública respecte a les dades que li siguin subministrats en ocasió del compliment de les obligacions tributàries.

El secret de protocol notarial inclou els instruments públics a què es refereixen els articles 34 i 35 de la Llei de 28 de maig de 1862, i els relatius a qüestions matrimonials, excepte els relatius al règim econòmic de la societat conjugal.

4. Les dades o els informes obtinguts per l'Administració de la Seguretat Social en virtut del que estableix aquesta disposició, només es poden utilitzar per als fins recaptadors encomanats a la Tresoreria General de la Seguretat Social i, si s'escau, per a la denúncia dels fets que puguin ser constitutius de delictes públics.

Totes les autoritats i els funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades o informes estan obligats al més estricte i complet sigil respecte d'aquests, llevat dels casos dels delictes esmentats, en els quals s'han de limitar a deduir el tant de culpa o a remetre al ministeri fiscal la relació circumstanciada dels fets que es considerin constitutius de delictes. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que puguin correspondre, la infracció d'aquest particular deure de sigil es considera sempre falta disciplinària molt greu.»

Dos. S'afegeix un nou article, amb el número 14 ter, a la Llei 40/1980, de 5 de juliol, d'inspecció i recaptació de la Seguretat Social, amb la redacció següent:

«Les persones o entitats dipositàries de béns embarrables que, amb coneixement previ de l'embarbament practicat per la Seguretat Social, de conformitat amb el que preveu el Reglament general de recaptació de recursos de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 716/1986, de 7 de març, col·laborin o consentin en l'aixecament d'aquests, són responsables solidaris del deute fins al límit de l'import aixecat.»

Despeses d'administració de la MUNPAL

Onzena.-El número 2 de l'article 16 de la Llei 11/1960, de 12 de maig, sobre creació de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local, queda redactat de la manera següent:

«2. Les despeses d'administració de la Mutualitat no poden excedir el 2,5 per 100 dels recursos totals previstos en l'exercici corresponent.»

Finançament del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària

Dotzena.-El Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària és finançat en la seva integritat amb càrrec als recursos de l'Estat.

Permanència en els Fons de Promoció d'Ocupació

Tretzena.-A fi de donar una adequada i definitiva solució a la problemàtica que es planteja en relació amb els treballadors que, havent resultat afectats per la reconversió, s'han incorporat als Fons de Promoció d'Ocupació amb menys de cinquanta-cinc anys, s'autoritza el Govern per a l'aplicació de les mesures següents:

1. Es pot prorrogar la permanència en els fons de promoció d'ocupació pel temps necessari per poder accedir al sistema de jubilació anticipada previst a l'article 23 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, i sense solució de continuïtat des que esgotin el període de permanència que,

d'acord amb la legislació vigent, se'ls hagi reconegut, als treballadors següents:

1r A aquells que, havent-se incorporat als Fons de Promoció d'Ocupació amb posterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret 341/1987, de 6 de març, i abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, hi romanguin en finalitzar el període de tres anys inicialment reconegut i tinguin en aquell moment complerts cinquanta-cinc anys d'edat.

2n A aquells que, havent-se reintegrat a la seva empresa d'origen després d'haver romàs en els Fons de Promoció d'Ocupació siguin declarats excedents en aplicació de les mesures addicionals de reconversió aprovades a les seves empreses, com a conseqüència d'això s'hagin incorporat una altra vegada als Fons i en finalitzar el període de permanència de tres anys novament reconegut tinguin complerts cinquanta-cinc anys d'edat o més.

3r A aquells que, fins i tot havent-se incorporat als Fons de Promoció d'Ocupació amb posterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret 341/1987, de 6 de març, hi romanguin a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, esgotin el període de permanència, inclosa, si s'escau, la prorroga prevista i la disposició addicional segona del Reial decret 341/1987, de 6 de març, sense haver complert l'edat de cinquanta-cinc anys, però la compleixin abans del 31 de desembre de 1990, i no puguin reintegrar-se a la seva empresa d'origen per haver cessat totalment en la seva activitat d'acord amb el programa de reconversió que li hagi estat aprovat.

2. Durant la prorroga prevista al número anterior, els treballadors han de percebre la prestació prevista a l'article 9, a) del Reial decret 335/1984, de 8 de febrer, en la redacció que en fa el Reial decret 341/1987, de 6 de març, i s'ha d'actualitzar cada any en el mateix percentatge que s'incrementin els salaris corresponents a la seva categoria en el Conveni d'aplicació a la seva empresa d'origen.

3. Els Fons de Promoció d'Ocupació han de realitzar cotitzacions a la Seguretat Social, durant el temps de permanència dels treballadors en aquests, i complementar, si s'escau, les que realitzi l'INEM, agafant a aquests efectes com a base de cotització la mitjana de les corresponents als sis mesos immediatament anteriors a la situació legal de desocupació. Aquesta base de cotització s'ha d'actualitzar cada any per als treballadors que resultin afectats per la prorroga a què es refereix el número 1 d'aquesta disposició, i durant aquesta, en el mateix percentatge en què s'incrementin els salaris corresponents a la seva categoria en el Conveni col·lectiu d'aplicació.

Aquesta obligació de cotitzar té efectes des de la data d'incorporació dels treballadors als Fons de Promoció d'Ocupació, per la qual cosa aquests han de procedir, si s'escau, a liquidar a la Seguretat Social les cotitzacions no satisfetes des de l'esmentada data pels esmentats treballadors.

Cambres oficials de la propietat urbana

Catorzena.—Se suprimeix la incorporació obligatòria a les cambres oficials de la propietat urbana, que preveu l'article 4t del seu Reglament, aprovat pel Reial decret 1649/1977, de 2 de juny. El Govern ha de procedir a adoptar aquest principi al règim legal de les cambres.

Recursos propis de la Comunitat Econòmica Europea

Quinzena.—S'autoritza el Govern a procedir al compliment de les obligacions derivades de la Decisió 88/376/CEE, EURATOM, del Consell de les Comunitats Europees de 24 de juny de 1988, relativa al sistema de recursos propis de la comunitat, i de l'Acord intergovernamental dels representants dels governs dels estats membres de les Comunitats Europees reunits al si del Consell de 7 de març de 1988, pel qual es comprometen a equilibrar el pressupost comunitari per a 1988.

Seguiment d'objectius

Setzena.—Es faculta el Ministeri d'Economia i Hisenda per dictar les normes i establir els procediments necessaris per tal d'introduir un sistema normalitzat de seguiment del grau de realització dels objectius definits en les memòries de programes, amb especial aplicació durant l'any 1989 als programes següents:

Programa 222.B: Seguretat viària.

Programa 422.B: Educació general bàsica.

Programa 422.C: Ensenyaments mitjans.

Programa 512.A: Gestió i infraestructura de recursos hidràulics.

Programa 513.A: Infraestructura del transport ferroviari.

Programa 513.D: Creació d'infraestructura de carreteres.

Programa 515.B: Explotació del sistema de circulació aèria.

Programa 531.A: Millora de la infraestructura agrària.

Zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional

Dissetena.—L'article 30 i la disposició final segona de la Llei 8/1975, de 12 de març, queden redactats de la manera següent, als quals s'afegeix una nova disposició final cinquena:

«Article 30.

Als efectes sancionadors previstos a l'article anterior, les autoritats militars a què es refereixen els articles sisè, quinze i vint-i-dos d'aquesta Llei, poden imposar multes de fins a 2.500.000 pessetes.

El ministre, a proposta de les esmentades autoritats, pot imposar multes d'una quantia no superior a 10.000.000 de pessetes.

El Consell de Ministres, a proposta del ministeri corresponent, pot imposar multes de fins a 50.000.000 de pessetes.»

«Disposició final segona.

Amb independència del que disposa aquesta Llei, i sense perjudici de la seva aplicació a Ceuta i Melilla, el Govern queda expressament facultat per dictar, amb relació a aquestes, les normes especials que les necessitats de la defensa nacional aconsellin segons les circumstàncies de cada moment i, entre aquelles, l'exigència d'autorització del Consell de Ministres en tots els casos de transmissió i gravamen de la propietat de béns immobles, així com construcció d'obres o edificacions, sigui quina sigui la nacionalitat de l'adquirent. Mitjançant reial decret, el Govern pot acordar la desconcentració de la facultat per atorgar aquestes autoritzacions.

Els òrgans als quals s'atribueixi aquesta facultat tenen la potestat sancionadora prevista en els paràgrafs primer i segon de l'article trenta d'aquesta Llei.»

«Disposició final cinquena.

S'autoritza el Govern per actualitzar la quantia de les sancions previstes en aquesta Llei d'acord amb l'índex de preus al consum.»

Societats immobiliàries protegides

Divuitena.—U. Les societats que, en virtut del que estableix la disposició transitòria tercera, tres, de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, gaudeixen, fins al 31 de desembre de 1988, del règim establert per a les societats que es dediquin a l'adquisició o construcció de finques urbanes per a la seva explotació en forma d'arrendament, a l'article 38 de la Llei de 16 de desembre de 1940, modificat pel Reial decret llei 15/1977, de 25 de febrer, queden exemptes del pagament de la quota corresponent als resultats destinats al Fons de Previsió per a Inversions en l'exercici immediatament anterior al primer en què els sigui aplicable el règim tributari ordinari, sempre que aquestes dotacions siguin efectiva-

ment invertides en elements materials d'actiu fix, que tinguin relació directa amb l'activitat de l'empresa, dins els dos primers exercicis en els quals els sigui aplicable aquest règim, o de quatre si durant el primer d'aquests han presentat un pla d'inversions a l'Administració i inverteixen durant els dos primers exercicis, almenys, un 25 per 100 del total del Fons.

A l'efecte de l'article 40 del derogat text refós de l'impost general sobre la renda de societats i altres entitats jurídiques, la construcció o adquisició d'immobles es considera com a inversió en actiu fix relacionat directament amb l'activitat de l'empresa.

Dos. També n'estan exemptes les altres dotacions del Fons materialitzades en un compte corrent d'efectiu en el Banc d'Espanya, sempre que, en el termini dels dos primers exercicis d'aplicació del règim ordinari, s'inverteixin en l'adquisició dels elements d'actiu esmentats a l'apartat anterior.

Aquesta exempció es redueix al 75 per 100 per a les inversions realitzades en el tercer exercici i al 50 per 100 per a les efectuades en el quart exercici, i es perden per a les que es realitzin en exercicis posteriors.

Tres. Així mateix, queden exemptes les dotacions materialitzades en títols del deute de l'Estat i en altres valors mobiliaris, sempre que el producte de l'alienació dels esmentats títols s'inverteixi en l'adquisició d'elements d'actiu fix dels assenyalats a l'apartat primer, amb igualtat de terminis i condicions.

Si en l'alienació dels títols del deute de l'Estat i dels altres valors mobiliaris es produeixen diferències respecte al seu valor comptable, les pèrdues no tenen la consideració de fiscalment deduïbles i es poden carregar al compte de previsió per a inversions.

Quatre. Queden alliberades de l'obligació de reinversió les amortitzacions corresponents als béns afectats al Fons de Previsió per a Inversions a l'entrada en vigor del règim ordinari i les d'aquells altres béns l'adquisició dels quals es produeixi com a conseqüència del que disposen els apartats anteriors.

Cinc. Tampoc s'exigeix la reinversió prevista a l'article 46 del derogat Text refós de l'impost general sobre la renda de societats, sense perjudici del còmput de la plusvàlua o minusvàlidesa que es pugui produir en l'esmentada alienació.

Sis. El saldo del compte representatiu del Fons de Previsió per a Inversions és indisponible fins a la comprovació de l'efectiva inversió del Fons o durant el termini de prescripció corresponent a l'exercici en què s'ha efectuat la inversió o a l'últim del termini en què s'hauria d'haver efectuat. La quantitat disposada, amb infracció del que preveu el present apartat, s'ha de sotmetre a gravamen per l'impost sobre societats.

Set. 1. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, el saldo del compte del Fons de Previsió per a Inversions, una vegada comprovada la inversió o transcorregut el termini de prescripció, es pot aplicar:

a) A l'eliminació de resultats comptables negatius. En aquest cas, tenen la consideració de sanejament financer realitzat amb càrrec i compte de capitals propis, als efectes de la compensació de pèrdues establerta a l'article 18 de la Llei de l'impost sobre societats.

b) A l'ampliació del capital social.

Simultàniament a la capitalització, les societats anònimes poden dotar, amb càrrec al compte, la reserva legal establerta a l'article 106 de la Llei de 17 de juliol de 1951, en una quantia de fins al 20 per 100 de la xifra que s'incorpori a capital.

2. El capital i, si s'escau, el saldo del compte pendent d'aplicació, no es poden distribuir excepte per eliminar resultats comptables negatius, fins que els elements materials d'actiu fix en què s'hagi aplicat la previsió siguin alienats o a mesura que es vagin amortitzant. L'excés dis-

tribuit sobre la quantitat disponible s'ha de sotmetre a gravamen per l'impost sobre societats.

Vuit. 1. La reserva especial prevista a l'ordre ministerial de 25 de juny de 1958, que figuri en els balanços de les societats en l'exercici immediatament anterior al primer en què els sigui aplicable el règim tributari ordinari, es pot aplicar en qualsevol moment, sense subjecció a l'impost sobre societats:

a) A l'eliminació de resultats comptables negatius. En aquest cas, tenen la consideració de sanejament financer realitzat amb càrrec a compte de capitals propis, als efectes de la compensació de pèrdues establerta a l'article 18 de la Llei de l'impost sobre societats.

b) A l'ampliació del capital social. Simultàniament a la capitalització, les societats anònimes poden dotar, amb càrrec al compte, la reserva legal establerta a l'article 106 de la Llei de 17 de juny de 1951, en una quantia de fins al 20 per 100 de la xifra que s'incorpori a capital.

2. El capital i, si s'escau, el saldo de la reserva especial pendent d'aplicació no es poden distribuir, excepte per eliminar resultats comptables negatius, fins que les reinversions en noves construccions del producte de les alienacions que van originar les esmentades reserves siguin alienades al seu torn o a mesura que es vagin amortitzant. L'excés distribuït sobre la quantitat disponible s'ha de sotmetre a gravamen per l'impost sobre societats.

Monopoli de petrolis

Dinovenena.—L'article segon, apartat primer, paràgraf primer del Reial decret llei 5/1985, de 12 de desembre, d'adaptació del monopoli de petrolis, queda redactat de la manera següent:

1. La distribució i venda a l'actual àmbit geogràfic del monopoli de petrolis de les gasolines d'automoció, codis NCE 27.10.00.33.0 i 27.10.00.35.0, dels olis mitjans codi NCE 27.10.00.55.0, del gasoil acte i gasoil pesant codi NCE 27.10.00.69.0, dels olis pesants codi NCE 27.10.00.79.0, propà i butà, codis NCE 27.11.12.99.0, 27.11.13.90.0 i 27.11.29.00.0, que hagin estat produïts per les refineries de petroli autoritzades a l'empara de l'article 2 de la Llei de 17 de juliol de 1947, modificat pel Decret llei de 5 d'abril de 1957.

Segona activitat del Cos Nacional de Policia

Vintena.—U. El fet de passar a la situació de segona activitat, per raó d'edat, a les escales superior i executiva del Cos Nacional de Policia, ho declara la Direcció General de Policia quan els funcionaris compleixin les edats següents:

- Escala superior: Cinquanta-vuit anys.
- Escala executiva: cinquanta-sis anys.

Dos. Per adequar l'edat vigent, de passar a la situació de segona activitat, a la que estableix aquesta disposició, l'accés a la indicada situació s'ha de fer progressivament de la manera següent:

a) Escala superior:

- L'1 de gener de 1989, els que hagin complert seixanta anys.
- L'1 d'abril de 1989, els que tinguin complerts cinquanta-vuit anys.

b) Escala executiva:

- L'1 de gener de 1989, els que hagin complert cinquanta-nou anys.
- L'1 d'abril de 1989, els que tinguin complerts cinquanta-sis anys.

Pla d'ocupació juvenil

Vint-i-unena.—S'autoritza el Govern per concedir exempcions en les quotes de la Seguretat Social a les empreses que contractin joves que col·laborin en el treball per a la seva inserció professional. El Govern ha de regular el règim jurídic de la relació laboral de caràcter especial dels joves que col·laborin en el treball per a la seva inserció professional, i aquesta es considera inclosa entre les previstes a l'article 2, número 1, de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors.

El Govern ha d'establir, amb els límits i les condicions que es determinin per reglament, subvencions a les empreses, sigui quin sigui el seu règim fiscal, quan contractin treballadors en pràctiques i per a la formació o joves que col·laborin en el treball per a la seva inserció professional; sempre que aquests treballadors suposin, en termes de persona/any, increments de la plantilla total de l'empresa.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

De les despeses de personal actiu. Retribucions dels funcionaris subjectes a règim retributiu anterior a la Llei 30/1984

Primera.—U. Els funcionaris inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, que ocupen llocs de treball per als quals encara no s'ha aprovat l'aplicació del règim retributiu previst a l'esmentada Llei, i fins que no es disposi el contrari en els acords del Consell de Ministres que aprovin l'esmentada aplicació, han de percebre les retribucions corresponents a 1988, amb la mateixa estructura retributiva i amb subjecció a la normativa vigent en l'esmentat exercici, incrementada la quantia de les diferents retribucions bàsiques i complementàries en un 4 per 100, a igualtat de llocs de treball, tenint en compte que les retribucions que tinguin el caràcter d'absorbibles per millores o increments es regeixen per la seva normativa específica fins a l'aplicació del nou règim retributiu.

Les pagues extraordinàries es meritin d'acord amb el que preveu l'article trenta-tres de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

Dos. Els complements de dedicació exclusiva que es meritin s'han d'abonar amb càrrec als crèdits que per a l'increment al rendiment s'inclouen en els pressupostos de despeses.

Tres. Quan s'apliqui el règim retributiu establert a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, als funcionaris a què es refereix la present disposició transitòria els és aplicable el que disposa l'article 13 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, relatiu a l'homogeneïtzació del sistema i complement personal i transitori, de manera que en la determinació de les quanties dels esmentats complements personals i transitoris no tingui incidència diferencial la circumstància de què l'esmentat règim retributiu no s'hagi aplicat en l'exercici de 1985, i s'autoritza els ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques a dictar conjuntament les instruccions que, si s'escau, siguin necessàries per a la determinació de les esmentades quanties.

Retribucions del personal contractat administratiu

Segona.—Les retribucions del personal contractat administratiu a què es refereix la disposició transitòria sisena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, fins que no conclougui el procés d'extinció previst a l'esmentada Llei, experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les establertes per a 1988.

Relacions de llocs de treball

Tercera.—Fins que no s'aprovin les relacions de llocs de treball de l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, es mantenen en vigor els catàlegs de llocs de treball, les modificacions dels quals s'han de fer de conformitat amb el procediment assenyalat a l'article trenta-set d'aquesta Llei.

Cos Nacional de Policia

Quarta.—Als únics efectes de promoció interna, als funcionaris que van ser integrats a les escales superior, executiva, de subinspecció i bàsica del Cos Nacional de Policia, en virtut del que disposa la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, se'ls reconeix, respectivament, la titulització que correspon als grups A, B, C i D establerts a l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública. Els funcionaris afectats només poden exercir aquest dret per poder promocionar a l'escala immediatament superior a la que van ser integrats en virtut de la disposició transitòria primera de l'esmentada Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, i els són aplicables les altres previsions contingudes a l'esmentada disposició transitòria.

Pròrroga de disposicions de la Llei 33/1987, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988

Cinquena.—Sense perjudici del que disposa l'article trenta-vuit d'aquesta Llei, es prorroga per a l'any 1989 el que estableix la disposició transitòria novena de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

DE LES PENSIONS PÚBLIQUES

Ajuda per jubilació anticipada

Sisena.—U. S'estenen els beneficis de la disposició transitòria cinquena de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985, amb el seu mateix abast, contingut i efectes econòmics, a tot el personal comprès al número u de l'article 1 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, quan aquest personal hagi vist reduïda la seva edat de jubilació forçosa amb motiu d'aquesta Llei.

Dos. Els membres de la carrera judicial i fiscal, així com els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de Justícia que s'hagin jubilat o es jubilin forçosament en el transcurs de cinc anys des de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i que com a conseqüència d'aquesta vegin reduïda la seva edat de jubilació forçosa en sis o més mesos, tenen dret a la percepció per una sola vegada i en concepte d'ajuda a l'adaptació de les economies individuals a la nova situació, d'una quantitat igual a l'import de quatre mensualitats del sou corresponent a cada cas individual el 31 de desembre de 1985.

En les mateixes condicions establertes al paràgraf anterior, el personal a què es refereix aquest que, com a conseqüència de l'aplicació de la Llei orgànica, vegi o hagi vist reduïda la seva edat de jubilació en menys de sis mesos, té dret a la percepció d'una quantitat igual a la sisena part de la fixada a l'esmentat paràgraf per cada mes natural o fracció d'aquest en què hagi vist reduïda la seva edat de jubilació forçosa.

Règim especial de Seguretat Social de les Forces Armades

Setena.—El personal a què es refereix l'apartat b) del número u de la disposició addicional primera de la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1986, que l'1 de febrer de 1986 estigui ocupant un lloc de treball a l'Administració militar o als seus

organismes autònoms, continua inclòs en el camp d'aplicació del règim especial de Seguretat Social de les Forces Armades, fins a la data en què s'obtingui destinació definitiva en un lloc de treball que no pertanyi a l'esmentada administració militar o els seus organismes autònoms.

Règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració local

Vuitena.—Fins que no s'equipari totalment el sistema de protecció social dels funcionaris de les administracions locals al dels funcionaris de l'Administració de l'Estat, a la Mutuïtat Nacional de Previsió de l'Administració Local, s'apliquen les normes següents:

U. Personal assegurat amb anterioritat a l'1 de gener de 1987.

a) La base de cotització anual del personal assegurat que hagi ingressat al servei actiu amb anterioritat a l'1 de gener de 1987 és la vigent el 1988, incrementada en el 4 per 100.

b) La base o haver regulador de les prestacions bàsiques s'obté dividint per 14 la base anual de cotització.

c) L'haver regulador de les millores de les prestacions bàsiques i del capital assegurança de vida és el que correspongui al causant en el moment del cessament en el servei actiu, però sense que, en cap cas, pugui ser superior als vigents a 31 de desembre de 1982.

Dos. Personal assegurat a partir de l'1 de gener de 1987.

a) La base de cotització anual dels assegurats que hagin ingressat al servei actiu a partir de l'1 de gener de 1987 és igual a l'haver regulador que els correspongui per pertinença al grup respectiu d'entre els continguts a l'article quaranta-tres d'aquesta Llei.

b) El personal ingressat a l'Administració local a partir de l'1 de gener de 1987 causa exclusivament les mateixes prestacions, amb els mateixos requisits i idèntic abast i contingut que les establertes en el Reial decret legislatiu 670/1987 de 30 d'abril, pel qual es va aprovar el "text refós de la Llei de classes passives de l'Estat".

Tres. Disposicions comunes.

a) La base de cotització anual establerta als apartats anteriors, i que inclou les pagues extraordinàries, es divideix per 12, als efectes de determinar la base de cotització mensual, sense que sigui procedent abonar, per tant, una cotització doble en els mesos de juny i desembre.

b) Les pensions es meriten mensualment, llevat dels mesos de juny i desembre, en què, amb referència a la situació i drets del seu titular el dia 1 dels esmentats mesos, es merita una paga extraordinària per import, cadascuna d'elles, d'una mensualitat ordinària de pensió, excepte en els casos següents:

a) En el de la primera paga extraordinària a partir dels efectes inicials de la pensió, i en el de la primera paga extraordinària a partir de la rehabilitació en el cobrament de la pensió per part del pensionista que hagi cessat en aquest per qualsevol circumstància, en els quals la paga s'abona per raó d'una sisena part per cadascun dels mesos que hi hagi entre el primer dia d'aquell en què es comptin els efectes inicials de la pensió o de la rehabilitació del dret al cobrament i el 31 de maig o el 30 de novembre següent, segons correspongui.

b) Igualment, en cas de mort del pensionista o de pèrdua per aquest del dret al cobrament de la pensió per qualsevol circumstància, la paga extraordinària següent a l'última percebuda s'entén meritada el primer dia del mes en què esdevingui l'òbit o la pèrdua del dret al cobrament, i s'abona, juntament amb l'última mensualitat de la pensió, als hereus per dret civil, o a aquest, per raó d'una sisena part per cadascun dels mesos que hi hagi entre el

dia de la meritació de la paga extraordinària i el 31 de maig o el 30 de novembre anterior, segons correspongui.

NORMES TRIBUTÀRIES

Impostos especials

Novena.—Durant l'any 1989 les misteles i els vins especials que, segons la Llei 25/1970, de 2 de desembre, de l'Estatut de la vinya, del vi i dels alcohols, necessiten l'addició d'alcohol, tenen la consideració de begudes derivades, als efectes exclusius de l'exigibilitat del pagament de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades, regulat per la Llei 45/1985, de 23 de desembre, dels impostos especials.

Sorteig extraordinari a favor de l'Associació Espanyola contra el Càncer

Desena.—Amb motiu de la declaració de l'any 1989 com «Any Europeu contra el Càncer», s'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, adopti les mesures necessàries per organitzar durant el 1989 un sorteig especial de la Loteria Nacional, els beneficis del qual es destinin a l'Associació Espanyola contra el Càncer.

Drets obventicis de duanes

Onzena.—Durant el 1989 no es liquiden drets obventicis de duanes.

Consolidació fiscal de l'Institut Nacional d'Indústria

Dotzena.—El que disposa l'apartat 7 de l'article cent vint-i-tres d'aquesta Llei és aplicable des de l'exercici que es tanqui el 31 de desembre de 1988.

ALTRES DISPOSICIONS

Fons de Solidaritat

Tretzena.—Els romanents de crèdits que puguin derivar del Fons de Solidaritat, creat per la disposició addicional dinovena de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de presupostos generals de l'Estat per a 1985, s'aplica, fins al seu total esgotament, als programes de suport a l'ocupació i a la formació professional que determini el Govern, a proposta del Ministeri de Treball i Seguretat Social.

Normes de gestió de crèdits de despeses de funcionament dels centres públics d'ensenyaments no universitaris

Catorzena.—El que preveu l'article quinze pel qual es modifiquen els articles deu, onze i dotze i s'afegeix l'article catorze de la Llei 12/1987, de 2 de juliol, s'aplica a l'exercici econòmic de 1988.

Gestió pressupostària

Quinzena.—El que disposen els articles 132, 135 i 136 del text refós de la Llei general pressupostària, en la redacció que en fa aquesta Llei, és aplicable als comptes pendents de rendició en el moment de la seva entrada en vigor.

Personal funcionari del Sistema Nacional de Salut

Setzena.—El personal funcionari que passi a desenvolupar llocs de treball a les àrees o a les institucions sanitàries del Sistema Nacional de Salut ha d'ocupar una plaça de les plantilles corresponents i es manté en la situació de servei actiu en el seu cos o escala, fins que es produeixi una regulació legal específica del règim del personal de l'esmentat Sistema Nacional de Salut, tot això sense perjudici de mantenir les competències conjuntes dels ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions

Públiques en matèria de retribucions del personal funcionari que passi a desenvolupar aquests llocs de treball.

DISPOSICIONS FINALS

Autorització al Govern en matèria de contractes públics

Primera.—S'autoritza el Govern perquè pugui introduir en el text articulat de la Llei de contractes de l'Estat, aprovat pel Decret 923/1965, de 8 d'abril, i modificat per la Llei 5/1973, de 17 de març, i pel Reial decret legislatiu 931/1986, de 2 de maig, les modificacions en les quanties i en els terminis establerts que siguin conseqüència de decisions adoptades per la Comunitat Econòmica Europea en matèria de contractes públics.

Retribucions del personal de les Forces Armades

Segona.—Sense perjudici del que disposen els articles vint-i-cinc i vint-i-nou d'aquesta Llei, s'autoritza el Govern per adequar el sistema retributiu dels membres de les Forces Armades al dels funcionaris civils de l'Administració de l'Estat inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, adaptant-lo a l'estructura jerarquitzada de les Forces Armades, les peculiaritats de la carrera militar i la singularitat de les tasques que tenen assignades.

Retribucions dels caps de missió

Tercera.—S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial de Retribucions per fixar les retribucions dels caps de missió acreditats, amb caràcter de residents, davant un Estat estranger o organisme internacional.

Delegació en matèria de límits de creixement de pensions públiques

Quarta.—S'autoritza el Govern per dictar durant el 1989 un reglament per a l'aplicació de les normes limitadores del creixement i la percepció de pensions públiques, recollint i desenvolupant els criteris establerts en els articles quaranta-sis, quaranta-set i quaranta-vuit d'aquesta Llei.

Cotització a les mutualitats generals de funcionaris

Cinquena.—La base de cotització a les mutualitats generals de funcionaris és la que en cada moment s'estableixi com a haver regulador als efectes de cotització de drets passius.

El Govern, a proposta conjunta dels ministres d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques, ha de fixar els tipus de cotització dels funcionaris i d'aportació de l'Estat a aplicar sobre aquesta base, en funció de les necessitats de finançament de les respectives mutualitats.

Mentre no es promulgui la corresponent norma que estableixi els esmentats tipus, s'han d'aplicar els vigents el 1988.

Pla d'ocupació rural

Sisena.—S'autoritza el Govern per afectar al pla d'ocupació rural crèdits destinats al finançament del programa d'inversions públiques, així com a fixar les condicions de contractació i les característiques del col·lectiu de treballadors a ocupar en l'execució dels esmentats projectes.

Autorització al Govern per ampliar la cobertura de la protecció per desocupació

Setena.—El Govern, en el termini de tres mesos des de l'aprovació d'aquesta Llei, ha d'ampliar, en les condicions que es determinin per reglament, la protecció per desocupació als aturats de llarga durada, especialment als més

grans de quaranta-cinc anys, tinguin o no responsabilitats familiars.

Autorització al president del Govern en matèria de reestructuracions administratives

Vuitena.—S'autoritza el president del Govern a variar, mitjançant Reial decret, dictat a proposta d'aquest, el nombre, la denominació i les competències dels departaments ministerials.

Assegurança obligatòria de viatgers

Novena.—Es prorroga per a 1989, en els seus propis termes, la disposició final segona de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

Modificacions orgàniques en les estructures dels exèrcits

Desena.—S'autoritza el Govern a realitzar les modificacions orgàniques necessàries en les estructures dels exèrcits, a fi d'adaptar-les al Reial decret 1/1987, d'1 de gener, i al Reial decret 408/1988, de 29 d'abril, pels quals es determina l'estructura orgànica bàsica del Ministeri de Defensa.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Assegurança agrària combinada

Primera. Es deroga l'article 2n del Reial decret llei 4/1987, de 13 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions que han tingut lloc a la Comunitat Autònoma Valenciana i a la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia.

Contribució territorial rústica

Segona.—Queda derogada la Llei de 26 de setembre de 1941 sobre ordenació de la contribució territorial rústica i pecuària, i es faculta el Govern perquè reguli la composició, el funcionament i les competències de les juntes pericals de cadastres immobiliaris rústics.

Fons d'atencions de la Marina

Tercera.—Queda derogat l'article 11 de la Llei 45/1966, de 23 de juliol, sobre reestructuració de l'empresa nacional «BAZAN».

Ajudes a empreses periodístiques

Quarta.—Queden derogats els articles 2.1, apartat a), paràgraf «... difusió, amb especial consideració dels diaris de menys difusió, així com el nombre d'exemplars difosos fora del territori nacional, el consum de paper premsa i...», i el punt 2 d'aquest mateix article; article 3; article 4, apartat b); article 5, i la disposició addicional segona de la Llei 29/1984, de 2 d'agost, per la qual es regula la concessió d'ajudes a empreses periodístiques i agències informatives, així com els preceptes que, en desplegament dels esmentats articles derogats, estableix el Reial decret 2089/1984, de 14 de novembre, pel qual es desplega la Llei esmentada.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 28 de desembre de 1988.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

ANNEX I

Distribució per programes

Programes	Dotacions		
	Capítols I a VIII	Capítol IX	Total
Cap de l'Estat	750.000		750.000
Activitat legislativa	11.495.861		11.495.861
Control extern del sector públic	2.594.314		2.594.314
Control constitucional	1.042.403		1.042.403
Presidència del Govern	2.121.329		2.121.329
Alt assessorament de l'Estat	517.813		517.813
Relacions amb les Corts Generals i Secretariat del Govern	2.762.569		2.762.569
Direcció i Serveis Generals de l'Administració General	2.082.096		2.082.096
Direcció i Organització de l'Administració Pública	2.904.079		2.904.079
Formació del personal de l'Administració General	2.725.931		2.725.931
Suport a la gestió administrativa de la Direcció de l'Estat	577.754		577.754
Cooperació amb les administracions territorials	174.289		174.289
Règim jurídic de les administracions territorials	187.851		187.851
Anàlisi econòmica de les administracions territorials	156.733		156.733
Coordinació i relacions financeres amb comunitats autònomes	323.008		323.008
Coordinació i relacions financeres amb corporacions locals	324.992		324.992
Infraestructura per a situacions de crisi i comunicacions especials	683.935		683.935
Cobertura informativa	5.379.508		5.379.508
Butlletí Oficial de l'Estat	3.269.188		3.269.188
Assessorament i defensa dels interessos de l'Estat	1.825.114		1.825.114
Serveis de transports de ministeris	9.236.431	1.510	9.237.941
Publicacions	2.040.233		2.040.233
Direcció i serveis generals d'affers estrangers	5.733.097		5.733.097
Formació del personal de relacions exteriors	111.801		111.801
Acció diplomàtica bilateral	15.597.526		15.597.526
Acció diplomàtica multilateral	10.520.545		10.520.545
Acció diplomàtica en les comunitats europees	2.074.847		2.074.847
Acció consular	6.970.932		6.970.932
Cooperació per al desenvolupament	14.116.404		14.116.404
Cooperació promoció i difusió cultural a l'exterior	5.448.036		5.448.036
V Centenari del Descobriment d'Amèrica	800.813		800.813
Exposició Universal Sevilla 1992	7.427.394		7.427.394
Govern del Poder Judicial	1.367.767		1.367.767
Direcció i Serveis Generals de Justícia	4.130.253		4.130.253
Tribunals de justícia	87.973.923		87.973.923
Serveis especials de suport als tribunals de justícia	833.113		833.113
Formació del personal de l'Administració de Justícia	941.357		941.357
Centres i institucions penitenciàries	43.227.332		43.227.332
Treballs penitenciaris	1.300.765		1.300.765
Protecció jurídica del menor	2.256.500		2.256.500
Registres vinculats amb la fe pública	1.847.927		1.847.927
Seguretat nuclear i protecció radiològica	3.833.830	230.000	4.063.830
Administració general de l'òrgan central	28.670.551		28.670.551
Administració general de l'Exèrcit de Terra	60.112.746		60.112.746
Administració general de l'Armada	22.984.568		22.984.568
Administració general de l'Exèrcit de l'Aire	18.276.146		18.276.146
Forces operatives de l'Exèrcit de Terra	70.970.959		70.970.959
Forces operatives de l'Armada	32.751.753		32.751.753
Forces operatives de l'Exèrcit de l'Aire	28.072.121		28.072.121
Forces en reserva i mutilats	77.950.028		77.950.028
Potenciació i modernització a l'òrgan central	22.340.956		22.340.956
Potenciació i modernització de l'Exèrcit de Terra	42.968.500		42.968.500
Potenciació i modernització de l'Armada	47.238.032		47.238.032
Potenciació i modernització de l'Exèrcit de l'Aire	53.730.768		53.730.768
Suport logístic al personal de l'Òrgan Central	10.614.937	1.124.245	11.739.182
Suport logístic al personal de l'Exèrcit de Terra	42.300.604		42.300.604
Suport logístic al personal de l'Armada	10.900.331		10.900.331
Suport logístic al personal de l'Exèrcit de l'Aire	8.321.375		8.321.375

Programes	Dotacions		
	Capítols I a VIII	Capítol IX	Total
Suport logístic al material de l'òrgan central	15.973.071	320.000	16.293.071
Suport logístic al material de l'Exèrcit de Terra	35.289.585		35.289.585
Suport logístic al material de l'Armada	48.300.159		48.300.159
Suport logístic al material de l'Exèrcit de l'Aire	44.489.438		44.489.438
Formació del personal de l'Òrgan Central	367.833		367.833
Formació del personal de l'Exèrcit de Terra	17.639.282		17.639.282
Formació del personal de l'Armada	10.618.666		10.618.666
Formació del personal de l'Exèrcit de l'Aire	5.154.154		5.154.154
Direcció i Serveis Generals de Seguretat i Protecció Civil	22.174.502		22.174.502
Formació de forces i cossos de seguretat de l'Estat	6.994.137		6.994.137
Seguretat ciutadana	292.978.126	97.000	292.175.126
Seguretat viària	45.230.107		45.230.107
Actuacions policials en matèria de droga	4.196.517		4.196.517
Forces i cossos en reserva	29.917.059		29.917.059
Protecció civil	4.063.042		4.063.042
Direcció i Serveis Generals de Seguretat Social i Protecció Social	149.155.825	93.700	149.249.525
Inspecció i control de seguretat i protecció social	6.636.620		6.636.620
Prestació als desocupats	922.598.433		922.598.433
Pensions i prestacions assistencials	90.071.397		90.071.397
Prestacions d'assistència social	7.619.728		7.619.728
Pensions de guerra	90.066.000		90.066.000
Acció social a favor de funcionaris	1.578.750	227.100	1.805.850
Prestació social substitutòria d'objectors de consciència	1.125.728		1.125.728
Pla nacional sobre droga	2.574.747		2.574.747
Acció a favor dels emigrants	2.632.714		2.632.714
Serveis socials de la Seguretat Social a minusvàlids	43.867.526		43.867.526
Serveis socials de la Seguretat Social a la tercera edat	24.034.720		24.034.720
Altres serveis socials de la Seguretat Social	12.533.550	49.222	12.582.772
Serveis socials de l'Estat	9.614.904		9.614.904
Serveis socials de la Seguretat Social gestionats per les comunitats autònomes	32.072.262		32.072.262
Serveis socials de la Seguretat Social	7.599.663	612	7.600.275
Pensions de classes passives	390.190.911		390.190.911
Gestió de pensions de classes passives	1.079.104		1.079.104
Mutualisme administratiu	126.300.562	3.024	126.303.586
Pensions de la Seguretat Social	3.271.977.101		3.271.977.101
Subsidis d'incapacitat temporal i altres prestacions econòmiques de la Seguretat Social	317.446.639		317.446.639
Gestió de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social	20.770.123		20.770.123
Administració de les relacions laborals i condicions de treball	10.624.369	25	10.624.394
Prestacions de garantia salarial	85.975.000		85.975.000
Beques i ajudes a estudiants	50.440.850		50.440.850
Serveis complementaris de l'ensenyament	13.681.410		13.681.410
Suport a altres activitats escolars	2.330.863		2.330.863
Foment de l'ocupació	142.575.692		142.575.692
Actuacions en el mercat de treball	138.286.318	557	138.286.875
Direcció i Serveis Generals de Sanitat	29.035.283		29.035.283
Assistència hospitalària de l'Exèrcit de Terra	19.267.514		19.267.514
Assistència hospitalària de l'Armada	5.944.985		5.944.985
Assistència hospitalària de l'Exèrcit de l'Aire	3.148.081		3.148.081
Direcció i coordinació de l'assistència sanitària	494.130		494.130
Accions sanitàries especials	2.512.907		2.512.907
Atenció primària de salut	264.683.745		264.683.745
Atenció especialitzada de salut	544.854.832		544.854.832
Medicina marítima	1.089.589		1.089.589
Assistència sanitària de la Seguretat Social gestionada per les comunitats autònomes	703.299.687		703.299.687
Planificació sanitària	833.061		833.061
Avaluació i control de medicaments i productes sanitaris	872.237		872.237
Sanitat exterior	1.073.513		1.073.513
Higiene dels aliments i sanitat ambiental	899.056		899.056
Subministrament de medicaments i productes sanitaris per l'Estat	743.291		743.291
Direcció i serveis generals de l'educació	15.220.578		15.220.578
Perfeccionament del professorat d'educació	5.667.116		5.667.116
Educació preescolar	25.904.013		25.904.013
Educació general bàsica	302.356.554		302.356.554
Ensenyaments mitjans	188.301.133		188.301.133
Ensenyaments universitaris	98.326.808		98.326.808
Educació especial	25.998.779		25.998.779
Ensenyaments artístics	7.877.978		7.877.978
Ensenyaments integrats	7.332.099		7.332.099
Formació de personal a l'àmbit organitzatiu industrial	281.522		281.522
Educació a l'exterior	8.465.349		8.465.349
Educació compensatòria	7.284.301		7.284.301
Educació permanent i a distància no universitària	6.276.896		6.276.896
Ensenyaments esportius	601.249		601.249
Ensenyaments nàutics i aeronàutics	2.131.328		2.131.328
Ensenyaments especials	12.524.172		12.524.172
Noves tecnologies aplicades a l'educació	2.358.758		2.358.758
Promoció administració ajudes per a rehabilitació i accés a habitatge	73.519.073	1.986.297	75.505.370

Programes	Dotacions		
	Capítols I a VIII	Capítol IX	Total
Ordenació i foment de l'edificació	2.120.355		2.120.355
Foment de les activitats urbanístiques i territorials	378.517		378.517
Infraestructura urbana, sanejament i proveïment d'aigua	14.073.035	428.225	14.501.260
Control i foment de la qualitat	657.320		657.320
Protecció dels drets dels consumidors	1.054.489		1.054.489
Protecció i millora del medi ambient	4.401.440		4.401.440
Direcció i serveis generals de cultura	4.245.548		4.245.548
Arxius	2.049.386		2.049.386
Biblioteques	5.158.217		5.158.217
Museus	7.501.255		7.501.255
Exposicions	618.691		618.691
Promoció i serveis a la joventut	2.358.536		2.358.536
Promoció de la dona	1.410.478		1.410.478
Promoció i cooperació cultural	1.607.841		1.607.841
Promoció del llibre i publicacions culturals	2.422.131		2.422.131
Música	7.860.244		7.860.244
Teatre	2.745.558		2.745.558
Cinematografia	4.786.926		4.786.926
Foment i suport de les activitats esportives	12.757.923		12.757.923
Olimpiada de Barcelona 1992	12.038.648		12.038.648
Administració del patrimoni històric nacional	7.403.253	3.000	7.406.253
Conservació i restauració de béns culturals	2.851.529		2.851.529
Protecció del patrimoni històric	1.251.188		1.251.188
Cooperació amb les confessions religioses	14.347.241		14.347.241
Eleccions i partits polítics	13.049.706		13.049.706
Suport a la comunicació social	1.688.636		1.688.636
Direcció i serveis generals d'obres públiques	9.570.050		9.570.050
Direcció i serveis generals del transport	9.637.085		9.637.085
Estudis i serveis assistència tècnica obres públiques i urbanisme	4.248.782		4.248.782
Gestió i infraestructura de recursos hidràulics	94.867.468	57.140	94.924.608
Infraestructura del transport ferroviari	128.675.021		128.675.021
Subvencions i suport al transport ferroviari	211.069.653		211.069.653
Ordenació i inspecció del transport terrestre	873.949		873.949
Creació d'infraestructura de carreteres	252.087.863		252.087.863
Conservació i explotació de carreteres	44.479.587	28.888	44.508.475
Cobertura de l'assegurança de canvi d'autopistes	14.944.517		14.944.517
Seguretat del trànsit marítim i vigilància costanera	2.987.405		2.987.405
Infraestructura i explotació portuària	42.687.526	931.153	43.618.679
Actuació a la costa i senyalització marítima	10.634.509		10.634.509
Subvencions i suport al transport marítim	8.990.280		8.990.280
Infraestructura d'aeroports	11.965.992		11.965.992
Explotació del sistema de circulació aèria	22.576.609		22.576.609
Explotació d'aeroports	27.314.351		27.314.351
Subvencions i suport al transport aeri	4.125.000		4.125.000
Ordenació i explotació dels serveis de comunicació postal i telegràfica	128.430.402		128.430.402
Ordenació de telecomunicació, gestió i administració de l'espectre radioelèctric	5.703.729		5.703.729
Millora de la infraestructura agrària	21.224.000		21.224.000
Protecció i millora del medi natural	20.566.200		20.566.200
Recerca científica	40.529.169	177	40.529.346
Astronomia i astrofísica	814.945		814.945
Recerca tècnica	24.411.317		24.411.317
Recerca i estudis sociològics i constitucionals	1.133.099		1.133.099
Recerca i estudis de les Forces Armades	49.715.108	250	49.715.358
Recerca i experimentació d'obres públiques	408.435		408.435
Recerca i desenvolupament tecnològic	47.948.007		47.948.007
Recerca i experimentació del camp i pesquera	8.453.514		8.453.514
Recerca educativa	409.271		409.271
Recerca sanitària	9.038.173		9.038.173
Recerca i estudis estadístics i econòmics	569.841		569.841
Cartografia i geofísica	4.138.737		4.138.737
Meteorologia	6.748.211		6.748.211
Elaboració i difusió estadística	11.239.615	73	11.239.688
Direcció i serveis generals d'Economia i Hisenda	18.769.967		18.769.967
Formació del personal d'Economia i Hisenda	1.589.389		1.589.389
Previsió i política econòmica	434.341		434.341
Planificació, pressupostació i política fiscal	4.472.217		4.472.217
Control intern i comptabilitat pública	8.065.246		8.065.246
Gestió del deute i de la tresoreria de l'Estat	1.758.041		1.758.041
Gestió del patrimoni de l'Estat	366.285.934		366.285.934
Gestió, inspecció i recaptació de tributs interns	44.996.548		44.996.548
Gestió i inspecció de duanes i impostos especials	15.774.414		15.774.414
Direcció i serveis generals de l'Administració Territorial de la Hisenda Pública	16.813.582		16.813.582
Gestió dels cadastres immobiliaris, rústics i urbans	28.927.735		28.927.735
Gestió de loteries, apostes i jocs d'atzar	9.512.819		9.512.819
Promoció comercial i foment a l'exportació	24.441.574		24.441.574
Ordenació del comerç exterior	3.247.834		3.247.834
Transaccions corrents i inversions exteriors	323.868		323.868
Regulació del comerç interior	3.146.824		3.146.824

Programes	Dotacions		
	Capítols I a VIII	Capítol IX	Total
Defensa de la Competència	244.746		244.746
Direcció Control i Gestió d'Assegurances	125.978.276	9.800	125.988.076
Gestió de la Caja Postal de Abonos	20.466.187		20.466.187
Finançament de Crèdit Oficial	1.000.000		1.000.000
Regulació de mercats financers	1.328.749		1.328.749
Imprevistos i funcions no classificades	83.593.140		83.593.140
Direcció i Serveis Generals d'Agricultura	21.077.224	20.929.100	42.006.324
Organització en comú de la producció comercial agrària i pesquera	8.779.875		8.779.875
Sanitat Vegetal i Animal	10.747.507		10.747.507
Millora dels sistemes de producció agrària i pesquera	13.293.466	39.054	13.332.520
Millora de l'estructura productiva agrària i pesquera	49.772.584	4.152.000	53.924.584
Comercialització, industrialització i ordenació alimentària	14.793.628		14.793.628
Revisió de riscos en els sectors agraris i pesquers	8.827.500		8.827.500
Regulació de produccions i de mercats agrari i pesquer	224.727.400	55.429.000	280.156.400
Direcció i Serveis Generals d'Indústria	6.616.927		6.616.927
Regulació i protecció de la propietat industrial	2.802.340		2.802.340
Promoció de la qualitat industrial	2.000.623		2.000.623
Finançament a empreses	40.000.000		40.000.000
Reconversió i reindustrialització	59.056.669		59.056.669
Desenvolupament cooperatiu	2.234.920		2.234.920
Suport a la petita i mitjana empresa industrial	2.731.939		2.731.939
Incentius regionals a la localització industrial	12.214.114		12.214.114
Normativa i desenvolupament energètic	13.704.324		13.704.324
Explotació minera	52.053.367		52.053.367
Coordinació i promoció del turisme	11.044.348		11.044.348
Gestió dels establiments turístics estatals	7.863.706		7.863.706
Transferències a les comunitats autònomes pel cost de serveis assumits	120.072		120.072
Transferències a comunitats autònomes per la participació en els ingressos de l'Estat	816.359.650		816.359.650
Transferències a les comunitats autònomes pel FCI	197.327.300		197.327.300
Altres transferències a comunitats autònomes	128.100		128.100
Transferències a les comunitats autònomes procedents del FEDER	10.742.700		10.742.700
Transferències a corporacions locals per participació en els ingressos de l'Estat	714.000.000		714.000.000
Transferències a corporacions locals per a cooperació en obres i serveis	25.077.509		25.077.509
Altres transferències a corporacions locals	7.570.000		7.570.000
Relacions financeres amb les Comunitats Europees	200.000		200.000
Transferències a les Comunitats Europees	323.508.000		323.508.000
Amortització i despeses financeres del deute públic interior	1.063.972.384	220.614.896	1.284.587.280
Amortització i despeses financeres del deute públic exterior	55.738.551	87.623.454	143.362.005
Total	15.749.484.711	394.379.502	16.143.864.213

ANNEX II

Crèdits ampliables

Es consideren ampliables fins a una suma igual a les obligacions que es reconeixin, amb el compliment previ de les formalitats legalment establertes o de les que s'estableixin, els crèdits que, inclosos en el pressupost de l'Estat, en els dels organismes autònoms i/o en els dels altres ens públics aprovats per aquesta Llei, es detallen a continuació:

Primer.-Aplicable a totes les seccions i programes:

U. Els destinats a satisfer:

a) Les quotes de Seguretat Social, d'acord amb els preceptes en vigor i el subsidi familiar del personal adscrit als serveis de l'Estat amb dret a la seva percepció, així com l'aportació de l'Estat al règim de previsió social dels funcionaris públics, civils o militars establert per les lleis 28/1975 i 29/1975, de 27 de juny, i el Reial decret 16/1978, de 7 de juliol.

b) Els crèdits la quantia dels quals es moduli per la recaptació obtinguda en taxes o exaccions parafiscals que dotin conceptes integrats en els respectius pressupostos, així com els crèdits la quantia dels quals estigui determinada en funció dels recursos finalistes efectivament obtinguts o que s'hagin de fixar en funció dels ingressos realitzats.

c) Els crèdits destinats a satisfer obligacions derivades del deute públic en les diferents modalitats, emès o assumit per l'Estat i els seus organismes autònoms, tant per interessos i amortitzacions de principal com per despeses derivades de les operacions d'emissió, conversió, bescanvi o amortització d'aquest, excepte les de personal.

d) Els crèdits de transferència a favor de l'Estat que figurin en els pressupostos de despeses dels organismes autònoms fins a l'import dels romanents que resultin com a conseqüència de la seva gestió.

e) Les obligacions de caràcter periòdic contraetes a l'exterior els pagaments de les quals s'hagin de fer en divises, per la diferència existent entre el preu de les divises previst i el cost real d'aquestes en el moment del pagament.

Dos. Els crèdits que siguin necessaris en els programes de despeses dels organismes autònoms i dels ens públics per reflectir les repercussions que en aquests tinguin les modificacions dels crèdits, que figuren a l'estat de transferències entre subsectors dels pressupostos generals de l'Estat.

Segon.-Aplicable a les seccions i programes que s'indica:

U. A la secció 07, «Classes passives», els crèdits relatius a atendre obligacions de les classes passives.

Dos. A la secció 12, «Ministeri d'Afers Exteriors»:

a) El crèdit 12.134-A.03.481, per als fins d'interès social que es realitzin en el camp de la cooperació internacional (article 2n del Reial decret 825/1988, de 15 de juliol).

b) El crèdit 12.134-A.03.494, que es dedica com a contribució a les accions compreses dins el Conveni internacional d'ajuda alimentària.

c) Els crèdits 12.134C.03.441 i 12.134C.03.741, en la mesura necessària per donar compliment a les obligacions derivades del contracte programa amb la societat estatal del V Centenari.

Tres. a) A la secció 14, «Ministeri de Defensa», el crèdit 14.211-A.05.822.01, destinat a cofinançament dels contractes d'obres, serveis i subministraments subscrits per les Forces Armades Espanyoles, en virtut del que estableix el vigent Conveni de cooperació per a la defensa entre el Regne d'Espanya i els Estats Units d'Amèrica.

b) A la secció 14, «Ministeri de Defensa», els crèdits necessaris en els conceptes 120 i 121, que resultin per aplicació de disposicions posteriors i que tinguin per objecte l'actualització de retribucions a determinat personal de les Forces Armades, a què al·ludeix la disposició final segona.

Quatre: A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda»:

a) El crèdit 15.612-D.28.226.07, destinat a atendre les obligacions que derivin com a conseqüència de la devolució d'impostos extingits.

b) El crèdit 15.612-D.28.339.05, destinat a la cobertura de riscos, en avals prestats pel Tresor.

c) El crèdit 15.612-F.04.440, destinat a l'entitat que se subrogui en els compromisos per avals contrets per l'associació de caució per a les societats agrícoles.

d) El crèdit 15.612-F.04.661, destinat a cancel·lar deutes tributaris mitjançant lliurament de béns que formin part del patrimoni històric espanyol, de conformitat amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny.

e) El crèdit 15.612-F.04.844, per al pagament dels preus justos que puguin derivar de l'aplicació de la Llei 7/1983, de 29 de juny.

f) El crèdit 15.612-F.04.847, per a adquisició de participacions internacionals.

g) Els crèdits destinats a despeses de servei de tresoreria interior i exterior, incloses diferències de canvi, així com els d'administració de la plata i el crèdit 15.613-A.39.226.02.

h) El crèdit 15.621-A.32.443, per compensar a l'Institut de Crèdit Oficial les pèrdues produïdes per operacions de crèdit a l'exportació autoritzades pel Reial decret llei 6/1982.

i) El crèdit 15.612-A.32.444, per compensar l'Institut de Crèdit Oficial per operacions autoritzades a la Llei 11/1983 de subvenció al crèdit a l'exportació.

j) El crèdit 15.621-A.32.445, per compensar l'Institut de Crèdit Oficial per la diferència entre el cost mitjà dels seus recursos i el rendiment de les dotacions al Crèdit Oficial a l'exportació.

k) El crèdit 15.632-A.28.822.00, destinat al finançament, via préstecs de l'Estat a l'Institut de Crèdit Oficial, fins al límit màxim d'increment previst a l'article setanta-dos d'aquesta Llei.

l) El crèdit 15.724-C.23.771, «Subvenció a empreses localitzades a grans àrees d'expansió industrial i altres zones acordades pel Govern».

m) El crèdit 15. Transferències entre subsectors. 29.430 «Al Consorci de Compensació d'Assegurances per atendre les obligacions que derivin de l'article 2.1 de la Llei 53/1980, de 20 d'octubre».

n) El crèdit 15. Transferències entre subsectors. 29.431, destinat a la compensació de pèrdues, de les seccions de Riscos Comercials i Agraris del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Cinc: A la secció 16, «Ministeri de l'Interior»:

a) El crèdit 16.221-A.01.483, destinat al pagament d'indemnitzacions en aplicació de l'article 64.1 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988, així com les que derivin dels danys a tercers, en relació amb els articles 40 i 41 de la Llei de règim jurídic de l'Administració de l'Estat i la Llei 52/1984.

b) Els crèdits 16.223-A.04.461; 16.223-A.04.482; 16.223-A.04.761; 16.223-A.04.782, destinats a la cobertura de necessitats de qualsevol ordre motivades per sinistres, catàstrofes o altres de reconeguda urgència.

c) El crèdit 16.463-A.01.227.05, per a despeses derivades de processos electorals (Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general).

d) El crèdit 16.463-A.01.485.02, per subvencionar les despeses electorals dels partits polítics (Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general).

Sis: A la secció 17, «Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme»:

a) El crèdit 17.431-A.07.752, «Subvencions per a l'adquisició i la rehabilitació d'habitatges de promoció pública i privada, i fins i tot les previstes al Reial decret 709/1986, de 4 d'abril».

b) El crèdit 17.431-A.07.782.01, «Subsidiació d'interessos de préstecs».

c) El crèdit 17.513-D.04.601, per a actuacions d'inversions, conjuntes amb altres administracions locals i autonòmiques, en accessos a grans ciutats i altres infraestructures.

Set: A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social»:

a) El crèdit 19.313-A.11.485, destinat a la cobertura de pensions assistencials a gent gran i malalts incapacitats per al treball.

b) El crèdit 19.723-B.01.486, destinat a finançar els Fons de Promoció d'Ocupació.

c) El crèdit 19. Transferències entre subsectors. 01.411.01, destinat a subvencionar a l'organisme autònom «Institut Nacional d'Ocupació» per completar els recursos aportats per l'Estat per al foment de l'ocupació.

d) El crèdit 19. Transferències entre subsectors. 01.412, destinat a recollir l'aportació de l'Estat a l'Institut Nacional d'Ocupació per a cobertura de la desocupació.

e) El crèdit 19. Transferències entre subsectors. 08.422, destinat a finançar ajudes equivalents a pensions de jubilació de treballadors d'empreses no afectes a plans de reconversió.

f) El crèdit 19. Transferències entre subsectors. 11.425.01, destinat a atendre el subsidi de garantia d'ingressos mínims a què es refereix la Llei d'integració social de minusvàlids.

g) El crèdit 19. Transferències entre subsectors. 11.425.02, destinat a atendre el subsidi d'ajuda a tercera persona, de mobilitat i compensacions per despeses de transports a què es refereix la Llei d'integració social de minusvàlids.

h) Els crèdits necessaris en el pressupost de l'INEM per reflectir-hi l'aplicació dels romanents de tresoreria, produïts fins al 31 de desembre de 1988, destinats a cobrir les insuficiències, en matèria d'accions protectores per desocupació i foment de l'ocupació, fins a aquesta data.

Vuit: A la secció 20, «Ministeri d'Indústria i Energia»:

a) El crèdit 20.723-B.01.772, per finançar les primes a la construcció naval.

b) El crèdit 20.741-F.06.443, «Subvenció a mines de Figaredo», en funció de la xifra definitiva que pugui resultar de la signatura d'un contracte programa.

c) El crèdit 20.741-F.06.743, «Per al desenvolupament tecnològic de l'explotació de minerals específics».

Nou: A la secció 21, «Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació» el crèdit 21.712-C.04.440 destinat a la cobertura de pèrdues en els crèdits per al desenvolupament ramader, a l'empara dels convenis amb el BIRD.

Deu: A la secció 22, «Ministeri per a les Administracions Públiques», els crèdits dels capítols III i IX, del servei 01, programa 313-E, destinats a atendre els venciments d'interessos i amortitzacions de préstecs concertats amb entitats financeres per l'oficina liquidadora dels extingits patronats de cases.

Onze: A la secció 23, «Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions»:

a) El crèdit 23.521-A.10.740 a l'Ens Públic de la Xarxa Tècnica Espanyola de Televisió (RETEVISIÓN) per a les seves despeses d'infraestructura i funcionament.

b) El crèdit 23.521-A.11.222.04 per a tots els pagaments i satisfacció de saldos de correspondència o girs internacionals, així com de comunicacions telegràfiques o telefòniques tant internacionals com interiors, sempre que els comptes es liquidin en l'exercici.

c) El crèdit 23.521-A.11.226.07 per a l'atenció de totes les despeses produïdes pel servei de gir nacional, així com per qualsevol de les seves incidències.

d) El crèdit 23.521-A.11.234 per a la satisfacció d'indemnitzacions reglamentàries, per pèrdua o sostracció de correspondència certificada o assegurada, amb relació a expedients que es resolguin dins de l'exercici.

e) El crèdit 23.521-B.12.661, destinat a finançar les inversions del programa comunitari STAR.

Dotze: A la secció 24, «Ministeri de Cultura», el crèdit 24.458-D.04.621, en funció de:

1. La diferència entre la consignació inicial per a inversions producte de l'«1 per 100 cultural» (article 68, Llei 16/1985, del patrimoni històric espanyol) i les retencions de crèdit no anul·lades a què es refereix l'apartat tres de l'article 20 de la Llei 33/1987, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

2. La recaptació que el Tresor realitzi per la taxa pel permís d'exportació de béns integrants del patrimoni històric espanyol establerta a l'article 30 de la Llei 16/1985.

Tretze: A la secció 26, «Ministeri de Sanitat i Consum»:

a) El crèdit 26.413-E.07.221.08, destinat a l'adquisició de medicaments, material de cura, estupefaents i altres productes sanitaris a subministrar als laboratoris farmacèutics, centres i institucions sanitàries, tenen la consideració d'ampliables fins a l'import dels ingressos per la venda d'aquells.

b) El crèdit 26. Transferències entre subsectors. 11.426, aportació de l'Estat a la Tresoreria General de la Seguretat Social per al finançament de l'assistència sanitària de l'INSALUD fins a un import màxim de 111.332.685 milers de pessetes.

Catorze: A la secció 27, «Ministeri d'Afers Socials», el crèdit 27.313-I.01.481 destinat a la cobertura dels fins d'interès social, regulats a l'article dos del Reial decret 825/1988, de 15 de juliol.

Quinze: A la secció 31, «Despeses de Diversos Ministeris»:

a) El crèdit 31.612-D.08.822.01, a les societats concessionàries d'autopistes de peatge, en el capital de les

quals participi el sector públic directament o indirectament, de forma majoritària o hi tingui facultat de decisió.

b) El crèdit 31. Transferències entre subsectors. 02.411, aportació de l'Estat a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat a l'empara de la disposició addicional 5a, 8, de la Llei 74/1980, de 28 de desembre, a l'Institut Social de les Forces Armades, sobre la base de la disposició transitòria 2a, 1, de la Llei 28/1975, de 27 de juny, i per atendre les obligacions de l'Estat derivades de la disposició addicional 21 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre.

c) El crèdit 31.633-A.02.440, destinat a realitzar les compensacions a què es refereix l'article 76 d'aquesta Llei.

Setze: A la secció 32, ens territorials:

a) Els crèdits originats per la incorporació dels romanents que es produeixin durant l'exercici de 1988 en els crèdits destinats a finançar les comunitats autònomes per participació en els ingressos de l'Estat, fins a l'import que resulti de la liquidació definitiva de l'esmentat exercici, quedant exceptuats els esmentats crèdits de les limitacions previstes a l'article 70.1 del text refós de la Llei general pressupostària.

b) Els crèdits que, si s'escau, s'habilitin en el programa 911-A, «Transferències a les comunitats autònomes pel cost de serveis assumits», per l'import de la valoració provisional o definitiva del cost efectiu dels serveis transferits en pessetes de 1989, quan aquesta diferència no estigui dotada, formant part dels crèdits del departament o organisme del qual les competències siguin procedents.

c) Els crèdits del programa 912-A, «Transferències a corporacions locals per la participació en els ingressos de l'Estat», en la mesura que ho exigeixi la liquidació definitiva de l'exercici de 1988.

d) Els crèdits del programa 912-c, per raó d'altres drets legalment establerts o que s'estableixin a favor de les corporacions locals, habilitant, si és necessari, els conceptes corresponents.

e) Els crèdits que figuren al servei 13 (Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials. Navarra), programa 911-d, per l'import de les obligacions que, si s'escau, derivin de la liquidació definitiva regulada a l'article 8è de la Llei 18/1986, de 5 de maig, d'adaptació del Conveni Econòmic de Navarra al nou règim de la imposició indirecta.

f) El crèdit corresponent del programa 912-c, article 46, concepte 460, subconcepte 04, per atendre en la quantitat corresponent la minoració d'ingressos dels cabildos insulars de les Canàries, produïda durant els anys 1986, 1987 i 1988 com a conseqüència de les disminucions en els arbitris a l'entrada de mercaderies a la CEE, a determinar pels òrgans corresponents del Ministeri d'Economia i Hisenda.

g) Els crèdits: 32.513-B.02.443, «Subvenció al Metropolità de Barcelona»; 32.513-B.02.445, «Subvenció als Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya»; 32.513-B.16.442, «Subvenció a la Companyia Metropolitana de Madrid», i 32.513-A.16.743, «Transferència a la Companyia Metropolitana de Madrid» en funció de la xifra definitiva que pugui resultar de la signatura d'un contracte programa.

h) El crèdit 32.912-C.23.462, a corporacions locals per cofinançar els serveis de transport col·lectiu urbà.

i) El crèdit 32.912-C.23.463, per atendre les obligacions que derivin dels contractes programes que es puguin

formalitzar amb entitats gestores del transport de viatgers.

Disset:

A la secció 33, «Fons de Compensació Interterritorial», el crèdit 33.911-E.20.756, per posar a disposició de les comunitats autònomes el finançament procedent del FEDER per a la realització de projectes d'inversió.

Divuit: A la secció 34, «Relacions financeres amb la Comunitat Econòmica Europea», els crèdits següents:

a) Els del programa 921-A, «Relacions financeres amb les Comunitats Europees», en funció dels compromisos que pugui adquirir l'Estat espanyol amb la comunitat.

b) Els del programa 922-A, «Transferències a les Comunitats Europees», ampliables tant en funció dels compromisos que hagi adquirit o que pugui adquirir l'Estat espanyol amb la comunitat o que derivin de les disposicions financeres d'aquesta, com en funció de la recaptació efectiva dels drets agrícoles compensadors, drets de duanes per la part subjecta a l'aranzel exterior comunitari i cotitzacions del sucre i isoglucosa.

Tercer.—Tots els crèdits d'aquest pressupost en funció dels compromisos de finançament exclusiu o de cofinançament que s'obtinguin de les Comunitats Europees.

Quart.—Crèdits ampliables en el pressupost de la Seguretat Social.

1. Les quotes de la Seguretat Social.

2. Els crèdits que es regulin en funció de la recaptació obtinguda i dotin conceptes específics en el pressupost de despeses.

ANNEX III

Operacions de crèdit autoritzades a organismes autònoms i ens públics

	Pessetes
<i>Ministeri de Defensa</i>	
Servei militar de construccions	310.000.000
<i>Ministeri d'Economia i Hisenda</i>	
Consorci de Compensació d'Assegurances.....	85.051.000.000
Institut de Crèdit Oficial.....	154.445.000.000
<i>Ministeri de l'Interior</i>	
Patronat d'Habitatges de la Guàrdia Civil.....	409.346.000
<i>Ministeri d'Indústria i Energia</i>	
Institut Nacional d'Indústria.....	160.000.000.000
(Les variacions de passiu circulant derivades d'operacions de tresoreria concertades per l'Institut Nacional d'Indústria amb les empreses en què participa majoritàriament no es consideren als efectes de computar el límit d'operacions de crèdit que el present apartat estableix.)	
<i>Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació</i>	
Institut de Reforma i Desenvolupament Agrari ..	11.682.000.000
(L'endeutament únicament el pot concertar amb el Fons de Reinstal·lació del Consell d'Europa.)	

ANNEX IV

Assumpció de deute de l'INI amb efectes d'1 de gener de 1989

Obligacions i préstecs Data de reial decret o de contracte	Capital viu a 1-1-89 Milers de pessetes	Interès	Durada del deute Període d'amortització
Emissió INI-1971, 406.969 Títols.	4.069.690	7 per 100	Fins el 1995, Des de 1989 fins a 1995
Emissió INI-1972. Totalitat de l'emissió. Decrets 799/1972 i 3418/1972, de 23 de maig i 7 de desembre.	371.640	6,25 per 100	Fins el 1991, Des de 1989 fins a 1991
Emissió INI-1984. Totalitat de l'emissió. Reial decret 2297/1984, de 26 de desembre.	11.825.750	13,5 per 100	Fins el 1995, Des de 1989 fins a 1995
Emissió de bons INI-1986. Totalitat de l'emissió. Reial decret 1341/1986, de 28 de juny.	35.000.000	Variable, segons condicions del reial decret d'emissió	Fins el 2001 Des de 1998 fins a 2001
Emissió de bons INI-1987, novembre 1986. Totalitat de l'emissió. Reial decret 2161/1986, de 17 d'octubre.	15.000.000	9,75 per 100	En 1993, amb opció de preamortització en 1989 i 1991
Emissió de bons INI-1987. Totalitat de l'emissió del Reial decret 649/1987, de 24 d'abril.	30.000.000	13,125 per 100	Fins el 1993, Des de 1991 fins a 1993
Banco Español de Crédito. Part de préstec de 17 de desembre de 1986.	235.000	0,25 s/MÍBOR o preferencial	Fins el 1998 Des de 1995 fins a 1998
Caja de Ahorros Provincial de Guipúzcoa, préstec de 15-12-87.	3.500.000	Tram A: 1.750 M/P al 0,25 % s/MÍBOR Tram B: 1.750 M/P al 0,25 % s/Tipus Referència de les caixes d'estalvis	Fins el 1997 Des de 1995 fins a 1997
Banco Herrero. Préstec de 14 de desembre de 1987.	5.000.000	MÍBOR o s/preferencial amb varietats segons trams	Fins el 1995 en 1995
BNP España. Préstec de 20 de maig de 1988	5.000.000	Tram A: 2.000 M/P al 0,20 % s/MÍBOR Tram B: 3.000 M/P al 0,25 % s/MÍBOR o preferencial	Fins el 1996 en 1996
Total	110.002.080		

ANNEX V

Assumpció de deute del FORPPA amb efectes d'1 de gener de 1989

Crèdits — Data de contracte	Xifra assumida	Interès - Percentatge	Data d'amortització
Pòlissa de crèdit número 19.002132.1 del Banc d'Espanya	209.291.000.000	11	30-12-1989

ANNEX VI

Mòduls econòmics de distribució de fons públics per al sosteniment de centres concertats

De conformitat amb el que disposa l'article 14 d'aquesta Llei, els imports anuals i desglossament dels mòduls econòmics per unitat escolar en els centres concertats dels diferents nivells i modalitats educatives queden establerts de la manera següent:

	Pessetes
Educació general bàsica:	
Salaries de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.250.222
Altres despeses (mitjana).....	545.610
Despeses variables.....	356.180
Import total anual.....	3.152.012
Educació especial (nivells obligatoris i gratuïts):	
Disminuïts psíquics:	
Salaries de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.250.222
Altres despeses (mitjana).....	545.610
Despeses de personal complementari (logopedes, fisioterapeutes i cuidadors).....	982.760
Despeses variables.....	356.180
Import total anual.....	4.134.772
Disminuïts físics:	
Salaries de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.250.222
Altres despeses (mitjana).....	545.610
Despeses de personal complementari (logopedes, fisioterapeutes i cuidadors).....	2.100.760
Despeses variables.....	356.180
Import total anual.....	5.252.772
Artistes:	
Salaries de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.250.222
Altres despeses (mitjana).....	545.610
Despeses de personal complementari (logopedes, fisioterapeutes i cuidadors).....	1.339.965
Despeses variables.....	356.180
Import total anual.....	4.491.977

	Pessetes
Formació professional de primer grau:	
Branques industrial i agrària:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.990.337
Altres despeses (mitjana).....	787.820
Despeses variables.....	484.641
Import total anual.....	4.262.798
Branca serveis:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.990.337
Altres despeses (mitjana).....	689.075
Despeses variables.....	484.641
Import total anual.....	4.164.053
Formació professional de segon grau:	
Branques administratives i delineació:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.986.838
Altres despeses (mitjana).....	692.174
Despeses variables.....	530.509
Import total anual.....	4.209.521
Restants branques:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.986.838
Altres despeses (mitjana).....	790.919
Despeses variables.....	530.509
Import total anual.....	4.308.266
Centres de batxillerat unificat i polivalent i curs d'orientació universitària procedents d'antigues seccions filials:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials.....	2.640.615
Altres despeses (mitjana).....	743.885
Despeses variables.....	653.507
Import total anual.....	4.038.007

ANNEX VII

Costos de personal de les universitats de competència de l'Administració de l'Estat

De conformitat amb el que disposa l'article 16 d'aquesta Llei, el cost de personal funcionari docent i no docent i contractat docent té el detall següent per universitats, en milers de pessetes, sense incloure-hi triennis ni Seguretat Social:

Universitats	Personal docent (funcionari i contractat)	Personal no docent (funcionari)
Alcalá de Henares.....	1.251.290	298.256
Balears.....	957.554	201.107
Cantàbria.....	1.413.242	308.941

Universitats	Personal docent (funcionari i contractat)	Personal no docent (funcionari)	Universitats	Personal docent (funcionari i contractat)	Personal no docent (funcionari)
Castella-la Manxa	1.097.783	204.493	Múrcia.....	2.664.946	414.531
Extremadura.....	1.786.254	305.228	Oviedo	3.027.163	542.417
Lleó	1.208.417	262.748	Salamanca.....	3.148.645	433.382
Madrid (Complutense)	10.412.202	1.458.376	Valladolid.....	3.497.967	533.781
Madrid (Autònoma)	3.742.812	629.677	Saragossa.....	4.214.807	629.593
Madrid (Politécnica).....	6.366.839	1.319.161	UNED	2.006.178	575.309

ANNEX VIII

Compromisos de despeses que s'estenen a exercicis futurs

De conformitat amb el que disposa l'article 61.4 del text refós de la Llei general pressupostària, s'especifiquen a continuació els programes i projectes d'inversió respecte als quals es poden adquirir compromisos de despeses que s'estenguin a exercicis futurs.

SECCIÓ 13. MINISTERI DE JUSTÍCIA

Servei o Organisme: 03. Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia.
Programa: 142-A. «Tribunals de Justícia».

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports			Màxim de compromisos en el període
		1990	1991	1992	
86.13.003.9001	Nova construcció d'edificis per a seu d'òrgans judicials unipersonals	7.000.000	8.000.000	-	15.000.000

SECCIÓ 17. MINISTERI D'OBRES PÚBLIQUES I URBANISME

El límit de compromís de despesa es fixa a nivell de programa amb el detall següent:
Secció 17. Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports			Màxim de compromisos en el període
		1990	1991	1992	
512-A	Gestió i infraestructura de recursos hidràulics	83.430.000	90.659.000	73.471.000	247.560.000
513-D	Creació d'infraestructura de carreteres	290.352.600	213.616.500	-	503.969.100

SECCIÓ 18. MINISTERI D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA

Servei o Organisme: 202. Consell Superior d'Investigacions Científiques.
Programa: 541.A. «Investigació Científica».

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports			Màxim de compromisos en el període
		1990	1991	1992	
88.18.202.9300	Construcció d'un vaixell oceanogràfic de caràcter polar	3.901.500	-	-	3.901.500

SECCIÓ 19. MINISTERI DE TREBALL I SEGURETAT SOCIAL

Servei o Organisme: 101. Institut Nacional d'Ocupació.
 Programa: 322-B. «Actuacions en el mercat de treball».

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports			Màxim de compromisos en el període
		1990	1991	1992	
88.19.101.9009	Superprojecte. Equipaments de sistemes informàtics i ofimàtics	846.600	500.000	-	1.346.500

SECCIÓ 23. MINISTERI DE TRANSPORTS, TURISME I COMUNICACIONS

El límit de compromís de despesa es fixa a nivell de programa amb el detall següent:
 Secció 23. Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports			Màxim de compromisos en el període
		1990	1991	1992	
513-A	Infraestructura del transport ferroviari	58.000.000	64.000.000	64.000.000	186.000.000
515-A	Infraestructura d'aeroports	11.000.000	11.000.000	11.000.000	33.000.000

SECCIÓ 25. MINISTERI DE RELACIONS AMB LES CORTS I SECRETARIA DEL GOVERN

Organisme: 201. Butlletí Oficial de l'Estat.
 Programa: 126.C. «Butlletí Oficial de l'Estat».

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports			Màxim de compromisos en el període
		1990	1991	1992	
88.25.201.0025	Construcció d'un edifici industrial per a la instal·lació del Diari Oficial	700.000	300.000	-	1.000.000